

PREDLOG 3. JUNIJ 2024

(EVA 2024-1611-0042)

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DAVKU NA DODANO VREDNOST

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Sistem obdavčevanja dobav blaga in storitev z davkom na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV) je v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: Slovenija) urejen z Zakonom o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19, 72/19, 196/21 – ZDOsk, 3/22, 29/22 – ZUOPDCE, 40/23 – ZDavPR-B in 122/23; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1).

ZDDV-1 je usklajen z zakonodajo Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), predvsem z Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1) in njenimi dopolnitvami ter spremembami do vključno Direktive Sveta (EU) 2022/890 z dne 3. junija 2022 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede podaljšanja obdobja uporabe neobveznega mehanizma obrnjene davčne obveznosti za dobave določenega blaga in opravljanje določenih storitev, dovezetnih za goljufije, ter mehanizma za hiter odziv v primerih goljufij na področju DDV (UL L št. 155 z dne 8. 6. 2022, str.1, v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2006/112/ES).

Glavni namen Direktive Sveta 2006/112/ES je določiti skupna pravila obdavčevanja prometa blaga in storitev z DDV, kar pomaga pri oblikovanju enotnega poslovnega okolja v celotni Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: Unija). Pravila, vključena v Direktivo Sveta 2006/112/ES, morajo biti prenesena v nacionalne zakonodaje.

S prenosom Direktive Sveta (EU) 2020/285 z dne 18. februarja 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede posebne ureditve za mala podjetja in Uredbe (EU) št. 904/2010 glede upravnega sodelovanja in izmenjave informacij za namene spremljanja pravilne uporabe posebne ureditve za mala podjetja (UL L št. 62 z dne 2. 3. 2020, str. 13; v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja) se razširi oprostitev obračunavanja DDV za male davčne zavezance na dobave blaga in storitev, ki jih na ozemlju Slovenije opravijo mala podjetja s sedežem v drugih državah članicah, in določijo pogoji za mala podjetja s sedežem v Sloveniji, pod katerimi lahko opravljajo oproščene dobave na ozemlju drugih držav članic. V 94. členu ZDDV-1 je urejena Posebna ureditev za male davčne zavezance, ki davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji z letnim obsegom prometa na ozemlju Slovenije, ki ne presega 50.000 EUR, dovoljuje oprostitev obračunavanja DDV. Namen Direktive Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja pa je poenostaviti vstop malih podjetij na trge drugih držav članic in zmanjšati njihova administrativna bremena pri čezmejnem poslovanju v Uniji ter izenačiti konkurenčne pogoje malih podjetij s sedežem v Uniji na trgu posamezne države članice s tem, da se ta oprostitev obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev na ozemlju države članice, ki se uporablja za domača podjetja, dovoli tudi podjetjem s sedežem v drugi državi članici, če podjetje izpolnjuje predpisane pogoje in zahteve.

S prenosom Direktive Sveta (EU) 2022/542 z dne 5. aprila 2022 o spremembi direktiv 2006/112/ES in (EU) 2020/285 glede stopenj davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV) se opredelitev nižjih stopenj DDV, ki so določene v prilogi I in prilogi IV k ZDDV-1, usklajuje s prenovljeno prilogo III Direktive Sveta 2006/112/ES. Zaradi večje jasnosti in preglednosti se preoblikujejo določene kategorije iz Priloge I k ZDDV-1. Spremenjena direktiva 2006/112/ES namreč omogoča uporabo nižje stopnje DDV za največ 24 kategorij blaga in storitev iz seznama (Priloge III). V Sloveniji trenutno uporabljamo nižjo stopnjo DDV za 23 kategorij blaga in storitev. Ena kategorija ostaja nezapolnjena za uporabo v primeru hitrega odzivanja v razmerah, ko bi se pojavile anomalije na trgu in posledično nenadno dvignile cene za določeno blago.

V predlogu zakona se spreminjajo tudi določbe, ki se nanašajo na obračunavanje DDV po plačani realizaciji, upoštevajoč sodbo Evropskega sodišča C-9/20, ki določa trenutek v katerem nastane pravica do odbitka DDV za davčnega zavezanca, ki uporablja fakturirano realizacijo, ko kupi blago od davčnega zavezanca, ki obračunava DDV po plačani realizaciji.

Dodatno se v predlogu zakona ureja možnost, da se v primeru kadar Evropska komisija odobri Sloveniji uporabo oprostitev DDV za blago, uvoženo v korist žrtev elementarnih nesreč, pod enakimi pogoji oprosti tudi pridobitev tega blaga znotraj Unije oziroma dobava tega blaga na ozemlju Slovenije s pravico do odbitka vstopnega DDV ter storitve, povezane s takim blagom, upravičenim organom, da lahko pomagajo žrtvam takih nesreč. Ta ureditev je trenutno že začasno urejena z Zakonom o nujnih ukrepih za zajezitev širjenja in blaženja posledic nalezljive bolezni COVID-19 na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 141/22).

Z uvedbo možnosti identifikacije skupine za DDV se bo sicer samostojnim davčnim zavezancem, ki so med seboj tesno finančno, gospodarsko in organizacijsko povezani, omogočilo identificirati za namene DDV in v zvezi s tem uveljavljati pravice ter izpolnjevati obveznosti kot en identificirani davčni zavezanec za namene DDV. Zavezanci bodo pogoje morali izpolnjevati ves čas delovanja skupine za DDV. Določbe v zvezi s skupino za DDV se bodo začele uporabljati s 1. januarjem 2026. Cilj predlaganih sprememb je, da se zavezancem, ki so med sabo tesno povezani na načine predpisane v predlogu zakona, omogoči skupno identifikacijo za namene DDV ter se jih s tem razbremeni predlaganja obračunov DDV in obveznosti v zvezi s tem, ki jih morajo izpolnjevati, kot so predlaganje knjig izdanih in prejetih računov ter uveljavljanja vračil presežkov DDV po obračunih DDV ter sodelovanje z davčnim organom v postopkih kontrole obračuna DDV ter nadzora DDV. Vse te obveznosti bo za skupino za DDV tako izpolnjeval en član skupine (predstavniki skupine za DDV), ki ga bodo izmed sebe izbrali člani, ki bodo tvorili skupino za DDV.

Sistem davka na dodano vrednost kot večfazni prometni davek temelji na kreditni metodi DDV. Pri dobavah blaga in storitev davčni zavezanec plača znesek DDV, ki mu ga je v okviru prodajne cene zaračunal dobavitelj, vključen v sistem DDV. Davčni zavezanec kot dobavitelj prav tako zaračuna svojim kupcem znesek DDV. Obračunane zneske DDV mora izkazati v obračunu DDV in davčnemu organu tudi poravnati svojo davčno obveznost. Pri tem pa svojo davčno obveznost lahko zmanjša za zneske DDV, ki so mu bili obračunani s strani dobaviteljev (vstopni DDV). Če znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV v posameznem davčnem obdobju, lahko davčni zavezanec zahteva vračilo presežka DDV oziroma se presežek prenese v naslednje davčno obdobje. V primerih s čezmejnimi elementom (zahtevke za vračilo tujih davčnih zavezancev v Sloveniji oziroma slovenskih davčnih zavezancev v drugih državah članicah EU) je možnost podaje zahteve za vračilo DDV časovno omejena. Hkrati pa v primeru domačih davčnih zavezancev možnost prenosa presežka DDV v naslednje davčno obdobje oziroma možnost zahtevka za vračilo presežka DDV ni časovno omejena. Praviloma davčni zavezanci tekoče uveljavljajo vračilo presežka DDV oziroma z zneskom DDV, prenesenim v naslednje davčno obdobje, poravnajo svoje davčne obveznosti v naslednjem davčnem obdobju, s čimer poskrbijo za razpolaganje svojih sredstev. V določenih primerih pa presežek DDV ostaja evidentiran pri davčnemu organu vrsto let. Uveljavljanje vračila DDV šele po preteku več let

onemogoča davčnemu organu nadzor nad utemeljenostjo takšnih zahtevkov, hkrati pa takšna ureditev tudi ni skladna z načeli dokončnosti davčnih postopkov, predvidljivosti ter učinkovitosti.

ZDDV-1 določa pravila glede izdajanja računov za namene DDV. Izjeme od obveznosti izdajanja računov so na podlagi zakonskega pooblastila urejene v 143. členu Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. Med drugim je med izjemami, za katere ni potreba izdaja računov, vključena prodaja blaga iz avtomatov. Med izjemami pa niso zajeti avtomati, preko katerih se opravljajo dobave storitev. Za te avtomate že velja obveznost izdajanja računov, razen v primeru da se za plačilo uporabljajo žetoni. Med izjemami so zajeti tudi primeri, ki niso več aktualni (kolki). Ker je opredelitev izjem od obveznosti izdajanja računov predmet zakonskega urejanja, je potrebno prenovljeno določbo urediti v okviru zakona.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je uskladitev ZDDV-1 z:

- Direktivo Sveta (EU) 2020/285 z dne 18. februarja 2020 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede posebne ureditve za mala podjetja in Uredbe (EU) št. 904/2010 glede upravnega sodelovanja in izmenjave informacij za namene spremljanja pravilne uporabe posebne ureditve za mala podjetja;
- Direktivo Sveta (EU) 2022/542 z dne 5. aprila 2022 o spremembi direktiv 2006/112/ES in (EU) 2020/285 glede stopenj davka na dodano vrednost.

Glavni cilj predloga zakona v delu, s katerim se v ZDDV-1 uskladi Posebna ureditev za male davčne zavezance z Direktivo Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja so naslednji:

- razbremenitev malih podjetij z zvišanjem praga za obvezen vstop v redni sistem obračunavanja DDV s 50.000 EUR na 60.000 EUR;
- uresničitev načela enake davčne obravnave in konkurenčnih pogojev malih podjetij s sedežem v Sloveniji in drugih državah članicah, ki opravljajo dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije;
- izenačitev pogojev za oprostitvev obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev v Sloveniji za domača mala podjetja in mala podjetja iz drugih držav;
- določitev pogojev in drugih pravil za mala podjetja s sedežem v Sloveniji za oprostitvev obračunavanja DDV v drugi državi članici ali drugih državah članicah;
- odprava obveznosti identifikacije za namene DDV v Sloveniji in s tem povezanih obveznosti za mala podjetja s sedežem v drugi državi članici, ki na ozemlju Slovenije opravijo dobave blaga in storitev, ki so oproščene obračunavanja DDV v skladu s Posebno ureditvijo za male davčne zavezance;
- poenostavitev čezmejnega poslovanja za mala podjetja in s tem povezano zmanjšanje stroškov ter hitrejša rast teh podjetij.

Glavni cilji predloga zakona v delu, ki se nanaša na uskladitev ZDDV-1 z Direktivo Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV so naslednji:

- podpora prizadevanjem na področju zdravstvene politike tudi z davčnimi ukrepi spodbujanja prebivalcev k bolj zdravemu življenjskemu slogu in zmanjšanju uporabe pijač z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami. S tem se na daljši rok tudi zasleduje cilj zmanjšanja potrebe po zdravstvenih storitvah zaradi zmanjšanja zdravstvenih težav, povezanih s prekomernim uživanjem takšne hrane;
- uskladitev z ukrepi na področju okoljske politike, z omejitvijo uporabe nižje stopnje DDV za fitofarmacevtska sredstva in umetna gnojila do 31. decembra 2031, to je skrajnim rokom za uporabo nižje stopnje, ki ga predpisuje Direktiva Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV;

- cilj administrativne poenostavitve pri izvajanju predpisa – uporabi nižjih stopenj DDV, z opredelitvijo, da se nižja stopnja DDV uporablja za medicinske pripomočke in opremo, ki so običajno namenjeni uporabi v zdravstvu ali za uporabo invalidnih oseb;

Glavni cilji predloga zakona v delu, ki se nanaša na določbe v zvezi s skupino za DDV, so:

- manjše administrativno breme za zavezance, ki so člani skupine, z vidika predlaganja obračunov DDV, saj je predvidena predložitev le enega skupnega obračuna DDV. Pri davčnih nadzorih bo tudi komunikacija z davčnim organom bolj učinkovita, saj bo načeloma potekala preko s strani članov skupine za DDV določenega predstavnika;
- izvzetje transakcij med člani iz sistema DDV pomeni manjše stroške poslovanja za podjetja, obenem razbremenitev zavezancev v določenem delu obračunavanja DDV od teh transakcij;
- učinkovitejši denarni tok članov skupine za DDV, zaradi fleksibilnosti upravljanja vstopnega DDV;
- zaradi nastanka večjega davčnega zavezanca – skupine za DDV – ki bo združevala več za druga področja obdavčitve sicer samostojne zavezance – bo zagotovljeno učinkovitejše pobiranje DDV, tudi zaradi tega, ker se vzpostavlja solidarna odgovornost članov skupine za DDV za plačilo obveznosti iz naslova DDV, ki bodo izvirale iz obdobja članstva tega zavezanca v skupini za DDV.

Drugi cilji, ki jih zasleduje predlog zakona, so:

- uskladitev z določbami direktive 2006/112/ES (oprostitvev davka na dodano vrednost za blago, dobavljeno v korist žrtev elementarnih nesreč, pod enakimi pogoji kot veljajo za oprostitev ob uvozu; uskladitev obdobja veljavnosti uporabe mehanizma obrnjene davčne obveznosti za primere trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov);
- zagotovitev enake davčne obravnave prodaje blaga in prodaje storitev iz avtomatov;
- spodbuda davčnim zavezancem za razpolaganje s presežkom DDV v razumnem roku ter s tem zasledovanje načel dokončnosti, predvidljivosti ter učinkovitosti v davčnih postopkih.

2.2 Načela

Predlog zakona ne odstopa od temeljnih načel obračunavanja DDV, na katerih temelji že veljavni zakon, in sicer od:

- načela nevtralnosti,
- načela nediskriminatornosti,
- načela administrativne enostavnosti,
- načela ekonomičnosti,
- načela obdavčitve v namembnem kraju,
- načela sorazmernosti,
- načelo enake davčne obravnave.

Z razširitvijo oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev, ki jih na ozemlju Slovenije opravijo mala podjetja na podjetja s sedežem v drugih državah članicah, se uresniči enaka davčna obravnava blaga in storitev za potrošnike in hkrati se izenačijo administrativna bremena in stroški, povezani z obračunavanjem DDV za podjetja – dobavitelje.

S spremembo stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami se zasleduje načelo sorazmernosti ter učinkovitosti, saj se s tem zagotavlja podpora prizadevanjem na področju zdravstvene politike.

Z ureditvijo oprostitve DDV za blago, dobavljeno v korist žrtev elementarnih nesreč, pod enakimi pogoji kot veljajo za oprostitev ob uvozu v okviru ZDDV-1, se zasleduje načelo pravne varnosti in preglednosti predpisov. Zagotavlja se, da je DDV obravnava urejena enotno, v zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost, in ni razdrobljena v različnih pravnih predpisih.

Načela, ki se jih zasleduje s predlogom zakona v delu, ki se nanaša na skupine za DDV, so načelo administrativne enostavnosti, saj bodo člani skupine za DDV razbremenjeni predlaganja posameznih obračunov DDV in bodo lahko predložili davčnemu organu samo en skupni obračun za vse člane skupaj, ki bo predstavljal obračun skupine za DDV. Prav tako bo komunikacija z davčnim organom potekala preko enega člana skupine za DDV, to je predstavnika skupine za DDV, ki bo sodeloval z davčnim organom (npr. pri predlaganju evidenc v elektronski obliki preko eDavkov za pripravo informativnih obračunov DDV za vsako posamično obdobje, v postopkih nadzora obračuna DDV ter pri izpolnjevanju obveznosti DDV in uveljavljanju pravic iz naslova presežka DDV)

S spremembami na področju obveznosti izdajanja računov za avtomate se zasleduje načelo enake obravnave davčnih zavezancev – načelo nediskriminatornosti, načelo učinkovitosti ter načelo hierarhije pravnih aktov. S spremembami pri vračilu presežka DDV se zasleduje načela dokončnosti, predvidljivosti ter učinkovitosti v davčnih postopkih.

2.3 Poglavitne rešitve

a) Prenos Direktive 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja

S prenosom Direktive 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja, na podlagi katere lahko države članice prosto odločajo o višini nacionalnega praga letnega prometa za oprostitev obračunavanja DDV, vendar pa ta prag ne sme presegati vrednosti 85.000 EUR, se zviša prag letnega prometa za obvezno identifikacijo za DDV v Sloveniji s 50.000 EUR na 60.000 EUR ter v 1. podpoglavju XI. poglavja ZDDV-1 razširi in prenovi Posebna ureditev za male davčne zavezance (v nadaljevanjem besedilu: posebna ureditev). Oprostitev obračunavanja DDV, ki bodo na ozemlju Slovenije opravili dobave blaga in storitev v vrednosti, ki ne bo presegla 60.000 EUR letno, bodo poleg davčnih zavezancev s sedežem v Sloveniji, lahko uporabljali tudi davčni zavezanci s sedežem v drugi državi članici, ne pa tudi davčni zavezanci s sedežem izven Unije (spremenjen 94. člen).

Za davčne zavezance s sedežem v Sloveniji, ki bodo po uskladitvi z Direktivo Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja uporabljali oprostitev obračunavanja DDV le za domače dobave (t. j. dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije), s spremembo posebne ureditve ne bo prišlo do sprememb pri samem načinu uveljavljanja oprostitve in zanje ne bodo nastale nove obveznosti. Za njih bodo nastale le dodatne razbremenitve zaradi zvišanja praga letnega prometa za obvezen vstop v redni sistem DDV, in sicer bodo podjetja, ki bodo ob spremembi ZDDV-1 uporabljala oprostitev, to pravico lahko uveljavljala dlje, t. j. do letnega prometa 60.000 EUR, podjetja z letnim prometom med 50.000 in 60.000 EUR, ki bodo ob spremembi ZDDV-1 obračunavala DDV, pa bodo lahko izstopila iz rednega sistema DDV. Za te davčne zavezance ne bo veljala obveznost identifikacije za namene DDV ali identifikacije za namene uporabe posebne ureditve in s tem povezane druge predpisane obveznosti. Oprostitev obračunavanja DDV bodo lahko uporabljali vse dokler vrednost prometa davčnega zavezanca v koledarskem letu ne bo presegla praga za oprostitev. S prenovljeno posebno ureditvijo se davčnim zavezancem, ki uporabljajo oprostitev obračunavanja DDV in postopno povečujejo promet, omogoči prehodno obdobje, ki jim omogoča lažji prehod iz oprostitve na redni sistem obračunavanja DDV. S tem namenom se tem davčnim zavezancem da pravica da, ko dosežejo prag prometa 60.000 EUR in se bodo dolžni identificirati za DDV ter prilagoditi poslovanje vsem ostalim obveznostim glede DDV, še naprej uporabljajo oprostitev obračunavanja v tekočem koledarskem letu do skupne višine prometa največ 66.000 EUR.

S prenosom Direktive Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja se vzpostavijo nova pravila za davčne zavezance s sedežem ali, če nimajo sedeža, stalnim ali običajnim prebivališčem v Sloveniji, ki bodo želeli uporabiti pravico do oprostitve obračunavanja DDV od čezmejnih dobav blaga in storitev v drugi državi članici ali drugih državah članicah, ki v svojih

nacionalnih predpisih o DDV omogočajo oprostitev malim podjetjem, in pravila za davčne zavezanec s sedežem v drugi državi članici, ki bodo želeli uporabiti pravico do oprostitve obračunavanja DDV od čezmejnih dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije. V skladu z Direktivo Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja je namreč oprostitev obračunavanja DDV za mala podjetja za države članice opcijna in je vse države članice ne prenesejo v svojo zakonodajo. Za davčne zavezanec, ki bodo torej želeli uporabiti oprostitev v drugi državi članici, se v novih predlaganih 94.a do 94.j členih ZDDV-1 določijo pravila za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, za davčne zavezanec s sedežem v drugi državi članici, ki bodo želeli uporabiti oprostitev v Sloveniji, pa se določi ta pravica v 94. členu ZDDV-1.

Davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji bo upravičen do oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici ali drugih državah članicah, če v tekočem in predhodnem koledarskem letu ni opravil prometa v vrednosti nad 100.000 EUR na ozemlju Unije (ni presegel unijskega praga prometa za uporabo čezmejne oprostitve), v tekočem in predhodnem koledarskem letu v državi članici, v kateri namerava uporabljati oprostitev, ni opravil prometa v vrednosti nad zneskom, ki ga določi ta država članica, in tega zneska ni presegel niti v predpreteklem letu, če ta država članica tako določa, in je identificiran za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV s posamično identifikacijsko številko v skladu z ZDDV-1. Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici bo upravičen do oprostitve v Sloveniji, če v tekočem in predhodnem koledarskem letu na ozemlju Slovenije ni opravil prometa v vrednosti nad 60.000 EUR in je identificiran za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV s posamično identifikacijsko številko v državi članici svojega sedeža. V skladu s temi pravili bo čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v drugih državah članicah lahko uporabljal tudi davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki ne uporablja oprostitve za male davčne zavezanec na ozemlju Slovenije in je v Sloveniji identificiran za DDV. Poslovne enote, ki jih ima davčni zavezanec na ozemlju Slovenije ali druge države članice, lahko uporabljajo čezmejno oprostitev obračunavanja DDV le z uporabo posamične identifikacijske številke davčnega zavezanca, ki mu jo bo dodelil davčni organ v Sloveniji (nov 94.b člen ZDDV-1). Poslovna enota podjetja s sedežem v drugi državi članici bo lahko uporabljala oprostitev v Sloveniji le z uporabo posamične identifikacijske številke, ki jo bo davčni zavezanec pridobil v državi članici sedeža.

V skladu s predlogom zakona bo davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji pridobil posamično identifikacijsko številko za čezmejno oprostitev na podlagi predhodnega obvestila, ki ga pošlje davčnemu organu (Finančna uprava Republike Slovenije; v nadaljnjem besedilu: FURS) v elektronski obliki prek portala eDavki. V predhodnem obvestilu bo navedel osnovne podatke o podjetju, vključno z identifikacijsko številko za DDV ali davčno številko, ki mu je bila že dodeljena, državo članico ali države članice, v katerih namerava uporabljati čezmejno oprostitev, zneske prometa, ki jih je davčni zavezanec opravil v preteklem in tekočem koledarskem letu pred obvestilom, brez DDV, v Sloveniji in vseh preostalih državah članicah, v kolikor posamezna država članica tako določa, pa za to državo članico tudi v predpreteklem koledarskem letu, in podatek o tem, ali davčni zavezanec uporablja posebno ureditev iz 6.b podpoglavja XI. poglavja ZDDV-1 (Posebna ureditev za prodajo blaga na daljavo znotraj Unije, za dobavo blaga v državi članici prek elektronskih vmesnikov, ki omogočajo dobavo, in za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanec, ki imajo sedež znotraj Unije, vendar ne v državi članici potrošnje – t.i. unijska ureditev Vse na enem mestu) ter individualno identifikacijsko številko za uporabo te posebne ureditve. Če posamezna država članica, v kateri namerava davčni zavezanec uporabljati oprostitev, uporablja za namene oprostitve različne prage prometa po določenih sektorjih dejavnosti, mora davčni zavezanec za to državo članico v predhodnem obvestilu navesti zneske prometa ločeno za te sektorje dejavnosti.

V predlogu zakona se določi tudi vrste transakcij, ki se všttevajo v promet davčnega zavezanca za namene posebne ureditve za male davčne zavezanec, in sicer se v novem 94.a členu ZDDV-1 določi, da so na ozemlju Slovenije to dobave blaga in storitev, ki bi bile obdavčene, če bi jih opravil davčni zavezanec, ki ne uporablja posebne ureditve iz tega podpoglavja, transakcije, ki so oproščene v skladu z 52. do 55. členom in 46. členom ZDDV-1 in transakcije z nepremičninami, finančne

transakcije iz 4. točke 44. člena ZDDV-1 ter zavarovalne in pozavarovalne storitve, razen če so te transakcije postranske transakcije. V promet davčnega zavezanca na ozemlju Slovenije za namene te posebne ureditve se ne vštevajo odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev davčnega zavezanca. V promet davčnega zavezanca na ozemlju vsake od drugih držav članic se vštevajo vrste transakcij, ki jih določi vsaka država članica v svojih nacionalnih predpisih o DDV na podlagi 288. člena Direktive Sveta 2006/112/ES.

FURS bo na podlagi Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost obvestil državo članico oziroma države članice o nameri za uporabo oprostitve davčnega zavezanca v tej državi in ji posredoval podatke iz predhodnega obvestila. Država članica oprostitve bo najpozneje v 35 dneh obvestila FURS, ali davčni zavezanec izpolnjuje pogoje za oprostitve v tej državi oziroma bo obvestila FURS, da za odgovor potrebuje dodan čas zaradi izvedbe pregleda za namene preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. FURS bo nato davčnega zavezanca obvestil o odobritvi oprostitve v tej državi članici in mu dodelil posamično identifikacijsko številko za uporabo čezmejne oprostitve ali pa bo davčnega zavezanca obvestil, da je druga država članica zavrnila uporabo oprostitve na njenem ozemlju ali da druga država članica potrebuje dodaten čas za odločitev. Davčni zavezanec bo lahko na ozemlju druge države članice uporabljal oprostitve od trenutka, ko bo prejel posamično identifikacijsko številko (nov 94.c člen ZDDV-1). V primeru, ko bo davčni zavezanec v predhodnem obvestilu izrazil nameru, da uporabi čezmejno oprostitve v več državah članicah, mora FURS davčnega zavezanca obvestiti o vsakem posameznem odgovoru države članice v zvezi z odobritvijo ali zavrnitvijo oprostitve.

Davčni zavezanec, ki bo uporabljal čezmejno oprostitve, bo dolžan sporočiti FURS vse spremembe podatkov iz predhodnega obvestila s posodobitvijo predhodnega obvestila. S posodobitvijo predhodnega obvestila bo sporočil tudi spremembe podatkov, ki jih je sporočil s predhodnimi posodobitvami predhodnega obvestila. Za te namene bo v poseben elektronski obrazec vnesel zgolj spremenjene podatke in posamično identifikacijsko številko. S posodobitvijo predhodnega obvestila bo prav tako obvestil FURS o nameri, da uporabi oprostitve v državi članici, v kateri do sedaj ni uporabljal oprostitve, in o nameri, da v posamezni državi članici ali državah članicah preneha uporabljati oprostitve. V primeru, ko bo želel uporabljati oprostitve v državi članici, v kateri pred posodobitvijo predhodnega obvestila ni uporabljal oprostitve, bo oprostitve lahko uporabljal šele od trenutka, ko mu bo FURS sporočil potrditev posamične identifikacijske številke za uporabo oprostitve v tej državi članici (nov 94.d člen).

Za namene nadzora pravilnosti uporabe oprostitve v državah članicah bo moral davčni zavezanec v skladu s predlogom zakona četrtletno poročati davčnemu organu o prometu, ki ga bo opravil v vseh posameznih državah članicah Unije. V četrtletnem poročilu, ki ga bo dolžan predložiti v elektronski obliki do zadnjega dne v mesecu, ki sledi koledarskemu četrtletju, na katerega se podatki nanašajo, bo navedel podatke o opravljenem prometu, brez DDV, v vsaki od 27 držav članic (vključno s Slovenijo). V primeru, ko v posamezni državi članici v tem obdobju ni imel prometa, bo vnesel podatek »0«. V primeru držav članic, ki bodo uporabljale sektorske prage, bo vnesel podatke o prometu po posameznih sektorjih dejavnosti. Če bo davčni zavezanec znotraj četrtletja začel ali prenehal uporabljati oprostitve v posamezni državi članici, bo v četrtletnem poročilu navedel tudi datum začetka ali prenehanja uporabe oprostitve v tej državi članici (nov 94.e člen).

V primeru, ko bo davčni zavezanec naknadno ugotovil napake v sporočenih podatkih (v predhodnem obvestilu, posodobitvi predhodnega obvestila in četrtletnem poročilu), bo moral v skladu s predlaganim novim 94.g členom ZDDV-1 davčnemu organu sporočiti popravke. Pri tem bo v poročilu navedel zgolj spremembe v podatkih in v primeru vrednosti prometa le razliko v znesku do prave vrednosti.

Na podlagi predloga zakona bo moral davčni zavezanec, ki bo uporabljal čezmejno oprostitve, tekoče spremljati svoj skupni promet v Uniji, v katerega je vključena vrednost opravljenih dobav iz novega

94.a člena ZDDV-1 na ozemlju Slovenije in vseh drugih držav članic, ter promet v vsaki od držav članic, v kateri uporablja oprostitev. Pravica do čezmejne oprostitve davčnega zavezanca namreč preneha v trenutku, ko unijski promet davčnega zavezanca preseže vrednost 100.000 EUR brez DDV. V primeru, ko davčni zavezanec preseže ta prag, bo moral o tem obvestiti davčni organ in mu v 15 delovnih dneh poslati poročilo o preseganju praga letnega prometa v Uniji, v katerem bo naveden datum, na katerega je bil prag presežen, in podatki o prometu od začetka koledarskega četrletja do datuma, ko je presegel prag (nov 94.f člen ZDDV-1). Bo pa tak davčni zavezanec lahko še naprej, ne glede na višino skupnega prometa v Uniji, uporabljal oprostitev obračunavanja DDV v Sloveniji.

FURS bo takšnega davčnega zavezanca izključil iz ureditve za čezmejno oprostitev in deaktiviral njegovo posamično identifikacijsko številko, prenehanje pravice do čezmejne oprostitve pa bo pričelo učinkovati z dnem, ko bo davčni zavezanec presegel prag letnega prometa v Uniji. S tem dnem bo moral davčni zavezanec začeti izpolnjevati vse obveznosti glede obračunavanja DDV v vseh drugih državah članicah.

S predlaganim spremenjenim 94. členom ZDDV-1 bodo imeli pravico do oprostitve za male davčne zavezanke tudi davčni zavezanci s sedežem v drugi državi članici, ki bodo na ozemlju Slovenije opravili dobave blaga in storitev, katerih vrednost v koledarskem letu, brez DDV, ne bo presegla vrednosti 60.000 EUR. V skladu s predlaganim novim 94.i členom ZDDV-1 bo moral v primeru preseganja praga prometa od dneva, na katerega bo presegel prag, obračunavati DDV od vseh nadaljnjih dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije v skladu z ZDDV-1.

S predlaganim zakonom se v novem 94.h členu ZDDV-1 določi vse primere, ko davčni organ izključi davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, in sicer, ko davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev za čezmejno oprostitev, ko davčnemu organu sporoči, da bo prenehal uporabljati čezmejno oprostitev, ko prenehajo dejavnosti davčnega zavezanca in ko davčni zavezanec prenese sedež svoje dejavnosti iz Slovenije. V teh primerih začne izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev učinkovati prvi dan naslednjega koledarskega četrletja ali prvi dan drugega meseca naslednjega koledarskega četrletja v odvisnosti od datuma predložitve zahtevka za izključitev, razen v primeru izključitve zaradi neizpolnjevanja pogojev za uporabo čezmejne oprostitve, ko pravica do čezmejne oprostitve preneha takoj.

S predlogom zakona se v 2. podpoglavju XI. poglavja ZDDV-1 na novo določi tudi oprostitev obračunavanja DDV za dobave blaga in storitev, opravljene v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, in sicer ne glede na skupno vrednost teh dobav v koledarskem letu. S tem se dobave, opravljene v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti prenesejo iz Posebne ureditve za male davčne zavezanke v Posebno ureditev za kmete.

Predlagana nova pravila za uporabo oprostitve obračunavanja DDV omogočajo istočasno različne statute posameznega davčnega zavezanca v različnih državah članicah. Davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji lahko uporablja oprostitev obračunavanja DDV v Sloveniji in v eni ali več drugih držav članic ter obračunava DDV v eni ali več drugih držav članic. Prav tako je lahko identificiran za namene DDV in obračunava DDV od dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije, hkrati pa uporablja čezmejno oprostitev v eni ali več drugih državah članicah in obračunava DDV v eni ali več drugih državah članicah. V teh primerih je treba zagotoviti, da odbitek vstopnega davka tega davčnega zavezanca odraža povezavo z njegovimi obdavčenimi dobavami in da davčni zavezanec nima pravice do odbitka vstopnega DDV, ki je povezan z njegovimi oproščenimi dobavami (63. člen ZDDV-1).

Prenovljena pravila za uporabo Posebne ureditve za male davčne zavezanke se bodo začela uporabljati s 1. januarjem 2025.

b) Prenos Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV

S prenosom Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV se opredelitev nižjih stopenj DDV, ki so določene v prilogi I in prilogi IV k ZDDV-1, usklajuje s prenovljeno prilogo III Direktive Sveta 2006/112/ES. Zaradi večje jasnosti in preglednosti se preoblikujejo določene kategorije iz Priloge I k ZDDV-1. Direktiva Sveta 2006/112/ES namreč omogoča uporabo nižje stopnje DDV za največ 24 kategorij blaga in storitev, iz seznama (Priloga III). V Sloveniji trenutno uporabljamo nižjo stopnjo DDV za 23 kategorij blaga in storitev.

S predlogom sprememb Priloge I se poenostavlja uporaba nižje stopnje DDV za medicinsko opremo in pripomočke (uporaba za izdelke, ki se običajno uporabljajo v zdravstvu ali za uporabo invalidnih oseb) ter se v skladu z omejitvijo iz Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV omejuje uporaba nižje stopnje DDV za fitofarmacevtska sredstva in umetna gnojila od 31. decembra 2031 dalje. Posodablja se ureditev na področju obdavčitve umetniških predmetov (omejuje se uporaba maržne ureditve s strani obdavčljivega preprodajalca za dobave umetniških predmetov, saj je pogoj pri izbirni uporabi maržne ureditve, da predhodna dobava ni bila obdavčena po nižji stopnji), pri čemer začnejo spremembe učinkovati s 1. januarjem 2025.

Dodatno je predvidena tudi uporaba splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami za katere se trenutno uporablja nižja stopnja DDV. S tem se podpira prizadevanja v okviru zdravstvene politike po spodbujanju zdravega življenjskega sloga prebivalcev Slovenije, kar ima pozitivne učinke na zdravje ljudi ter posledično tudi pozitivni učinek na izdatke zdravstvene blagajne. Tudi v Sloveniji je zaznaven trend naraščanja prekomerne telesne teže med prebivalstvom. Ta trend je še posebej zaskrbljujoč med mladino. Ob tem pa je zaznan tudi upad gibalne učinkovitosti slovenskih otrok med in po koronskem obdobju. S predlaganim ukrepom uvedbe splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami s se želi tudi preko vpliva na drobnoprodajne cene spodbuditi zlasti mlade k zmanjšanju uporabe takšnih pijač.

Dodatno se s predlogom zakona ureja možnost, da je v primeru ko Evropska komisija odobri Sloveniji uporabo oprostitve DDV za blago, uvoženo v korist žrtev elementarnih nesreč, pod enakimi pogoji oproščena tudi pridobitev tega blaga znotraj Unije oziroma dobava tega blaga na ozemlju Slovenije s pravico do odbitka vstopnega DDV. Oprostitev velja tudi za storitve, povezane s takim blagom. S tem se upravičenim organom olajša pomoč žrtvam takih nesreč. Ta ureditev je trenutno že začasno urejena z Zakonom o nujnih ukrepih za zaježitev širjenja in blaženja posledic nalezljive bolezni COVID-19 na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 141/22).

c) Evidenca obračunanega DDV in evidenca odbitka DDV

Vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora že na podlagi 85. člena ZDDV-1 v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogoči pravilno in pravočasno obračunavanje DDV in nadzor davčnega organa nad obračunavanjem in plačevanjem DDV. S predlogom zakona se posebej opredeljuje obveznost vodenja dveh evidenc v okviru knjigovodstva davčnih zavezancev, in sicer evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV. Prav tako se določa obveznost posredovanje podatkov iz navedenih evidenc davčnemu organu.

Podatke iz navedenih dveh evidenc davčni zavezanec vodi že na podlagi veljavne zakonodaje, le struktura in način vodenja evidenc z DDV zakonodajo ni podrobneje predpisana. Nekateri davčni zavezanci vodijo evidence elektronsko. Za te davčne zavezance je skladno s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek (Uradni list RS, št. 59/07, 126/07, 107/09, 55/13 in 77/19) predpisana strukturirana vsebina in oblika datoteke izpisa obračunanega DDV in vsebina in oblika datoteke izpisa odbitka DDV. Vendar pa je davčni zavezanec te izpise dolžan predložiti le na zahtevo davčnega

organa. S prenovljeno ureditvijo pa se evidence v strukturirani vsebini in obliki predpisujejo za vse davčne zavezanke, identificirane za namene DDV, s tem pa se zagotovi enaka obravnava vseh davčnih zavezancev in ustrezen nadzor davčnega organa nad pravilnostjo obračunavanja in plačevanja DDV.

Uvedba vodenja evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV ter posredovanje podatkov iz teh evidenc davčnemu organu bo pri davčnih zavezancih pa tudi pri davčnem organu pomenila velik korak naprej v smislu digitalizacije, poenostavitve in pa tudi v sami skladnosti poslovanja davčnih zavezancev z veljavno zakonodajo.

Pozitivni vpliv na poslovanje davčnih zavezancev:

- manjša obremenitev davčnih zavezancev pri izvajanju nadzorov FURS zaradi zmanjšanja števila naknadnih nadzorov FURS pri zavezancih;
- skrajšanje časa inšpekcijskih nadzorov – manj obremenjujoči nadzori za zavezanke, saj bo manj zahtev za posredovanje podatkov in zahtev za sodelovanje v postopku, ker bo na ta način FURS razpolagal s podatki iz evidenc, za katere se sedaj zahteva sodelovanje davčnega zavezanca;
- manjša potreba po pošiljanju računov na zahtevo FURS pri nadzoru obračuna DDV, zahteve se bodo pošiljale le za vsebinsko kontrolo računov (npr. ustreznosti uveljavljanja pravice do odbitka glede na vrsto in vsebino posla);
- bolj ciljno usmerjeni nadzori na podlagi analize podatkov iz prejetih evidenc, saj bo že z avtomatično navzkrižno obdelavo evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV razvidno, kateri zneski odbitka DDV niso bili ustrezno prikazani v evidencah obračunanega DDV;
- elektronsko vodenje evidenc zavezanca samemu omogoča hiter pregled skladnosti poslovanja v povezavi s predpisi iz pristojnosti FURS;
- večja davčna gotovost davčnih zavezancev, saj se bo pri poročanju evidenc ugotovilo, da davčni zavezanec sodeluje (vede ali nevede) v transakciji, ki je del utaje/zlorabe DDV in bo lahko davčni zavezanec s strani FURS hitreje obveščen o tem, da potem lahko davčni zavezanec tudi sam zagotovi ustrezno ukrepanje v nadaljnjih poslih in se razbremeni morebitne solidarne odgovornosti za neplačan DDV v primeru inšpekcijskega nadzora.

Vpliv na učinkovitost davčnega organa:

- omogočeno bo sistemsko preverjanje skladnosti DDV obračunov (navzkrižno preverjanje uveljavljanja pravice do odbitka DDV z obračunanim DDV; ustrezna obdavčitev v primeru uporabe mehanizma obrnjenega davčnega bremena – plačnik davka prejemnik);
- lažja in hitrejša identifikacija sistemskih zlorab na področju DDV (davčni vrtiljaki, slamnate družbe, kanalska podjetja, feniksi), kar vpliva na učinkovitejše preprečevanje utaj na področju DDV, saj je že s primerjavo navedenih evidenc možno slediti verižnim poslom, za kar je sedaj treba uvesti nadzor oziroma pridobivati podatke o vseh sodelujočih zavezancih v verigah davčnega vrtiljaka;
- prepoznavna računov, izdanih na neobstoječe oziroma neveljavne identifikacijske številke za DDV;
- povezovanje podatkov o računih s carinskimi podatki (uvoz, izvoz) in podatki o plačilnem prometu;
- povečanje učinkovitosti nadzorov, saj bo nadzor temeljil na analizi evidenc obračunanega DDV in evidenc odbitka DDV, kjer bodo že ugotovljene neskladnosti glede obračunanega DDV in uveljavljenega odbitka DDV.

d) Skupine za DDV

Prednosti oblikovanja skupine za DDV za davčne zavezanke in za njihovo poslovanje:

- manjše administrativno breme za zavezance, ki so člani skupine za DDV, z vidika predlaganja obračunov DDV, ker se predloži le en skupni obračun DDV;
- centralizirana komunikacija s FURS bo načeloma potekala preko predstavnika skupine za DDV in s tem razbremenila izpolnjevanje teh obveznosti ostalih članov skupine za DDV;
- izvzetje transakcij med člani iz sistema DDV bo pomenilo manjše stroške poslovanja za podjetja, saj se bo zavezance (člane skupine) v določenem delu razbremenilo obračunavanja DDV od teh transakcij;
- predviden je učinkovitejši denarni tok zavezancev, ki bodo člani skupine za DDV, zaradi fleksibilnosti upravljanja vstopnega DDV na ravni celotne skupine za DDV.

Povečanje učinkovitosti dela davčnega organa:

- zaradi nastanka večjega davčnega zavezanca, ki bo predstavljal skupino za DDV, bo zagotovljeno učinkovitejše pobiranje DDV preko sodelovanja s predstavnikom skupine;
- ker se vzpostavlja za njene člane solidarna odgovornost za plačilo obveznosti iz naslova DDV, ki bodo izvirale iz obdobja članstva tega zavezanca v skupini za DDV, se zagotovi tudi večja stabilnost pobiranja DDV, kar bo imelo pozitiven vpliv na proračun;
- z združitvijo prej samostojnih davčnih zavezancev v skupino za DDV, se bo predvidoma zmanjšalo tudi število davčnih nadzorov, povezanih s kontrolami obračunov DDV za posamezna davčna obdobja, kar bo vplivalo na razbremenitev dela FURS v tem delu.

e) Druge spremembe zakona

Ureditev izjem od obveznosti izdajanja računov se uredi v zakonu. Izjema od obveznosti izdajanja računov se razširi na vse vrste avtomatov, tako da zajame tako prodaje blaga kot prodaje storitev preko avtomatov. Se pa podredno, za zagotovitev podatkov o prodaji preko avtomatov, opredeli v teh primerih obveznost posredovanja podatkov o prodaji preko avtomata davčnemu organu. Obveznost poročanja se nanaša na vsako posamezno prodajo preko avtomata ter mora biti izpolnjena v trenutku prodaje, torej v realnem času (kot to velja praviloma tudi za davčno potrjevanje računov). Podrobneje je sistem poročanja davčnemu organu opredeljen v predlogu za dopolnitve zakona, ki ureja davčno potrjevanje računov.

Prenos presežka DDV v naslednje davčno obdobje ter možnost podajanja zahtevkov za vračilo presežka DDV se omeji na obdobje petih let od predložitve obračuna DDV. Z določitvijo prehodne določbe pa se posebej ureja, da navedena omejitev petih let velja le za presežke DDV, ugotovljene z obračuni DDV za davčna obdobja od 1. januarja 2025. Z vidika zagotavljanja pravne varnosti in predvidljivosti davčnih zavezancev se za vse obstoječe presežke DDV, nastale v davčnih obdobjih pred uveljavitvijo tega zakona, določa omejitev prenosa presežkov in podajanja zahtevkov za vračilo DDV do 31. decembra 2030, torej za obdobje petih let od uveljavitve sprememb zakona.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Zvišanje stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami (z nižane na splošno stopnjo DDV) bo pomenila za 12 mio EUR letno višje prihodke državnega proračuna iz naslova DDV.

Uvedba možnosti identifikacije več davčnih zavezancev kot skupina za DDV ne bo imela finančnih učinkov na javnofinančne prihodke, saj se bo DDV obveznost zgoj konsolidirala na ravni skupine.

Na podlagi podatkov iz obračunov DDV za leto 2023 ocenjujemo, da bo dvig praga za obvezno identifikacijo za namene DDV na 60.000 EUR pomenil, da bo okoli 4.000 zavezancev lahko izstopilo iz sistema DDV in tako ne bi plačali okrog 29 mio EUR DDV. Gre za oceno maksimalnega zneska finančnega učinka, saj bo prav gotovo nekaj od teh zavezancev ostalo v sistemu kljub dvigu praga. Tako ocenjujemo, da bo dvig meje za obvezni vstop v sistem DDV pomenil za okoli 20 mio EUR nižje

prihodke državnega proračuna iz naslova DDV na leto, pri tem pa bo iz sistema DDV izstopilo okoli 2.500 zavezancev, kar predstavlja 2 % delež vseh davčnih DDV zavezancev v Sloveniji, ki so bili glede na Letno poročilo FURS za leto 2023 identificirani v letu 2023 za namene DDV.

Prihodki državnega proračuna iz naslova DDV so v letu 2023 znašali 5.147 mio EUR. Ocenjujemo, da bodo rešitve predloga zakona zmanjšale prihodke za okoli 8 mio EUR na letnem nivoju. Pri tem ni pričakovati nobenih učinkov na druga javnofinančna sredstva.

Finančne učinke odprave obveznosti izdaje računov pri prodaji blaga preko avtomatov je težko oceniti. Finančne učinke je potrebno presojati v povezavi z vzpostavitvijo obveznosti poročanja o prodajah preko avtomatov davčnemu organu v realnem času. Slednji ukrep bo prispeval k doslednejšemu evidentiranju ustvarjenega prometa zavezancev in s tem plačevanja davkov. Predlagana rešitev odprave obveznosti izdajanja računov za prodaje preko avtomatov ob hkratni uvedbi obveznega poročanja o teh prodajah bo vplivala na krepitev kulture izpolnjevanja davčnih obveznosti ter posledično zmanjševanju vrzeli med potencialnim in dejansko pobranim davkom.

Predlog zakona nima finančnih posledic za druga javnofinančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v državnem proračunu v okviru finančnega načrta FURS v okviru proračunske postavke 141042 - Investicije in investicijsko vzdrževanje državnih organov.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

S predlogom zakona se v slovenski pravni red prenaša Direktiva 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja in s tem se posodobi in razširi Posebna ureditev za male davčne zavezance. Nova ureditev v skladu z direktivo se v vseh državah članicah začne uporabljati 1. januarja 2025. Posebna ureditev bo enaka v vseh državah članicah, razlikovala se bo lahko le v nekaterih elementih, in sicer v višini praga in uporabi različnih sektorskih pragov za oprostitev obračunavanja DDV oz. za obvezen vstop v redni sistem DDV, v višini dovoljenega preseganja tega praga v prehodnem obdobju do vstopa v redni sistem DDV, v obdobju, v katerem davčni zavezanec, ki bo želel uporabljati oprostitev obračunavanja DDV v skladu s posebno ureditvijo za mala podjetja, ne bo smel preseči praga letnega prometa, in v obdobju v katerem ne bo smel ponovno vstopiti v sistem oprostitve, ko bo presegel prag. Večina držav članic zakonodaje za prenos direktive še ni sprejela in so v procesu priprave predpisov. V nadaljevanju zato prikazujemo samo višino praga za oprostitev po državah članicah, ki so ga države članice posredovale Evropski komisiji v odgovorih na vprašalnik v zvezi s spremenjeno posebno ureditvijo za male davčne zavezance v skladu z Direktivo 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja julija 2023.

Tabela: Prag, do katerega so mala in srednje velika podjetja upravičena do oprostitve obračunavanja DDV v drugih državah članicah

Država	Prag, do katerega so mala in srednja podjetja upravičena do oprostitve obračunavanja DDV
Avstrija	35 000 EUR
Belgija	25 000 EUR
Hrvaška	40.000 EUR
Ciper	15 600 EUR

Češka	78 849 EUR
Danska	6 702 EUR
Estonija	40 000 EUR
Finska	15.000 EUR (+ stopnjevana davčna olajšava 15.000 - 30.000 EUR)
Francija	Stopnje veljavnega praga letnega prometa po pravu Skupnosti za upravičenost do oprostitev so: - 91 900 EUR za dobave blaga - 36 800 EUR za dobave storitev
Nemčija	Promet v prejšnjem koledarskem letu ni presegel 22.000 EUR, v tekočem koledarskem letu pa predvidoma ne bo presegel 50.000 EUR.
Grčija	10 000 EUR
Madžarska	32 384 EUR
Italija	85 000 EUR
Latvija	40 000 EUR
Litva	45 000 EUR
Luksemburg	35 000 EUR
Malta	Blago: 35 000 EUR Storitve: 30 000 EUR
Nizozemska	20 000 EUR
Portugalska	2023: 13 500 EUR 2024: 14 500 EUR 2025: 15 000 EUR
Romunija	88 500 EUR
Švedska	8 000 EUR

Vir: Evropska komisija, Vprašalnik o shemi MSP – zbirka odgovorov držav članic, julij 2023, pregled zakonodaje

S prenosom Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV se opredelitev nižjih stopenj DDV, ki so določene v prilogi I in prilogi IV k ZDDV-1, usklajuje s prenovljeno prilogo III Direktive Sveta 2006/112/ES. Zaradi večje jasnosti in preglednosti se preoblikujejo določene kategorije iz Priloge I k ZDDV-1. Z zakonom se uvaja tudi splošna stopnja DDV za pijače z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami. Nižja stopnja DDV se ureja za dobavo orodja in druge opreme gasilcev, običajno namenjene za uporabo pri intervencijah, ki je bila do sedaj urejena v Zakonu o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 (Uradni list RS, št. 95/23, 117/23 in 131/23 – ZORZFS).

Primerjava DDV stopenj za sladke pijače s sosednjimi državami:

Sladke pijače so v Avstriji, Italiji, na Madžarskem in Hrvaškem obdavčene po splošni stopnji DDV. (vir: Evropska komisija, Taxes in Europe Database – https://taxation-customs.ec.europa.eu/online-services/online-services-and-databases-taxation/tebd-taxes-europe-database_en, 9. 5. 2024)

Možnost identifikacije več davčnih zavezancev za namene DDV kot skupine za DDV je do sedaj znotraj EU uvedlo že 21 držav članic. Na podlagi primerjalno pravne analize ureditev v teh državah članicah, ki se nanašajo na skupino za DDV, je v drugih državah članicah oblikovanje skupine za DDV na voljo zavezancem na prostovoljni bazi (večina držav, med drugim Poljska, Estonija, Belgija, Švedska, Slovaška, Italija in druge); redko, obvezno oblikovanje skupine za DDV imata predpisano Nemčija in Avstrija. Za članstvo se odločajo predvsem podjetja v finančnem in zavarovalnem sektorju ter v sektorju nepremičnin. Države povečini možnost oblikovanja skupine za DDV niso sektorsko omejile (izjemi sta npr.: Finska in Švedska, ki imata določeno možnost oblikovanja skupine za DDV le za podjetja, ki opravljajo finančno ali zavarovalniško dejavnost), prav tako so predpisale to vrsto

identifikacije za DDV kot opcijo, torej omogočile zavezancem, da se zanjo prostovoljno odločijo v primeru, da izpolnjujejo zanjo pogoje.

Na podlagi poizvedb pri drugih državah članicah, ki smo jih opravili preko Stalnega predstavništva Republike Slovenije v Bruslju, so države članice kot glavne prednosti skupine za DDV izpostavile predvsem učinkovitejši denarni tok; prednost oddaje enega zbirnega obračuna DDV za celo skupino in s tem zmanjšanje administrativnih obremenitev; bolj centralizirani davčni nadzor davčnih zavezancev; učinkovitejše pobiranje DDV zaradi večjih subjektov, ki so solidarno odgovorni za obveznosti skupine.

Kot glavne pomanjkljivosti so pa države izpostavile predvsem večjo obremenitev davčnih uprav zaradi kompleksnejšega davčnega nadzora, ki je posledica predvsem tega, da po oblikovanju skupin za DDV nastanejo subjekti (za namene DDV), ki so večji po obsegu prometa ter se s tem poveča število transakcij, ki so predmet DDV in s tem nadzora obračuna DDV; neupravičeno uporabo oz. izkoriščanje skupine za DDV za namene prestrukturiranja podjetij v skupini in nato likvidacijo skupine ter težave z določitvijo odbitka skupine za DDV (posebej, ko vsi člani nimajo pravice do celotnega odbitka DDV).

Države niso zaznale težav pri izpolnjevanju davčnih obveznosti članov, ki so v celoti in solidarno odgovorni za vse obveznosti skupine za DDV (tudi glob), ki nastanejo v času njenega delovanja. Prav tako niso države zaznale zmanjšanja davčne osnove davka od dohodka pravnih oseb pri članih skupin.

Primer obveznega oblikovanja skupine za DDV je Nemčija, ki jo predpisuje za pravne osebe s sedežem v Nemčiji, ki so finančno, ekonomsko ali organizacijsko povezane z matično družbo ter se ne morejo šteti za neodvisnega davčnega zavezanca. Tako podružnice kot njihove obvladujoče družbe se štejejo za enega davčnega zavezanca za namene DDV. Pogoji, ki morajo biti izpolnjeni za njeno oblikovanje, so finančna povezanost – matična družba ima v lasti več kot 50% delnic ali glasovalnih pravic (direktno lastništvo); ekonomska povezanost – dejavnost podjetij mora biti medsebojno povezana ter organizacijska povezanost – neposredna upravljavska vloga matičnega podjetja mora biti pravno vzpostavljena (npr. če je ista oseba direktor matične družbe in podružnice). Matična družba mora imeti vpliv na poslovanje podružnice. Matična družba je lahko katerikoli davčni zavezanec s sedežem ali poslovno enoto v Nemčiji, podružnica mora biti pravna oseba v skladu s civilnim ali gospodarskim pravom. Člani skupine so solidarno odgovorni za plačilo DDV. V primeru stečaja ali insolventnosti niso več izpolnjeni pogoji za skupino za DDV, medtem ko se v primeru likvidacije ta takoj ne zaključi. Skupino za DDV lahko sestavljajo samo davčni zavezanci. Podjetja, ki samo posedujejo delnice, niso davčni zavezanci, ker to ne pomeni, da opravljajo ekonomsko aktivnost. Holdinške družbe, ki opravljajo tudi dejavnost upravljanja pa se štejejo za davčne zavezance in so lahko član skupine za DDV.

Obračun DDV za skupino opravi matična družba oz. nadrejeni subjekt. V primeru čezmejnih transakcij mora vsaka pravna oseba oddati DDV obračun s svojo lastno številko za DDV, kar pomeni, da člani ohranijo za ta namen prej izdano jim identifikacijsko številko za namene DDV. Oddati mora takšen član tudi ločeno rekapitulacijsko poročilo.

Na Češkem lahko davčni zavezanci, ki imajo na njenem teritoriju sedež svoje dejavnosti ali poslovno enoto, zaprosijo za registracijo kot enotni davčni zavezanec, če so med seboj finančno ali ekonomsko povezani. Organizacijska povezava pomeni če je ena oseba vključena v upravljanje druge. Finančna povezava obstaja, če ima ena oseba ali podjetje v lasti neposredno ali posredno vsaj 40% kapitala ali glasovalnih pravic drugih oseb. Pri finančni povezavi pomeni, da morajo biti tako člani kot tudi osebe ali podjetje, preko katerih se izpolnjuje finančna povezanost, sedež na Češkem. To pomeni, da se dve češki podružnici, katerih matično podjetje nima sedeža na Češkem ne moreta registrirati

kot skupina za DDV, ker sta povezani druga z drugo preko matičnega podjetja v tujini, razen če sta ti dve podružnici povezani organizacijsko, to pomeni, da jih dejansko upravlja ista oseba. Zastopnik skupine je odgovoren za sodelovanje z davčno upravo v imenu skupine za DDV. Vsi člani so solidarno odgovorni glede davčnih obveznosti. Vsak član je lahko član samo ene skupine za DDV.

Od leta 2018 imajo možnost ustanovitve skupine za DDV tudi zavezanci v Italiji, in sicer prostovoljno, če so med seboj tesno povezani s finančnimi, gospodarskimi in organizacijskimi povezavami, pri čemer pomeni finančna povezava več kot 50% glasovalnih pravic; gospodarska povezava, da morajo subjekti opravljati bodisi istovrstno dejavnost bodisi dopolnilno in pomožno; organizacijska pa v tem, da mora obstajati povezava med organi odločanja teh subjektov. Včlanitev je zavezujoča za 3 leta in se nato samodejno obnavlja vsako leto do preklica. Če en član izstopi, se cela skupina razpusti. Član, ki zastopa skupino, je matično podjetje ali, če je matično podjetje ustanovljeno zunaj Italije, član skupine za DDV z največjim prometom ali prihodkom. Zastopnik vloži DDV obračun in plačuje DDV, vendar so vsi člani solidarno odgovorni za dolgovan DDV. Ostale obveznosti, kot sta izdajanje e-računov in vodenje knjigovodstva v zvezi z obračunom DDV, lahko vodi centralno zastopnik ali vsak član posebej.

Sistem davčnega potrjevanja računov, uveljavljen v Sloveniji, je primerljiv s sistemom, uvedenim v Republiki Hrvaški. Davčno potrjevanje računov je na Hrvaškem urejeno v Zakonu o fiskalizaciji u prometu gotovinom (NN 133/12, 115/16, 106/18, 121/19, 138/20, 114/23) ter v Pravilniku o fiskalizaciji u prometu gotovinom (NN 146/12, 46/17, 70/20, 1/21, 144/21, 125/22 i 1/24). Tudi na Hrvaškem je predpisana obveznost posredovanja podatkov iz računa davčnemu organu v realnem času – ob izdaji računa. Davčni zavezanec mora zagotoviti neposredno povezavo z davčnimi organi. V primeru nedelujoče povezave (interneta) davčni zavezanec izda račun, mora pa vzpostaviti povezavo v roku 2 dni od prekinitve povezave ter posredovati podatke iz računov davčnemu organu v fiskalizacijo. V primeru nedelovanja blagajne izdaja davčni zavezanec račune z uporabo vezane knjige računov (VKR). V roku 5 dni mora vzpostaviti delovanje blagajne ter posredovati podatke iz računov davčnemu organu v fiskalizacijo. V primeru delovanja davčnega zavezanca na območju, kjer ni mogoča povezava z davčnim organom, mora davčni zavezanec izdajati račune z uporabo VKR.

Obveznost izdaje računov je opredeljena v zakonu, ki ureja davčni postopek (Opći porezni zakon, NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 42/20, 114/22). V 64. členu navedenega zakona so opredeljene tudi izjeme od obveznosti izdajanja računov. Med drugim velja izjema od obveznosti izdajanja računov za prodajo blaga in storitev iz avtomatov.

V letu 2018 so bile v Zakon o fiskalizaciji u prometu gotovinom dodane določbe glede fiskalizacije prodaje iz avtomatov. Zakon se je začel uporabljati s 1. januarjem 2021. Zavezanci za fiskalizacijo morajo v trenutku prodaje blaga ali storitev iz avtomata posredovati predpisane podatke o prodaji davčnemu organu (20.a in 20.b člen zakona). Gre za ureditev, ki dopolnjuje sistem fiskalizacije računov, saj v primeru prodaj iz avtomatov zavezanci niso zavezani k izdajanju računov in posledično fiskalizaciji računov. Podrobneje je postopek fiskalizacije prodaje blaga in storitev iz avtomatov urejen v Pravilniku o fiskalizaciji u prometu gotovinom. Zavezanec za fiskalizacijo mora davčnemu organu sporočiti podatke o vseh avtomatih za prodajo blaga in storitev. Davčni organ vsakemu avtomatu dodeli identifikacijsko oznako, ki mora biti skupaj z obvestilom o obveznosti fiskalizacije navedena na samem avtomatu. Obveznost fiskalizacije velja za vse avtomate.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Na podlagi predloga zakona v delu, ki se nanašata na prenos Direktive 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja in prenovljeno posebno ureditev za male davčne zavezance, bodo nastale nove obveznosti za FURS. Zaradi vzpostavitve novega sistema za izmenjavo podatkov z davčnimi

zavezanci, ki bodo uporabljali ureditev za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV, in za izmenjavo podatkov z davčnimi organi drugih držav članic prek elektronskega sistema FURS, bo potrebna nadgradnja informacijskega sistema in prilagoditev izvajanja nalog FURS. Pričakuje se povečana obremenitev FURS na področju nadzora in upravnega sodelovanja na podlagi Uredbe Sveta 904/2010/EU, ki ureja upravno sodelovanje za boj proti goljufijam na področju DDV med državami članicami. Na drugi strani se bo zaradi zvišanja praga za obvezno identifikacijo za DDV in obračunavanje DDV ter uporabe čezmejne oprostitve v Sloveniji davčnih zavezancev s sedežem v drugi državi članici zmanjšalo število davčnih zavezancev, ki se bodo identificirali za DDV v Sloveniji, kar bo v prihodnje pomenilo razbremenitev FURS pri nalogah, povezanih z identifikacijo in nadzorom obračunov DDV.

Zaradi sprememb na področju stopenj DDV se ne pričakuje dodatnih obremenitev v poslovanju javne uprave.

Za izvajanje predloga zakona je pristojen FURS kot davčni organ, katerega temeljne naloge so pobiranje davkov in drugih dajatev ter nadzor nad obračunom in plačevanjem davkov, tudi DDV. Temeljni način poslovanja z zavezanci je elektronski, preko storitev elektronskega poslovanja eDavki, zaradi uvedbe možnosti identifikacije za DDV skupine za DDV se bo zmanjšalo število obračunov DDV, ki bodo predmet nadzora obračuna DDV. Prav tako bo preko eDavkov komunikacija s FURS potekala le s predstavnikom skupine za DDV, tako da se bo zmanjšalo tudi število vhodnih dokumentov za FURS kot so evidence za obračun DDV ter drugi dokumenti, ki so bili prej naslovljeni s strani vsakega posameznega člana, ki je bil prej samostojni zavezanec za DDV. Tudi v obratni smeri, torej od davčnega organa do zavezanca se bo zmanjšalo število korespondence, ki bo naslovljena zgolj na skupino za DDV kot enega zavezanca za DDV, in sicer bo komunikacija potekala preko njenega zastopnika, ki je član skupine izbran soglasno med vsemi člani kot njen predstavnik. To bo korespondenca kot so pozivi in druga obvestila, ki jih FURS naslavlja na zavezanca preko eDavkov.

FURS bo moral zagotoviti za namene izvajanja določb za skupine za DDV dopolnitev podatkov o zavezancih, ki jih objavlja na svoji spletni strani s podatki, kot izhajajo iz predlagane d) točke tretjega odstavka 79. člena ZDDV-1. Prav tako bo moral vzpostaviti in voditi evidenco skupin za DDV, ki bo vsebovala identifikacijsko številko za DDV skupine za DDV in imena oziroma nazive, naslove, davčne številke ter datume vstopa oziroma izstopa iz skupine za DDV posameznih članov skupine za DDV, kot izhaja iz predlaganega 137.i člena ZDDV-1. Evidenca se bo ažurirala glede na spremembe v zvezi s sestavo skupin za DDV kot tudi glede na vstop in izstop članov iz skupine za DDV ter prenehanje skupine za DDV. Glede na možnost identifikacije več zavezancev kot skupine za DDV bo potrebno prilagoditi informacijski sistem FURS (e-Davke). Podrobneje se bo spremembe pravil v zvezi s postopki identifikacije za DDV in prenehanja identifikacije za DDV, do katerih bo prišlo kot posledica uvedbe skupine za DDV, prav tako uredilo v ustreznih spremembah določb Pravilnika o izvajanju ZDDV-1, kjer so ti postopki podrobneje opredeljeni.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

S predlogom zakona v delu, ki se nanaša na prenos Direktive Sveta 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja in prenovljeno posebno ureditev za male davčne zavezance, se ne spreminjajo obveznosti za davčne zavezance s sedežem v Sloveniji, ki bodo uporabljali oprostitvev obračunavanja DDV le za dobave na ozemlju Slovenije. Za davčne zavezance s sedežem v Sloveniji, ki bodo uporabljali ureditev za čezmejno oprostitvev obračunavanja DDV za dobave na ozemlju drugih držav članic, pa bodo nastale nove obveznosti, in sicer obveznost prijave namere za uporabo čezmejne oprostitve in posredovanje predpisanih podatkov FURS, v primeru sprememb podatkov posredovanje posodobitev podatkov, četrtletno poročanje podatkov o ustvarjenem prometu, poročanje o preseganju unijskega praga prometa za čezmejno oprostitvev ter v primeru prenehanja uporabe oprostitve, prenehanja dejavnosti davčnega zavezanca ali prenosa sedeža podjetja iz

Slovenije, posredovanje zahtevka za izključitev iz ureditve za čezmejno oprostitev. Vse obveznosti glede ureditve za čezmejno oprostitev bodo davčni zavezanci s sedežem v Sloveniji izpolnjevali po elektronski poti pri FURS.

Davčni zavezanci, ki se bodo pridružili skupini za DDV, bodo razbremenjeni samostojnega vlaganja obračunov DDV, saj bo te za celotno skupino za DDV vlagal predstavnik skupine za DDV. Število predloženih obračunov DDV se bo tako ustrezno zmanjšalo. Komunikacija s FURS bo preko eDavkov potekala le s predstavnikom skupine za DDV, tako se bo zmanjšalo tudi število drugih izhodnih dokumentov članov skupine za DDV, ki so bili prej samostojno identificirani za namene DDV, kot so evidence za obračun ter odbitek DDV in druga dokazila, h predložitvi katerih so bili zavezanci morebiti pozvani v postopkih davčnega nadzora DDV s strani FURS.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Predlog zakona ima posledice za okolje. Pričakuje se zmanjšanje uporabe fitofarmaceutskih sredstev in umetnih gnojil po 1. januarju 2032, zaradi prepovedi uporabe znižane stopnje DDV.

Zaradi širitve izjeme od obveznosti izdajanja računov na vse prodaje preko avtomatov, se lahko pričakuje zmanjšanje izdajanja in tiskanja papirnih računov. Hkrati pa predlog zakona omogoča zavezancem, ki trenutno za prodajo preko avtomatov izdajajo in davčno potrjujejo račune, da lahko to nadaljujejo tudi v prihodnje. V tem primeru ne bo prišlo do zmanjšanja izdaje in tiskanja računov. Ker pa davčna zakonodaja ne nalaga obveznosti izdajanja papirnih računov, so se določeni ponudniki storitev preko avtomatov za storitve ter ponudniki, ki uporabljajo registrske blagajne, že prilagodili in z uporabo različnih aplikacij omogočajo izdajo računov v elektronski obliki. Pričakovati je nadaljnji razvoj v tej smeri, tudi v primerih, ko bodo zavezanci ohranili sistem izdajanja in davčnega potrjevanja računov za prodajo preko avtomatov.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Predlog zakona v delu, ki se nanaša na prenos Direktive 2020/285/EU glede posebne ureditve za mala podjetja in prenovljeno posebno ureditev za male davčne zavezance, prinaša številne razbremenitve za male davčne zavezance s sedežem v Sloveniji in v drugih državah članicah pri opravljanju dobav blaga na ozemlju Unije. S predlogom zakona se zviša prag letnega prometa, do katerega so davčni zavezanci oproščeni obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije, s 50.000 EUR na 60.000 EUR. Ti davčni zavezanci so deležni tudi drugih poenostavitve obveznosti glede DDV, in sicer zanje ni obveznosti prijave začetka opravljanja dejavnosti in identifikacije za DDV, nimajo obveznosti predložitve obračunov DDV, glede izdaje računov jim je dopuščena izdaja poenostavljenih računov. S predlogom zakona se dodatno uvede prehodno obdobje, v katerem lahko davčni zavezanec, ko preseže nacionalni prag za oprostitev, še naprej uporablja oprostitev in se v tem času lahko davčni zavezanec prilagodi na obračunavanje DDV (pridobi identifikacijsko številko za DDV, prilagodi poslovni informacijski sistem na obračunavanje DDV in predložitve obračunov DDV davčnemu organu, idr.) Nadalje se davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji omogoči uporabo oprostitve obračunavanja DDV v eni ali več drugih državah članicah, ki nacionalno uporabljajo oprostitev obračunavanja DDV. S tem se davčne zavezance razbremeni obveznosti identifikacije za DDV in izpolnjevanje vseh obveznosti glede DDV v državah članicah, v katerih opravljajo dobave blaga in storitev in bodo v njih upravičeni do čezmejne oprostitve. Vsi našteti ukrepi bodo davčnim zavezancem prinesli administrativne razbremenitve in s tem povezano znižanje stroškov poslovanja ter omogočili boljše pogoje za čezmejno poslovanje na skupnem trgu in hitrejšo rast. Pozitivne učinke čezmejne oprostitve bodo nekoliko omejele nove obveznosti, povezane z uporabo te ureditve, in sicer tekoče spremljanje prometa za namene četrletnega poročanja FURS in ugotavljanje preseganja unijskega praga prometa za čezmejno oprostitev (100.000 EUR) ter nacionalnih pragov prometa za oprostitev v državah članicah, v katerih

davčni zavezanec uporablja oprostitev, in izpolnjevanje drugih obveznosti glede izmenjave podatkov s FURS.

Predlog zakona ima v delu, ki se nanaša na uvedbo možnosti identifikacije več davčnih zavezancev kot enega davčnega zavezanca - skupine za DDV, pozitivne posledice za gospodarske subjekte, ki se bodo odločili za to možnost identifikacije za namene DDV. Predvideva se, da bodo glavne prednosti oblikovanja skupine za DDV za poslovne subjekte, ki bodo njeni člani, naslednje:

- manjše administrativno breme za zavezance, ki so člani skupine, z vidika predlaganja obračunov DDV, ker se predloži le en skupni obračun DDV, ki je potem tudi predmet davčnega nadzora, ki je tako bolj centralizirana in poteka komunikacija s FURS načeloma izključno preko s strani članov skupine za DDV določenega predstavnika;
- izvzetje transakcij med člani iz sistema DDV pomeni manjše stroške poslovanja za podjetja, obenem razbremeni zavezance v določenem delu obračunavanja DDV od teh transakcij, hkrati bodo predmet odbitka DDV lahko le nabave, ki bodo v zvezi s transakcijami, ki bodo predmet obračuna DDV;
- učinkovitejši denarni tok zavezancev, ki bodo člani skupine za DDV, zaradi fleksibilnosti upravljanja vstopnega DDV;
- zaradi nastanka večjega davčnega zavezanca – skupine za DDV – ki bo združevala več za druga področja obdavčitve sicer samostojne zavezance – bo zagotovljeno učinkovitejše pobiranje DDV, tudi zaradi tega, ker se vzpostavlja za njene člane solidarna odgovornost za plačilo obveznosti iz naslova DDV, ki bodo izvirale iz obdobja članstva tega zavezanca v skupini za DDV.

Obstoječe posamične identifikacije za DDV zavezancev, ki bodo oblikovali skupino za DDV, bodo prenehale, kar pomeni, da bodo te individualne številke za DDV prenehale veljati na podlagi izdanih odločb FURS. Skupini za DDV bo nato na podlagi prijave FURS o oblikovanju skupine za DDV med več davčnimi zavezanci in ob predložitvi dokazil, iz katerih bo izhajalo izpolnjevanje pogojev za njih za to obliko identifikacije za DDV, dodeljena davčna številka ter izdana odločba, na podlagi katere bo skupini za DDV dodeljena identifikacijska številka za namene DDV. Za skupino za DDV bo njen predstavnik predlagal preko eDavkov zgolj en zbirni obračun DDV, prav tako pa tudi vse ostale vloge, zahteve in dokazila, ki bodo potrebna za izpolnjevanje obveznosti ter za uveljavljanje pravic na področju DDV.

Z določitvijo vodenja evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV ter posredovanja podatkov iz evidenc FURS se zasleduje cilj hitrejšega in učinkovitejšega preprečevanja goljufij in nepravilnosti pri obračunavanju DDV. S tem se zagotavlja tudi izboljšano konkurenčno okolje za poslovanje gospodarskih subjektov, ki pravilno izpolnjujejo svoje davčne obveznosti, hkrati pa se davčne zavezance tudi razbremeni administrativnih obveznosti pri poslovanju z davčnim organom. Z uvedbo obveznosti poročanja se v okviru nadzornih postopkov davčnih organov ne bo zahtevalo od gospodarskih subjektov predložitve računov in druge dokumentacije, saj bo davčni organ s tem že razpolagal. S sistemskimi analizami podatkov se bo davčni organ v nadzornih postopkih lahko osredotočil na ugotovljena neskladja. Posledično bodo davčni nadzori še bolj ciljno usmerjeni ter časovno krajši. Davčni zavezanci, ki redno izpolnjujejo svoje davčne obveznosti, bodo zato manj podvrženi dodatnim davčnim nadzorom.

Z razširitvijo izjeme od obveznosti izdaje računov na vso prodajo preko avtomatov, ob hkratni uvedbi obveznosti poročanja davčnemu organu o prodajah preko avtomatov v realnem času, bodo zavezancem nastali stroški prilagoditve obstoječih avtomatov po izteku prehodnega obdobja ter stroški za zagotavljanje obveznosti poročanja. .

Določitev splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami, predstavlja dodatno davčno obremenitev teh pijač. Pričakovati je, da bodo proizvajalci teh pijač strošek prevaili na končne potrošnike z dvigom cen izdelkov, kar je tudi eden izmed ciljev predlagane spremembe.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Z določitvijo splošne stopnje DDV za pijače z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami, je pričakovati dvig cen teh pijač in s tem zmanjšano dostopnost teh živil za potrošnike. To je tudi cilj predlagane spremembe, ki zasleduje cilje zdravstvene politike in tudi na ta način spodbuja prebivalce Slovenije k bolj zdravemu življenjskemu slogu in zmanjšanju konzumacije teh pijač.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje predloga zakona je pristojna FURS, ki bo na običajen način poskrbela tudi za obveščanje zavezancev o novostih predloga zakona.

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje predloga zakona spremlja Ministrstvo za finance v skladu s svojimi splošnimi pristojnostmi.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen,
- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe,
- datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja,
- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte),
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti,
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN:

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki oziroma pravne osebe niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 18/11, 78/11, 38/12, 83/12, 86/14, 90/15, 77/18, 59/19, 72/19, 196/21 – ZDOsk, 3/22, 29/22 – ZUOPDCE, 40/23 – ZDavPR-B in 122/23) se v 4. členu točka d) spremeni tako, da se glasi:

»d) pridobitev blaga, razen blaga iz točk a) do c) in razen novih prevoznih sredstev ali trošarinskih izdelkov, ki jo opravi davčni zavezanec iz prvega odstavka 94.k člena tega zakona za namene opravljanja dejavnosti kmetijstva in gozdarstva, ki se obdavčuje v skladu s posebno ureditvijo za kmete, ali davčni zavezanec, ki opravlja le dobave blaga ali storitev, za katere nima pravice do odbitka DDV, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec.«

2. člen

Za 5. členom se doda nov, 5.a člen, ki se glasi:

»5.a člen
(Opredelitev skupine za DDV)

»(1) Dva ali več davčnih zavezancev, ki imajo sedež v Sloveniji ali stalna poslovna enota, ki jo ima davčni zavezanec na ozemlju Slovenije, ki so med seboj finančno, ekonomsko in organizacijsko povezani, se lahko štejejo za enega davčnega zavezanca za namene tega zakona kot skupina za DDV.

(2) Finančna povezava obstaja, če ima davčni zavezanec neposredno ali posredno v lasti več kot 50 % kapitala drugega davčnega zavezanca ali več kot 50 % glasovalnih pravic drugega davčnega zavezanca.

(3) Gospodarska povezava obstaja, če davčni zavezanci opravljajo:

- a) pretežno istovrstne dejavnosti ali
- b) dejavnosti, ki so medsebojno odvisne ali se dopolnjujejo ali
- c) dejavnosti, ki se v celoti ali delno opravljajo v korist drugih članov.

(4) Organizacijska povezava obstaja, če so davčni zavezanci v celoti ali delno pod istim upravljanjem ali če poslujejo po enotni strategiji upravljanja poslovanja.

(5) Davčni zavezanec, ki je v postopku zaradi insolventnosti, postopku sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti ali postopku prisilnega prenehanja po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, ne more biti član skupine za DDV.

(6) Finančne, gospodarske in organizacijske povezave iz prvega odstavka tega člena morajo obstajati neprekinjeno v celotnem obdobju obstoja skupine za DDV.

(7) Pravice in obveznosti iz tega zakona člani skupine za DDV uresničujejo kot en davčni zavezanec.«

3. člen

V 29. členu se za tretjim odstavkom dodata nova četrti in peti odstavek, ki se glasita:

»(4) Kraj opravljanja storitev v zvezi z vstopninami na prireditve iz prvega odstavka tega člena, na katerih je udeležba virtualna in se opravijo davčnemu zavezancu, je kraj, določen v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona.

(5) Kadar se storitve in pomožne storitve iz drugega odstavka tega člena nanašajo na dejavnosti, ki se prenašajo prek spleta ali so kako drugače virtualno dostopne, je kraj opravljanja storitev kraj, kjer ima prejemnik, ki ni davčni zavezanec, sedež ali stalno prebivališče oziroma običajno prebivališče.«.

4. člen

V 30.f. členu se v prvem odstavku točka c) spremeni tako, da se glasi:

»c) skupna vrednost opravljenih storitev in dobavljenega blaga iz prejšnje točke brez DDV v tekočem koledarskem letu ne presega zneska 10.000 eurov in tega zneska ni presegla niti v predhodnem koledarskem letu.«

5. člen

V 36.a členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Za namene tega člena so povezane osebe, osebe iz sedmega odstavka 94. člena tega zakona.«

6. člen

V 40. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Stopnja, ki se uporablja za pridobitev blaga znotraj Unije ali uvoz blaga na ozemlje Slovenije, je stopnja, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju Slovenije.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov, četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na prejšnji odstavek, se za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz 2., 3., in 4. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona na ozemlje Slovenije, DDV obračunava in plača po nižji stopnji, opredeljeni v drugem odstavku 41. člena tega zakona.«.

7. člen

V 41. členu se za drugim odstavkom doda nov, tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Nižja stopnja DDV iz prejšnjega odstavka tega člena se ne uporablja za dobave umetniških predmetov, zbirk in starin, za katere se uporablja posebna ureditev iz 4.a) podpoglavja XI. poglavja tega zakona.«.

8. člen

Za 41. členom se doda nov, 41.a člen, ki se glasi:

»41.a člen

(oprostitev davka na dodano vrednost za blago v korist žrtev elementarnih nesreč)

(1) Kadar je za blago, uvoženo v korist žrtev elementarnih nesreč, s sklepom Evropske komisije odobrena Sloveniji oprostitvev plačila DDV v skladu z 11. točko prvega odstavka 51. člena tega zakona, je pod enakimi pogoji oproščena tudi pridobitev tega blaga znotraj Unije oziroma dobava tega blaga na ozemlju Slovenije s pravico do odbitka DDV, plačanega v predhodni fazi. Oproščeno plačila DDV je tudi opravljanje storitev, povezanih s takim blagom, vključno s storitvami dajanja v najem.

(2) Kadar se blago ali storitve, za katere je bila uveljavljena oprostitvev plačila DDV iz prejšnjega odstavka, uporabljajo za namene, ki niso navedeni v 11. točki prvega odstavka 51. člena tega zakona, je uporaba takega blaga ali storitev predmet DDV pod pogoji, ki veljajo v trenutku, ko pogoji za oprostitvev niso več izpolnjeni.

(3) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitvev plačila DDV po tem členu, mora davčnemu organu predložiti poročilo o opravljenih pridobitvah oziroma dobavah blaga in storitev iz prvega odstavka tega člena, ki vsebuje vsaj naslednje podatke: identifikacijsko številko za DDV, naziv ter naslov davčnega zavezanca, ki uveljavlja oprostitvev plačila DDV po tem členu, davčno številko ali identifikacijsko številko za DDV državnega organa ali organizacije, ki je upravičena do oprostitvev plačila DDV, tarifno oznako kombinirane nomenklature carinske tarife blaga, vrsto in količino blaga, vrsto in količino opravljenih storitev ter davčno osnovo in znesek DDV, za blago in storitve, za katere je bila uveljavljana oprostitvev.

(4) Davčni zavezanec poročilo iz prejšnjega odstavka sestavi za koledarski mesec in ga predloži davčnemu organu v elektronski obliki po elektronski poti, najpozneje do zadnjega delovnega dne v mesecu za pretekli koledarski mesec.

(5) Davčni zavezanec, ki je obračunal DDV za blago in storitve zajete s sklepom Evropske komisije iz prvega odstavka tega člena, lahko za dobave takšnega blaga in storitev, opravljene po začetku uporabe sklepa Evropske komisije, znižanje obračunanega DDV po izdanem računu vključi v obračun DDV ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem je popravil tak račun. Davčni zavezanec, ki je obračunal DDV od pridobitev blaga, zajetega s sklepom Evropske komisije iz prvega odstavka tega člena, lahko za pridobitve takšnega blaga, opravljene po začetku uporabe sklepa Evropske komisije, znižanje obračunanega DDV vključi v obračun DDV.

(6) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka podatke o pridobitvah oziroma dobavah blaga in opravljenih storitvah, za katere je uveljavljal znižanje obračunanega DDV, vključi v poročilo iz tretjega odstavka tega člena.«.

9. člen

V 47. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(1) Oprostitvev iz 1. točke 46. člena tega zakona se ne nanaša na dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 94. členom in prvim odstavkom 94.k člena tega zakona, ter na dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV.

(2) Oprostitvev iz 3. točke 46. člena tega zakona se ne nanaša na dobave trošarinskih izdelkov, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 94. členom in prvim odstavkom 94.k člena tega zakona.«

10. člen

V drugem odstavku 50. člena se za točko a) doda nova aa) točka, ki se glasi:

»aa) svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo izda davčni organ v državi sedeža;«.

11. člen

V 54. členu se za tretjim odstavkom dodajo novi četrti do šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) Za uveljavitev oprostitev iz prvega odstavka, razen tistih iz točke ab), se zahteva Osnovno potrdilo za oprostitev davkov (v nadaljnjem besedilu: osnovno potrdilo). Osnovno potrdilo izda ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve in vsebuje naslednje podatke:

- podatek o upravičencu in njegova davčna številka,
- podatek, ali se oprostitev uveljavlja za osebne ali službene potrebe,
- podatek o mednarodni pogodbi, sporazumu o sedežu, sporazumu o izvajanju ali sklep Vlade Republike Slovenije, ki je podlaga za uveljavitev oprostitev,
- v primeru uveljavljanja oprostitev za osebne potrebe, funkcijo, številko diplomatske oziroma konzularne oziroma službene izkaznice, datum nastopa funkcije v Sloveniji,
- podatke o transakcijskem računu upravičenca,
- številka osnovnega potrdila,
- datum izdaje osnovnega potrdila,
- obdobje veljavnosti osnovnega potrdila,
- omejitve in obseg oprostitev.

(5) Dobavitelj blaga oziroma izvajalec storitve mora davčnemu organu v elektronski obliki po elektronski poti poročati podatke o opravljenih oproščenih dobavah na podlagi neposredne oprostitev do 31. 1. tekočega leta za preteklo koledarsko leto, in sicer:

- podatke, ki omogočajo identifikacijo upravičenca do oprostitev,
- številko odločbe za neposredno oprostitev davka,
- številko in datum računa,
- vrsto, količino in vrednost blaga ali storitev,
- znesek DDV, ki ni bil zaračunan, na podlagi oprostitev.

(6) Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve predloži davčnemu organu osnovno potrdilo v elektronski obliki po elektronski poti.«

12. člen

V 63. členu se za petim odstavkom doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena ima davčni zavezanec pravico do odbitka DDV, ki ga je plačal v Sloveniji za blago in storitve, ki mu jih je dobavil davčni zavezanec, ki obračunava DDV po posebni ureditvi po plačani realizaciji.«.

13. člen

V 65. členu se na koncu prvega odstavka doda nov stavek, ki se glasi:

»Ne glede na prejšnji stavek se pri določitvi odbitnega deleža skupine za DDV ne upoštevajo transakcije iz sedmega odstavka 137.h člena tega zakona.«.

14. člen

V 67. členu se v prvem odstavku na koncu točke f) pika nadomesti s podpičjem ter doda nova točka g), ki se glasi:

»g) za odbitke v skladu s šestim odstavkom 63. člena tega zakona, v zvezi z dobavo blaga ali storitev, mora imeti dokazilo o opravljenem plačilu računa, ki ga je plačal davčnemu zavezancu, ki obračunava DDV po posebni ureditvi po plačani realizaciji.«.

Za šestim odstavkom se doda nov sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Davčni zavezanec iz šestega odstavka 63. člena tega zakona lahko odbije DDV v davčnem obdobju, v katerem ga je plačal.«

15. člen

V 73. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če za dano davčno obdobje znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV, se presežek prenese v naslednje davčno obdobje, vendar največ za obdobje petih let od predložitve obračuna, s katerim je bil ugotovljen presežek DDV.«

V drugem odstavku se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»Zahtevek za vračilo je treba predložiti najpozneje v petih letih od predložitve obračuna, s katerim je bil ugotovljen presežek DDV.«.

16. člen

V 74.h členu se v petem odstavku četrta alineja spremeni tako, da se glasi:

»- uveljavlja le pravico do posebne ureditve za kmete iz prvega odstavka 94.k člena, 95. in 96. člena tega zakona.«

17. člen

V 76. členu se v prem odstavku v 4. točki tretja alineja spremeni tako, da se glasi:

»- račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je izdan v skladu s pravili iz 80.a člena tega zakona«.

18. člen

V 78. členu se v drugem odstavku točki a) in b) spremenita tako, da se glasita:

»a) davčnega zavezanca iz prvega odstavka 94. člena tega zakona, ki utemeljeno pričakuje, da v tekočem koledarskem letu ne bo presegel zneska 60.000 eurov letnega prometa na ozemlju Slovenije iz prvega odstavka 94.a člena tega zakona;

b) davčnega zavezanca iz prvega odstavka 94.k člena tega zakona;«.

Za točko d), na koncu katere se pika nadomesti s podpičjem, se doda nova točka e), ki se glasi:

»e) davčnega zavezanca iz drugega odstavka 94. člena tega zakona, ki je identificiran za uporabo posebne ureditve za male davčne zavezance v skladu z 2. oddelkom 1. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES v drugi državi članici.«.

19. člen

Za 78.a členom se vstavi nov 78.b člen, ki se glasi:

»78.b člen
(prijava skupine za DDV davčnemu organu)

(1) Predstavniki skupine za DDV davčnemu organu v elektronski obliki predložijo prijavo za identifikacijo skupine za DDV in zahtevek za izdajo davčne številke z dokazili o izpolnjevanju pogojev iz 5.a člena in s soglasjem vseh davčnih zavezancev, ki se priključujejo skupini v skladu s prvim odstavkom 78. člena tega zakona.

(2) Z dnem identifikacije skupine za DDV, prej samostojnim zavezancem identificiranim za namene DDV preneha identifikacija za namene DDV po uradni dolžnosti. Davčni zavezanec izpolni obveznosti iz tega zakona, ki nastopijo zaradi prenehanja identifikacije za namene DDV.«

20. člen

V 79. členu se v prvem odstavku za točko e) vstavi nova točka f), ki se glasi:

»f) davčnega zavezanca, kot je opredeljen v 5.a členu tega zakona.«

V tretjem odstavku se za točko c) vstavi nova točka d), ki se glasi:

»d) seznam skupin za DDV z imeni oziroma nazivi, naslovi, davčnimi števkami, datumi vstopa oziroma izstopa iz skupine za DDV posameznih članov skupine za DDV.«

21. člen

V 80. členu se za prvim odstavkom vstavita nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) O prenehanju identifikacije za namene DDV skupini za DDV davčni organ odloči po prejemu zahtevka predstavnika skupine za DDV za prenehanje identifikacije za namene DDV oziroma po uradni dolžnosti, če:

- a) niso več izpolnjeni pogoji iz 5.a in 137.h člena tega zakona,
- b) predstavnik izstopi iz skupine za DDV, nov predstavnik pa ni imenovan,
- c) vsi člani skupine za DDV prenehajo obstajati ali
- d) predstavnik skupine za DDV ne izpolnjuje obveznosti po tem zakonu. Šteje se, da predstavnik skupine za DDV ne izpolnjuje obveznosti, če ne odda obračuna DDV v rokih, ki so določeni s tem zakonom ali ne plača obveznosti iz naslova DDV do dneva zapadlosti.

(3) Davčni organ o prenehanju identifikacije skupine za DDV obvesti člane skupine za DDV«.

Dosedanji drugi in tretji odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

22. člen

V 81. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi

»(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora davčni zavezanec zagotoviti, da sam, prejemnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun tudi za druge dobave blaga in storitev, ki jih je opravil na ozemlju Slovenije.«

Peti odstavek se črta.

23. člen

Za 81. členom se doda nov, 81a. člen, ki se glasi:

»81.a člen (Izjeme od obveznosti izdajanja računov)

(1) Obveznost izdajanja računov v skladu z drugim odstavkom 81. člena tega zakona se ne nanaša na davčne zavezance iz prvega odstavka 94.k člena tega zakona, kadar opravljajo dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov in storitev neposredno končnemu potrošniku (npr. neposredna prodaja na domu, prodaja od vrat do vrat, neposredna prodaja na premičnih stojnicah, na tržnicah, prodaja preko avtomatov) ali za lastno rabo v okviru kmečkega gospodinjstva davčnega zavezanca. Davčni zavezanci na prodajnem mestu na vidnem mestu objavijo obvestilo s seznamom dobav kmetijskih in gozdarskih pridelkov, ki jih dobavljajo, ter navedbo, da gre za dobave v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti zavezanca, za katere velja izjema od obveznosti izdajanja računov po tem členu.

(2) Obveznost izdajanja računov v skladu z drugim odstavkom 81. člena tega zakona se ne nanaša na prodajo vozovnic in kart v potniškem prometu (vlak, avtobus, žičnice); znamk, vrednotnic in obrazcev v poštnem prometu; vplačil za udeležbo v igrah na srečo, če se te izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja igre na srečo; periodičnega tiska; na prodajo blaga in storitev preko avtomatov na prodajo kartic s kodo za polnjenje predplačniških sistemov mobilnih operaterjev iz bankomatov, GSM-omrežja ter interneta; na prodajo žetonov iz menjalnih avtomatov in promet storitev na teletočkah.

(3) Podatke o prodaji blaga iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec zagotoviti s popisom začetnih in končnih zalog, ki ga opravi najmanj enkrat mesečno. Podatke o prodaji storitev preko avtomatov mora davčni zavezanec zagotoviti s popisom obsega prodaje najmanj enkrat mesečno.

(4) Obveznost izdajanja računov v skladu z 81. členom tega zakona se ne nanaša na tiste oproščene finančne storitve iz 4. točke 44. člena tega zakona, za katere se dokumenti izdajajo množično, so opravljene na ozemlju Slovenije ali se opravijo zunaj Unije in davčni zavezanec prejemniku oziroma naročniku storitev za opravljene oproščene finančne storitve izda drug dokument (obračun, instrument plačilnega prometa, izpisek, obvestilo...), iz katerega mora biti razvidna višina zaračunane storitve in navedba, da DDV ni obračunan v skladu z ustrezno črko četrte točke 44. člena tega zakona.

(5) Podatke o oproščenem prometu iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec zagotoviti v ustreznih analitičnih evidencah po posameznih vrstah oproščenih finančnih prihodkov (ali terjatev) od prodaje blaga oziroma storitev.

(6) Obveznost izdajanja računov v skladu z drugim odstavkom 81. člena tega zakona se ne nanaša na:

a) dobave blaga in storitev osebam, ki niso davčni zavezanci, če vrednost obdavčljivih dobav v tekočem koledarskem letu ne preseže oziroma ni verjetno, da bo preseгла znesek 5.000 eurov, kadar jih opravijo nepridobitne organizacije iz 11. točke prvega odstavka 42. člena tega zakona in drugi davčni zavezanci, ki kumulativno izpolnjujejo naslednje pogoje:

- njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev,
- jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali prek drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti, in

- zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za dobave, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne dobave zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV;

b) dobave blaga in storitev v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih osebe, katerih dejavnosti so oproščene plačila DDV v skladu s 1., 6., 7., 8., 11., 12. ali 13. točko prvega odstavka 42. člena tega zakona, oziroma osebe, ki izpolnjujejo pogoje iz 43. člena tega zakona, organizirajo priložnostno ter izključno v svojo lastno korist, in ni verjetno, da taka oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence.

(7) Dobave oseb, ki izpolnjujejo pogoje za izvzem od obveznosti izdajanja računov po a) točki prejšnjega odstavka, se po b) točki prejšnjega odstavka presoja, če vrednost teh dobav presega znesek obdavčljivega prometa iz a) točke prejšnjega odstavka.

(8) Podatke o dobavah blaga in storitev iz a) točke osmega odstavka tega člena mora davčni zavezanec zagotoviti v svojem knjigovodstvu.«.

24. člen

V 82. členu se v prvem odstavku za 17. točko doda nova, 18. točka, ki se glasi:

»18. v primeru uporabe posebne ureditve obračunavanja DDV po plačani realizaciji navedbo »Posebna ureditev – Plačana realizacija«.«.

25. člen

V 83. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni, tako da se glasi:

»2. izda račun v skladu z drugim odstavkom 81. člena tega zakona ali«.

Za 3. točko, na koncu katere se pika nadomesti z besedo »ali«, se doda nova, 4. točka, ki se glasi:

» 4. izda račun za dobavo blaga ali storitev, za katero je predpisana oprostitve plačila DDV v skladu s posebno ureditvijo za male davčne zavezance.«.

Za osmim odstavkom se doda nov deveti odstavek, ki se glasi:

»(9) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji, mora na izdanem poenostavljenem računu navesti »Posebna ureditev – Plačana realizacija«.«

26. člen

V 85. členu se za petim odstavkom dodajo novi šesti do osmi odstavki, ki se glasijo:

»(6) Predstavniki skupine za DDV mora evidence, ki so podlaga za obračun DDV hraniti najmanj deset let po koncu leta, ko je identifikacija za namene DDV skupini za DDV prenehala in davčnemu organu omogočiti izvajanje davčnega nadzora glede pravilnosti davčnega obračuna.

(7) Vsak davčni zavezanec mora za zagotovitev podatkov iz prvega odstavka tega člena voditi evidenco obračunanega DDV in evidenco odbitka DDV. Evidenca obračunanega DDV obsega obdavčene dobave blaga in storitev, oproščene dobave blaga in storitev z ali brez pravice do odbitka DDV, druge dobave blaga in storitev, v zvezi s katerimi je DDV dolžan plačati prejemnik blaga ali

storitev, prodajo blaga na daljavo in montažo ali instaliranje blaga v drugi državi članici, katerih kraj obdavčitev je druga država članica, uvoz blaga ter obračunan DDV od opravljenih dobav in obračunan DDV od nabav blaga in storitev ter pridobitev blaga, pri katerih je davčni zavezanec kot prejemnik dolžan obračunati DDV. Evidenca odbitka DDV obsega nabave blaga in storitev v Sloveniji, nabave blaga in storitev ter pridobitve blaga, za katere je nastala obveznost za obračun in plačilo DDV v Sloveniji, odbitek DDV in DDV, ki se ne sme odbiti.

(8) Minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejšo vsebino evidenc iz sedmega odstavka tega člena.«.

27. člen

Za 85.a členom se doda nov 85.b člen, ki se glasi:

»85.b člen

(obveznost predložitve evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV)

(1) Davčni zavezanec iz sedmega odstavka 85. člena tega zakona mora davčnemu organu najpozneje do roka, v katerem mora predložiti obračun DDV iz 88. člena tega zakona, predložiti:

- evidenco obračunanega DDV in
- evidenco odbitka DDV.

(2) Davčni zavezanec vodi evidenci iz sedmega odstavka 85. člena tega zakona za vsako posamezno davčno obdobje.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena davčni zavezanec v primeru predložitve obračuna DDV na podlagi odločitve davčnega organa v skladu z 88.a členom tega zakona, evidenci iz prvega odstavka predloži hkrati s predložitvijo obračuna DDV za obdobje, na katero se nanaša obračun DDV.

(4) Če davčni zavezanec za davčno obdobje predloži obračun DDV, ki ni skladen s podatki v že posredovanih evidencah iz prvega odstavka tega člena, mora davčnemu organu nemudoma oziroma najkasneje v roku 3 delovnih dni od predložitve obračuna DDV predložiti popravek evidenc.

(5) Če davčni zavezanec evidenci iz prvega odstavka tega člena predloži davčnemu organu najpozneje 5 delovnih dni pred potekom roka za predložitev obračuna DDV, davčni organ na podlagi podatkov iz evidenc davčnega zavezanca informativno predizpolni in davčnemu zavezancu v elektronski obliki da na razpolago podatke za predložitev obračuna DDV, ki ga je davčni zavezanec dolžan predložiti v skladu z 88. členom tega zakona.

(6) Informativno predizpolnjeni podatki iz prejšnjega odstavka tega člena se ne štejejo za obračun DDV, predložen davčnemu organu.

(7) Davčni zavezanec mora evidenci iz prvega odstavka tega člena predložiti davčnemu organu v elektronski obliki po elektronski poti.

(8) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način elektronske predložitve evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV iz prvega odstavka tega člena ter način informativne predizpolnitve podatkov za predložitev obračuna DDV.«.

28. člen

V 86. členu se sedmi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(7) Določbe tega člena se nanašajo tudi na račune, ki jih davčni zavezanec prejme od oseb iz prvega odstavka 94. člena in prvega odstavka 94.k člena tega zakona.«

29. člen

V 89. členu se za devetim odstavkom doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Za skupino za DDV je davčno obdobje koledarski mesec.«.

30. člen

94. člen se spremeni tako, da se glasi:

»94. člen (oprostitiv obracunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki ima sedež ali, če nima sedeža, stalno ali običajno prebivališče v Sloveniji, je oproščen obracunavanja DDV, če v predhodnem koledarskem letu ni presegel zneska 60.000 evrov letnega prometa na ozemlju Slovenije in tega zneska prometa ne presega v tekočem koledarskem letu.

(2) Davčni zavezanec, ki ima sedež v drugi državi članici, je oproščen obracunavanja DDV v Sloveniji, če v predhodnem koledarskem letu ni presegel 60.000 evrov letnega prometa na ozemlju Slovenije v skladu s prvim odstavkom 94.a člena tega zakona in tega zneska prometa ne presega v tekočem koledarskem letu in je identificiran za uporabo posebne ureditve za male davčne zavezance v skladu z 2. oddelkom 1. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES v drugi državi članici.

(3) Če davčni zavezanec iz prvega in drugega odstavka tega člena v tekočem koledarskem letu preseže znesek 60.000 evrov letnega prometa na ozemlju Slovenije, lahko v tekočem koledarskem letu še naprej uporablja oprostitiv za male davčne zavezance, vse dokler letni promet na ozemlju Slovenije ne preseže zneska 66.000 evrov.

(4) Iz posebne ureditve iz tega podpoglavja so izvzete dobave novih prevoznih sredstev, ki so opravljene pod pogoji iz 2. točke 46. člena tega zakona.

(5) Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, za katero se dohodek ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, velja določba prvega odstavka tega člena, za davčnega zavezanca pa se za tako dejavnost šteje nosilec, kot je določen po predpisih o dohodnini.

(6) Kraj sedeža dejavnosti davčnega zavezanca za namene prvega in drugega odstavka tega člena je kraj, kjer se opravljajo dejavnosti glavne uprave podjetja. Za določitev tega kraja se upoštevajo kraj, na katerem se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja, kraj registriranega sedeža podjetja in kraj srečevanja vodstva podjetja. Kot glavno merilo se upošteva kraj, kjer se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja.

(7) Če povezane osebe opravljajo dobave blaga iste vrste oziroma storitve iste narave z namenom izogibanja plačilu DDV, se za namene prvega odstavka tega člena skupni znesek prometa povezanih oseb v koledarskem letu šteje kot znesek, ki ga vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(8) Davčni zavezanec, ki uporablja oprostitev v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom tega zakona, niti ga ne sme izkazovati na računih.

(9) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki in jo uporabljati najmanj v tekočem in naslednjem koledarskem letu.«.

31. člen

Za 94. členom se dodajo novi, 94.a do 94.j člen, ki se glasijo:

»94.a člen (izračun letnega prometa)

(1) Letni promet davčnega zavezanca iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena na ozemlju Slovenije je skupna vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zavezanec opravi v koledarskem letu v Sloveniji v skladu s četrtem in petim odstavkom tega člena.

(2) Letni promet davčnega zavezanca iz prvega odstavka prejšnjega člena na ozemlju druge države članice pomeni skupno vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zavezanec opravi v koledarskem letu v drugi državi članici. Promet davčnega zavezanca v drugi državi članici obsega zneske transakcij, ki jih določi ta država članica v skladu z 288. členom Direktive Sveta 2006/112/ES.

(3) Letni promet davčnega zavezanca iz prvega odstavka prejšnjega člena v Uniji iz prvega odstavka 94.b člena tega zakona pomeni skupno vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zavezanec opravi v koledarskem letu na ozemlju Slovenije v skladu s četrtem in petim odstavkom tega člena in v vseh drugih državah članicah v skladu z 288. členom Direktive Sveta 2006/112/ES.

(4) Promet davčnega zavezanca na ozemlju Slovenije za namene uporabe posebne ureditve iz tega podpoglavja obsega naslednje zneske brez DDV:

- a) vrednost dobav blaga in storitev, ki bi bile obdavčene, če bi jih opravil davčni zavezanec, ki ne uporablja posebne ureditve iz tega podpoglavja;
- b) vrednost transakcij, ki so oproščene v skladu z 52. do 55. členom tega zakona;
- c) vrednost transakcij, ki so oproščene v skladu 46. členom tega zakona;
- d) vrednost transakcij z nepremičninami, finančnih transakcij iz 4. točke 44. člena tega zakona ter zavarovalnih in pozavarovalnih storitev, razen če so te transakcije postranske transakcije.

(5) V promet davčnega zavezanca iz prejšnjega odstavka se ne všteva odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev davčnega zavezanca.

(6) V promet na ozemlju Slovenije iz četrtega in petega odstavka tega člena se pri fizični osebi všteva promet, ki ga fizična oseba dosega iz naslova opravljanja neodvisne ekonomske dejavnosti (kot samostojni podjetnik, zasebnik oziroma fizična oseba).

94.b člen (uporaba čezmejne oprostitve obračunavanja DDV)

Davčni zavezanec, ki ima sedež ali, če nima sedeža, stalno ali običajno prebivališče v Sloveniji, lahko uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, če izpolnjuje naslednje pogoje:

- a) v predhodnem koledarskem letu ni presegel zneska 100.000 eurov letnega prometa v Uniji in tega praga prav tako ni presegel v tekočem koledarskem letu,
- b) v predhodnem koledarskem letu na ozemlju druge države članice, v kateri namerava uporabiti oprostitev, ni presegel praga letnega prometa, ki ga določi ta država članica in tega praga prav tako ne presega v tekočem koledarskem letu,
- c) praga letnega prometa na ozemlju druge države članice ni presegel niti v predpreteklem koledarskem letu, če druga država članica tako določa in
- d) je identificiran za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v skladu s 94.c členom tega zakona.

94.c člen **(prijava čezmejne oprostitve obračunavanja DDV)**

(1) Davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje iz točke a), b) in c) prvega odstavka prejšnjega člena in namerava uporabljati čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v drugi državi članici, o tem predhodno obvesti davčni organ.

(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka v predhodnem obvestilu navede vsaj naslednje podatke za identifikacijo:

- a) ime, dejavnost, pravno obliko, naslov, identifikacijsko številko za DDV ali davčno številko in kontaktne podatke,
- b) državo članico ali države članice, v katerih namerava uporabiti oprostitev obračunavanja DDV za male davčne zavezance,
- c) znesek letnega prometa na ozemlju Slovenije in znesek letnega prometa v vsaki drugi državi članici v preteklem koledarskem letu,
- d) če v posamezni državi članici ali državah članicah iz točke b) tega odstavka velja prepoved uporabe oprostitve obračunavanja DDV za male davčne zavezance zaradi preseganja nacionalnega praga letnega prometa dve koledarski leti, znesek letnega prometa v tej državi članici ali teh državah članicah v predpreteklem koledarskem letu,
- e) skupno vrednost dobav blaga in storitev iz četrtega odstavka 94.a člena tega zakona, opravljenih na ozemlju Slovenije, in skupno vrednost dobav blaga in storitev iz drugega odstavka 94.a člena tega zakona, opravljenih v vsaki drugi državi članici v tekočem koledarskem letu pred obvestilom, in
- f) podatek o uporabi posebne ureditve iz 6.b podpoglavja XI. poglavja tega zakona ter individualno identifikacijsko številko za DDV za uporabo te posebne ureditve.

(3) Če posamezna država članica oprostitve iz točke b) prejšnjega odstavka uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora davčni zavezanec za to državo članico navesti podatke o letnem prometu iz točke c), d) in e) prejšnjega odstavka ločeno po sektorjih dejavnosti.

(4) Davčni organ davčnemu zavezancu, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka prejšnjega člena, dodeli posamično identifikacijsko številko za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV najpozneje 35 delovnih dni po prejemu predhodnega obvestila. Navedeni rok se lahko podaljša na podlagi zahteve druge države članice, v kateri namerava davčni zavezanec uporabljati oprostitev obračunavanja DDV, če ta država članica potrebuje dodaten čas, da izvede potrebne preglede zaradi preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. Davčni organ davčnega zavezanca tudi obvesti o državah članicah iz predhodnega obvestila, ki so davčnemu zavezancu odobrile ali zavrnilo uporabo oprostitve na njihovem ozemlju.

(5) Posamična identifikacijska številka iz prejšnjega odstavka je davčna številka s predpono »SI« in pripono »-EX«.

(6) Davčni zavezanec lahko uporablja čezmejno oprostitev v drugi državi članici ali drugih državah članicah od dneva, ko davčni organ davčnemu zavezancu sporoči posamično identifikacijsko številko ali potrdi posamično številko, ki mu je že bila dodeljena, za uporabo oprostitve v drugi državi članici ali drugih državah članicah.

(7) Pritožba zoper odločitev o dodelitvi ali potrditvi posamične identifikacijske številke iz četrtega in šestega odstavka tega člena ne zadrži njene izvršitve.

94.d člen

(spremembe uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 94.b člena tega zakona je dolžan davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporočiti vse spremembe podatkov iz drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena, vključno z nmero, da bo uporabil oprostitev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, ki niso navedene v predhodnem obvestilu ali posodobitvah predhodnega obvestila, in odločitvijo o prenehanju uporabe oprostitve v državi članici ali državah članicah, ki so navedene v predhodnem obvestilu ali posodobitvah predhodnega obvestila. V posodobitvi predhodnega obvestila mora biti navedena posamična identifikacijska številka iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

(2) Davčni zavezanec, ki davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporoči nmero, da bo uporabil oprostitev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, ki niso navedene v predhodnem obvestilu ali posodobitvah predhodnega obvestila, mora v posodobitvi obvestila sporočiti to državo članico ali te države članice in za vsako od teh držav članic podatke iz točke c), d) in e) drugega odstavka ter tretjega odstavka prejšnjega člena.

(3) Davčni organ sporoči davčnemu zavezancu odločitev druge države članice glede uporabe oprostitve v posamezni državi članici ali državah članicah iz prejšnjega odstavka in davčnemu zavezancu potrdi ali zavrne potrditev posamične identifikacijske številke za uporabo oprostitve v posamezni državi članici najpozneje 35 delovnih dni po prejemu posodobitve predhodnega obvestila. Navedeni rok se lahko podaljša na podlagi zahteve druge države članice, v kateri namerava davčni zavezanec uporabljati oprostitev, če ta država članica potrebuje dodaten čas, da izvede potrebne preglede zaradi preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. Davčni organ o tem obvesti davčnega zavezanca.

(4) Davčni zavezanec lahko uporablja oprostitev v posamezni državi članici ali državah članicah od dneva, ko davčni organ davčnemu zavezancu potrdi posamično številko za uporabo čezmejne oprostitve v posamezni državi članici ali državah članicah iz posodobitve predhodnega obvestila.

(5) Davčni zavezanec, ki bo prenehal uporabljati oprostitev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, o tem obvesti davčni organ s posodobitvijo predhodnega obvestila. Davčni zavezanec davčnemu organu sporoči državo članico ali države članice, v katerih bo prenehal uporabljati oprostitev.

(6) Prenehanje uporabe oprostitve iz prejšnjega odstavka začne učinkovati prvi dan naslednjega koledarskega četrletja od dneva predložitve posodobitve predhodnega obvestila davčnemu organu. Če je posodobitev predhodnega obvestila predložena davčnemu organu v zadnjem mesecu koledarskega četrletja, preneha možnost uporabe oprostitve prvi dan drugega meseca naslednjega koledarskega četrletja.

94.e člen (četrtno poročilo)

(1) Davčni zavezanec, ki ima sedež ali, če nima sedeža, stalno ali običajno prebivališče v Sloveniji in uporabi čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, mora davčnemu organu za vsako koledarsko trimesečje predložiti četrtno poročilo z naslednjimi podatki:

- a) posamično identifikacijsko številko iz četrtega odstavka 94.c člena tega zakona,
- b) skupno vrednost dobav blaga in storitev iz četrtega odstavka 94.a člena tega zakona, ki jih je opravil v koledarskem trimesečju v Sloveniji ali »0«, če ni opravil nobene dobave in
- c) skupno vrednost dobav blaga in storitev iz drugega odstavka 94.a člena tega zakona, ki jih je opravil v koledarskem trimesečju v vsaki od drugih držav članic, ali »0«, če ni opravil nobene dobave.

(2) Če davčni zavezanec uporabi oprostitev v državi članici, ki uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora v četrtnem poročilu za vsako tako državo članico sporočiti podatke iz točke c) prejšnjega odstavka ločeno po sektorjih dejavnosti. Če davčni zavezanec v koledarskem trimesečju opravi dobave blaga oziroma storitev le v eni dejavnosti, vpiše podatke o prometu samo za to dejavnost, za druge dejavnosti, v katerih ni opravil nobene dobave, sporoči vrednost »0«.

(3) Če davčni zavezanec med trimesečjem preneha ali začne uporabljati čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, mora v četrtnem poročilu za vsako od teh držav članic navesti datum prenehanja ali začetka uporabe čezmejne oprostitve.

(4) Davčni zavezanec mora četrtno poročilo iz tega člena predložiti davčnemu organu najpozneje zadnji dan meseca, ki sledi koledarskemu trimesečju, na katerega se podatki nanašajo.

94.f člen (poročilo o preseganju praga letnega prometa v Uniji za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV)

(1) Če davčni zavezanec preseže 100.000 eurov letnega prometa v Uniji, o tem obvesti davčni organ v roku 15 delovnih dni.

(2) Davčni zavezanec obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži poročilo o preseganju praga letnega prometa v Uniji za uporabo oprostitve v drugi državi članici ali drugih državah članicah z naslednjimi podatki:

- a) posamično identifikacijsko številko iz četrtega odstavka 94.c člena tega zakona,
- b) datum, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji,
- c) skupno vrednost dobav blaga in storitev iz četrtega odstavka 94.a člena tega zakona, ki jih je opravil v Sloveniji od začetka tekočega koledarskega četrtnetja do datuma, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji, in
- d) skupno vrednost dobav blaga in storitev iz drugega odstavka 94.a člena tega zakona, ki jih je opravil v vsaki od drugih držav članic od začetka tekočega koledarskega četrtnetja do datuma, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji.

(3) Če davčni zavezanec uporablja oprostitev v državi članici, ki uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora davčnemu organu za vsako tako državo članico sporočiti skupno vrednost dobav blaga in storitev iz točke d) prejšnjega odstavka ločeno po sektorjih dejavnosti.

(4) Davčni organ izključi davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV ali deaktivira posamično identifikacijsko številko davčnega zavezanca za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV z dnem, ko davčni zavezanec preseže prag letnega prometa v Uniji.

94.g člen (popravki podatkov)

Če davčni zavezanec naknadno ugotovi napake v podatkih, ki jih je poslal davčnemu organu v skladu s 94.c do 94.f členom tega zakona, davčnemu organu pošlje popravke napačno sporočenih podatkov. Davčni zavezanec sporoči le podatke, ki se spremenijo. V primeru spremembe zneska, sporoči le razliko v sporočenem znesku.

94.h člen (prenehanje uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV)

(1) Davčni organ izključi davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v naslednjih primerih:

- a) če davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV;
- b) ko davčni zavezanec sporoči svojo odločitev o prenehanju uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV;
- c) ko davčni zavezanec sporoči, da so njegove dejavnosti prenehale, ali davčni organ drugače domneva, da so dejavnosti davčnega zavezanca prenehale;
- d) ko davčni zavezanec sporoči, da bo sedež dejavnosti prenesel iz Slovenije v drugo državo članico.

(2) Davčni zavezanec v zahtevi za izključitev iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV navede razlog in datum prenehanja uporabe posebne ureditve iz točke b) ali datum prenehanja dejavnosti iz točke c) ali datum prenosa sedeža ter državo, v katero bo davčni zavezanec prenesel sedež dejavnosti, iz točke d) prejšnjega odstavka.

(3) Izključitev davčnega zavezanca v primeru iz b), c) in d) točke prvega odstavka tega člena začne učinkovati prvi dan naslednjega koledarskega četrtertletja. Če je davčni zavezanec predložil zahtevo za izključitev davčnemu organu v zadnjem mesecu koledarskega četrtertletja, začne izključitev davčnega zavezanca učinkovati prvi dan drugega meseca naslednjega koledarskega četrtertletja.

(4) Pritožba zoper odločitev o izključitvi iz te posebne ureditve ne zadrži njene izvršitve.

94.i člen (obveznost obračunavanja DDV)

V primeru, ko davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici v Sloveniji uporablja posebno ureditev za oprostitev obračunavanja DDV v skladu z drugim in tretjim odstavkom 94. člena tega zakona in davčnemu organu v državi članici sedeža ne predloži četrtertletnega poročila o prometu za dve zaporedni koledarski četrtertletji, mora biti od dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije obračunan DDV v skladu s tem zakonom.

94.j člen (skupne določbe)

(1) Vrednosti iz 94.a člena, točke c), d) in e) drugega odstavka ter tretjega odstavka 94.c člena, točke b) in c) prvega odstavka ter drugega odstavka 94.e člena in točke c) in d) drugega odstavka ter tretjega odstavka 94.f člena tega zakona so izražene v eurih. Če so bile dobave opravljene v drugih valutah, davčni zavezanec za preračun vrednosti uporabi referenčni tečaj

Evropske centralne banke, ki ga Banka Slovenije objavi za prvi dan koledarskega leta ali, če za ta dan ni objave, za naslednji dan objave.

(2) Davčni zavezanec pošlje predhodno obvestilo iz prvega odstavka 94.c člena, posodobitev predhodnega obvestila iz prvega in petega odstavka 94.d člena, četrtno poročilo o prometu iz prvega odstavka 94.e člena, poročilo o preseganju praga letnega prometa v Uniji za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV iz drugega odstavka 94.f člena, popravke podatkov iz 94.g člena ter zahtevke za izključitev iz drugega odstavka 94.h člena tega zakona davčnemu organu v elektronski obliki po elektronski poti.

(3) Minister, pristojen za finance lahko podrobneje predpiše vsebino in način pošiljanja predhodnega obvestila, posodobitve predhodnega obvestila, četrtnega poročila o prometu, poročila o preseganju praga letnega prometa v Uniji za uporabo oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici, popravkov podatkov ter zahtevka za izključitev davčnemu organu.«.

32. člen

Za naslovom 2. podpoglavja XI. poglavja se doda nov, 94.k člen, ki se glasi:

»94.k člen

(oprostitev obračunavanja DDV za dobave, opravljene v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti)

(1) Obračunavanja DDV je oproščena dobava blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost se za davčnega zavezanca za namene tega zakona šteje eden od članov kmečkega gospodinjstva, zavezanec za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti, določijo za predstavnika.

(2) Davčni zavezanec, ki uporablja oprostitve v skladu s prvim odstavkom tega člena, nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom tega zakona, niti ga ne sme izkazovati na računih.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki in jo uporabljati najmanj v tekočem in naslednjem koledarskem letu.«.

33. člen

V 95. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Davčni zavezanec iz prvega odstavka prejšnjega člena ima ob dobavi kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so rezultat osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, pravico do pavšalnega nadomestila DDV (v nadaljnjem besedilu: pavšalno nadomestilo), pod pogoji in na način, določen s tem členom.«

34. člen

V 96. členu se prvi odstavek spremeni tako da se glasi:

»(1) Ne glede na prvi odstavek 95. člena tega zakona, ima davčni zavezanec iz prvega odstavka 94.k člena tega zakona, ki izpolnjuje pogoje iz petega odstavka 95. člena tega zakona,

pravico do pavšalnega nadomestila tudi za dobavo blaga in storitev iz prvega odstavka 95. člena, ki jo opravi davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV v drugi državi članici.«

35. člen

105. člen se spremeni tako, da se glasi:

»105. člen (izbira posebne ureditve)

(1) Ne glede na 103. člen tega zakona se lahko obdavčljivi preprodajalec odloči, da bo tudi od dobav umetniških predmetov, ki so mu jih dobavili drugi davčni zavezanci, ki niso obdavčljivi preprodajalci, pri čemer dobava ni bila obdavčena po nižji stopnji v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona, obračunaval DDV od dosežene razlike v ceni.

(2) Obdavčljivi preprodajalec mora obračunavati DDV v skladu s tem členom najmanj dve koledarski leti.

(3) Obdavčljivi preprodajalec obračunava DDV po tem členu od davčne osnove, ki jo določi v skladu s 104. členom tega zakona.«

36. člen

V 131. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Obdavčljivi promet iz prejšnjega odstavka obsega zneske iz četrtega in petega odstavka 94.a člena tega zakona.«

37. člen

Za 137.g členom se vstavi naslov novega, 9. podpoglavja in novi členi od 137.h do 137.k, ki se glasijo:

»9. Skupina za DDV

137.h člen (pravila za skupino za DDV)

(1) Davčni zavezanec je lahko hkrati član samo ene skupine za DDV.

(2) Skupina za DDV izmed svojih članov imenuje člana, ki zastopa skupino za DDV (v nadaljnjem besedilu: predstavnik skupine za DDV). Predstavnik skupine je odgovoren za izpolnjevanje obveznosti skupine za DDV po tem zakonu.

(3) Odločbe, sklepi in drugi dokumenti se vročajo predstavniku skupine za DDV osebno po elektronski poti skladno z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(4) Če član skupine za DDV dobavi blago ali opravi storitev osebi, ki ni član te skupine za DDV, se šteje, da blago dobavi ali storitev opravi skupina za DDV.

(5) Če članu skupine za DDV blago dobavi ali storitev opravi oseba, ki ni član te skupine za DDV, se šteje, da je bilo blago dobavljeno ali storitev opravljena skupini za DDV.

(6) Člani skupine za DDV uporabljajo identifikacijsko številko za DDV skupine za DDV v transakcijah z osebami, ki niso člani te skupine za DDV.

(7) Transakcije med člani skupine za DDV niso predmet DDV.

(8) Prejšnji odstavek se ne uporablja za transakcije med članom skupine za DDV v Sloveniji in njegovim sedežem ali njegovo stalno poslovno enoto v drugi državi.

(9) Za vključitev v skupino za DDV mora davčni zavezanec izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima predložene vse obračune DDV, ki jih je bil dolžan predložiti in plačane vse zapadle obveznosti za DDV;
- ni bil pravnomočno obsojen zaradi storitve kaznivega dejanja ali bil kaznovan za hujši prekršek v zvezi z DDV;
- ni v postopku zaradi insolventnosti, postopku sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti ali postopku prisilnega prenehanja po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(10) Davčni zavezanec, ki se pridruži skupini za DDV, uporablja ureditev iz tega podpoglavja najmanj v tekočem koledarskem letu in dveh naslednjih koledarskih letih.

137.i člen (evidenca skupin za DDV)

Davčni organ vodi evidenco davčnih zavezancev iz 5.a člena, ki vsebuje identifikacijsko številko za DDV skupine za DDV in imena oziroma nazive, naslove, davčne številke ter datume vstopa oziroma izstopa iz skupine za DDV posameznih članov skupine za DDV.

137.j člen (vključitev in izključitev članov iz skupine za DDV)

(1) Davčni organ vključi člana v skupino za DDV na podlagi vloge predstavnika skupine za DDV s soglasjem davčnega zavezanca, ki se skupini za DDV pridružuje in soglasjem obstoječih članov skupine za DDV.

(2) Davčni organ izključi člana iz skupine za DDV:

- a) po uradni dolžnosti, če ne izpolnjuje več pogojev iz 5.a in 137.h člena tega zakona,
- b) na podlagi vloge predstavnika skupine za DDV s soglasjem člana, ki se izključuje iz skupine za DDV.

(3) Če član skupine ne izpolnjuje več pogojev za članstvo v skupini za DDV, ki so opredeljeni v 5.a in 137.h členu tega zakona, predstavnik skupine za DDV o tem obvesti davčni organ v osmih dneh od dneva nastanka spremembe.

(4) Pritožba zoper odločbo o izključitvi člana iz skupine za DDV ali zoper odločbo, s katero davčni organ zavrne vstop člana v skupino za DDV, ne zadrži njene izvršitve.

(5) Če predstavnik skupine za DDV preneha obstajati ali izstopi iz skupine, člani skupine za DDV izmed njih imenujejo novega predstavnika.

137.k člen (Plačilo DDV)

(1) Člani skupine za DDV so solidarno odgovorni za plačilo DDV, ki izhaja iz njihovega članstva v skupini za DDV.

(2) Preveč plačani zneski DDV se vrnejo predstavniku skupine za DDV.«

V 140. členu se v prvem odstavku 7. točka spremeni tako, da se glasi:

»7. na računu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju z 82. členom, drugim in tretjim ter petim do sedmim ter devetim odstavkom 83. člena, 84.a, 110. ali 116. členom tega zakona;«

V prvem odstavku se za 14. točko pika nadomesti s podpičjem ter se dodajo nove 15. do 17. točka, ki se glasijo:

- »15. na prodajnem mestu ne objavi obvestila o dobavah pridelkov, za katere velja izjema od obveznosti izdajanja računov, ne zagotovi popisa začetnih in končnih zalog blaga oziroma popisa obsega prodaje blaga, ne obvesti davčnega organa o prodaji preko avtomata ali ne zagotovi podatkov o dobavah blaga in storitev v svojem knjigovodstvu (prvi, tretji, četrti in deseti odstavek 81.a člena);
- 16. ne predloži davčnemu organu poročila o opravljenih pridobitvah oziroma dobavah blaga in storitev ali ne predloži poročila v predpisanem roku in na predpisan način oziroma v predloženem poročilu izkaže nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (tretji, četrti in šesti odstavek 41.a člena);
- 17. ne obvesti davčnega organa, da član skupine za DDV ne izpolnjuje pogojev za članstvo v skupini za DDV (tretji odstavek 137.j člena).«.

39. člen

V 141. členu se v prvem odstavku 7. točka spremeni tako, da se glasi:

»7. ne vodi predpisane evidence ali je vodena evidenca nepopolna ali ne zagotovi hrambe dokumentacije v predpisanem roku (drugi in šesti odstavek 85. člena, 85.a, 122., 130, 130.h, 130.r, 130.u in 137.g člen);«.

11. točka se spremeni tako, da se glasi:

»11. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV oziroma odbija DDV v nasprotju s 94., 94.b in 94.k členom tega zakona;«

Za 14. točko se pika nadomesti s podpičjem in se dodajo nove 15. do 20. točka, ki se glasijo:

»15. ne vodi predpisanih evidenc ali davčnemu organu ne predloži predpisanih evidenc oziroma popravka teh evidenc ali evidenc oziroma popravka evidenc ne predloži v predpisanih rokih ali na predpisan način (prvi do četrti in sedmi odstavek 85.b člena).

16. uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v drugi državi članici brez predhodne prijave davčnemu organu (prvi odstavek 94.c člena);

17. davčnemu organu ne sporoči spremembe ali prenehanja uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici (prvi in peti odstavek 94.d člena);

18. začne uporabljati čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v posamični državi članici prej kot je določeno v šestem odstavku 94.c člena in četrtem odstavku 94.d člena;

19. davčnemu organu ne predloži četrletnega poročila v skladu s 94.e členom ali ga ne preloži v predpisanem roku ali navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke;

20. ne obvesti davčnega organa o preseganju praga letnega prometa v Uniji ali ga ne obvesti v predpisanem roku ali ne priloži poročila o preseganju praga letnega prometa ali ali v poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (94.f člen).«.

40. člen

(natančnejši predpisi)

V 146. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona, vključno z natančnejšimi kriteriji in načini uporabe nižjih stopenj DDV, uveljavljanja oprostitev DDV ter način vlaganja vlog v elektronski obliki, izda minister, pristojen za finance.«.

41. člen
(Prilogi I in IV)

Prilogi I in IV se nadomestita z novima Prilogama I in IV, ki sta prilogi in sestavna dela tega zakona.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

42. člen
(prenehanje veljavnosti določb predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati 39. člen Zakona o nujnih ukrepih za zaježitev širjenja in blaženja posledic nalezljive bolezni COVID-19 na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 141/22 in 136/23 – ZIUZDS) ter 121. člen Zakona o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 (Uradni list RS, št. 95/23, 117/23 in 131/23 – ZORZFS).

43. člen
(uporaba spremenjenega 73. člena)

(1) Določba spremenjenega 73. člena zakona se uporablja za prenose presežkov in zahtevke za vračilo DDV, ki se nanašajo na obračune DDV, predložene davčnemu organu za davčna obdobja od 1. januarja 2025 dalje.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka 73. člena se presežki DDV, ugotovljeni z obračunom DDV, zapadlim pred 1. januarjem 2025, lahko prenašajo v naslednja davčna obdobja do 31. decembra 2030.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka 73. člena lahko davčni zavezanci zahtevke za vračilo presežkov DDV, ki se nanašajo na obračune DDV, predložene davčnemu organu za davčna obdobja pred 1. januarjem 2025 predložijo davčnemu organu najpozneje do 31. decembra 2030.

44. člen
(uporaba stopnje DDV pri prehodu na splošno stopnjo DDV)

(1) Za opravljen del dobave pijač z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami, za katero se od 1. januarja 2025 uporablja splošna stopnja DDV, katere del dobave je opravljen pred 1. januarjem 2025, preostali del pa po tem datumu, davčni zavezanec obračuna DDV za celotno dobavo teh pijač po splošni stopnji DDV. Ne glede na prejšnji stavek pa davčni zavezanec lahko na dan 31. decembra 2024 od delnih dobav pijač z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami, opravljenih pred 1. januarjem 2025, obračuna DDV po nižji stopnji, ki je veljala pred 1. januarjem 2025, če je račun za že opravljene dobave izdan najpozneje do 25. januarja 2025.

(2) Davčni zavezanec, ki pred 1. januarjem 2025 prejme celotno plačilo za dobavo pijač z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami, za katero se od 1. januarja 2025 uporablja splošna stopnja

DDV, dobava pa bo v celoti opravljena po tem datumu, obračuna DDV po stopnji, ki velja pred 1. januarjem 2025.

(3) Davčni zavezanec, ki pred 1. januarjem 2025 prejme delno plačilo za dobavo pijač z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami, za katero se od 1. januarja 2025 uporablja splošna stopnja DDV, dobava pa bo v celoti opravljena po tem datumu, od zneska prejetega predplačila obračuna DDV po stopnji, ki velja pred 1. januarjem 2025, od preostalega zneska za plačilo pa po stopnji, ki velja od 1. januarja 2025 dalje.

(4) Določbi drugega in tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi v zvezi z zneski izvršenih predplačil za dobave pijač z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami, od katerih so DDV dolžni obračunati prejemniki kot plačniki DDV.

45. člen

(skupina za DDV in uporaba odloga in obročnega plačevanja davka v primerih hujše gospodarske škode)

Za skupino za DDV se ne uporablja določba 102. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOPĐVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US, 87/22 – odl. US, 163/22, 109/23 – odl. US in 131/23 – ZORZFS).

46. člen

(začetek veljavnosti)

(1) Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2025.

(2) Določba drugega odstavka 81.a člena zakona se, v delu, v katerem se nanaša na izjemo od obveznosti izdajanja računov za prodajo storitev preko avtomatov, uporablja od 1. januarja 2026.

(3) Določbi sedmega odstavka 85. člena in 85.b člena zakona se začneta uporabljati 1. julija 2025.

(4) Določbi novega petega in šestega odstavka 54. člena zakona se začneta uporabljati 1. januarja 2026.

(5) Določbe v zvezi z uveljavitvijo skupine za DDV se začnejo uporabljati 1. januarja 2026.

Priloga I

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE UPORABLJA NIŽJA STOPNJA DDV

(1) Hrana (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač in pijač z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami ter pripravkov za pripravo pijač z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami) za ljudi in živali; žive živali, semena, rastline in primesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelki, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek;

(2) dobava vode;

(3) zdravila, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;

(4) medicinske oprema, naprave, pripomočki, material, izdelki in zaščitna oprema, vključno z maskami za varovanje zdravja, ki so običajno namenjeni uporabi v zdravstvu ali za uporabo invalidnih oseb; izdelki, nujno potrebni za lajšanje in premagovanje invalidnosti, vključno z njihovo prilagoditvijo, vzdrževanjem, najemom ali zakupom;

(5) prevoz oseb in njihove osebne prtljage;

(6) priprava jedi;

(7) vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve;

(8) avtorske pravice književnikov in skladateljev ter storitve izvajalskih umetnikov;

(9) manjša popravila koles;

(10) dobava umetniških predmetov iz 2. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona, če jih prodaja:

- avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali
- davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno, in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki, ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;

(11) stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh; obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistveni del vrednosti dobave;

(12) živali za pitanje, semena, sadike, gnojila živalskega ali rastlinskega izvora, fitofarmacevtska sredstva dovoljena v ekološki pridelavi, biotična sredstva za varstvo rastlin ter storitve, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu; do vključno 31. decembra 2031 tudi mineralna gnojila in kemična fitofarmacevtska sredstva;

(13) dajanje nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanje prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;

(14) vstopnine za športne prireditve ter uporaba športnih objektov;

(15) storitve pokopa in upepelitve, skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;

(16) storitve javne higiene;

(17) manjša popravila čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila, (vključno s krpanjem in predelavo);

(18) storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obolele ali invalide);

(19) frizerske storitve;

(20) dobava lončnic, sadik, rezanega cvetja.

(21) čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev;

Priloga IV

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE UPORABLJA POSEBNA NIŽJA STOPNJA DDV

(1) Dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig, časopisov in periodičnih publikacij na fizičnih nosilcih ali dobavljenih elektronsko ali oboje (vključno z brošurami, letaki in podobnim gradivom, otroškimi slikanicami, knjigami za risanje ali pobarvankami, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju oziroma ki jih v celoti ali v pretežnem delu tvorijo video vsebine ali avdio glasbene vsebine.

(2) Dobava tipizirane gasilske opreme in sicer gasilskih vozil, posebne zaščitne in reševalne opreme ter orodij za opravljanje nalog gasilstva, običajno namenjene za opravljanje operativnih nalog gasilstva, ki se dobavlja prostovoljnim gasilskim društvom, gasilskim zvezam in poklicnim gasilskim enotam, organiziranim kot javni zavodi.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Redakcijska sprememba d) točke 4. člena popravlja sklicevanje zaradi prenosa vsebine drugega odstavka 94. člena v prvi odstavek 94.k člena zakona.

K 2. členu

Z novim 5.a členom je opredeljena skupina za DDV, ki se z novelo zakona uvaja v slovenski pravni red. Direktiva Sveta 2006/112/ES v 11. členu določa, da lahko vsaka država članica obravnava kot enega davčnega zavezanca osebe ustanovljene na ozemlju te države članice, ki so kljub temu, da so pravno neodvisne, med seboj finančno, ekonomsko in organizacijsko tesno povezane. Vse tri povezave morajo biti izpolnjene kumulativno in ves čas obstoja skupine za DDV. Član, ki ne izpolnjuje več vseh treh povezav mora iz skupine za DDV izstopiti.

Davčni zavezanci, ki tvorijo skupino za DDV se z vidika predloga zakona obravnavajo kot en davčni zavezanec, kar pomeni, da se skupini dodeli ena identifikacijska številka za DDV, transakcije med člani skupine za DDV pa niso predmet DDV.

Člani skupine za DDV so lahko samo davčni zavezanci ustanovljeni v Sloveniji. Že samo besedilo člena 11 Direktive Sveta 2006/112/ES omejuje ozemeljsko področje uporabe sheme združevanja za namene DDV, ki jo izvaja država članica, na osebe s sedežem na ozemlju te države članice. Del skupine za DDV je lahko tudi podružnica podjetja, ki ima sedež v drugi državi članici ali v tretji državi. Tako ozemeljsko področje uporabe člena 11 sovпада z jurisdikcijo države članice, ki je uvedla shemo združevanja DDV.

Transakcije med članom skupine za DDV, ki ima sedež v Sloveniji in stalno poslovno enoto davčnega zavezanca v drugi državi članici ali tretji državi so predmet DDV. Prav tako velja tudi obratno - transakcije med stalno poslovno enoto zavezanca, ki jo ima ta v Sloveniji in njegovim sedežem v drugi državi članici ali tretji državi so predmet DDV.

Vsi trije pogoji povezanosti morajo med prej samostojnimi zavezanci neprekinjeno obstajati ves čas njihovega članstva v skupini za DDV.

Finančna povezava med zavezanci se nanaša na lastniške deleže glede na udeležbo v osnovnem kapitalu oziroma pridobljene glasovalne pravice, ki se nanašajo na pravico sodelovati pri vseh temeljnih odločitvah glede upravljanja družbe. Več kot 50% delež v kapitalu ali v glasovalnih pravicah ima posamezni član lahko tudi preko svoje udeležbe v kapitalu ali v glasovalnih pravicah v enem ali več drugih članov skupine za DDV, torej posredno. Za namene tega zakona se šteje, da ima določena oseba v lasti vse lastniške deleže, ki jih ima neposredno ali posredno v lasti katerakoli oseba, ki je povezana s to določeno osebo. Tako lahko pravna ali fizična oseba drugo osebo (fizično osebo) obvladuje preko lastniškega deleža ali glasovalnih pravic podjetja, ki je v lasti ali delni lasti (solasti) te fizične osebe kot tudi vseh s to fizično osebo povezanih oseb.

Obstoj v predlaganem 5.a členu določenega pogoja gospodarske povezave se bo presojal glede na vrste dejavnosti, ki jih bodo ob ustanovitvi skupine za DDV ali ob njihovi naknadni vključitvi v obstoječo skupino za DDV opravljali do tedaj samostojni zavezanci. Pretežno istovrstne dejavnosti se bodo presojale po SKD – Standardni klasifikaciji dejavnosti. Standardna klasifikacija dejavnosti obsega 21 področij, ki so označena s črkami od A do U (s 1. januarjem 2025 bo v uporabi nova različica Standardne klasifikacije dejavnosti – SKD 2025, objavljena v Uradnem listu RS, št. 27/2024 z dne 29. 3. 2024, ki bo zajemala 22 področij, označena s črkami od A do V). V vsako posamezno področje so združene dejavnosti, za katere so značilni istovrstni ali podobni proizvodi ali storitve ne glede na ponudnika in namen njihove uporabe. Iz alineje b) tretjega odstavka novega 5.a člena izhaja možnost obstoja gospodarske povezave med člani skupine za DDV preko medsebojno odvisnih dejavnosti ali

dejavnosti, ki se bodo med sabo dopolnjevale. Posamezne dejavnosti lahko tako funkcionalno zaokrožujejo ali dopolnjujejo osnovne dejavnosti, to so lahko prevozne dejavnosti, logistične dejavnosti, posredniške dejavnosti, storitve oglaševanja, ki osnovne oz. glavne dejavnosti pospešujejo in povečujejo njihovo produktivnost. Določene dejavnosti so lahko nekaterim drugim (osnovnim) dejavnostim tudi pomožne, npr.: pomožne dejavnosti za finančne in zavarovalniške storitve. Kot določa alineja c) tretjega odstavka novega 5.a člena, lahko posamezni član ali člani za druge člane opravljajo dejavnosti, ki se v celoti ali delno opravljajo v njihovo korist.

Tretji pogoj povezanosti, ki mora neprekinjeno obstajati med člani ves čas ustanovitve in delovanja skupine za DDV, je tudi v četrtem odstavku novega 5.a člena navedeni organizacijski pogoj oz. organizacijska povezava, ki določa, da morajo biti člani skupine med sabo povezani preko istih organov upravljanja ali poslovati na podlagi skupne oziroma enotne strategije upravljanja poslovanja. Davčni zavezanec mora imeti v drugem zavezancu vsaj enega člana posloводства. Organi dveh ali več davčnih zavezancev tako zasledujejo skupno strategijo upravljanja. Če davčna zavezanca nimata skupnega člana posloводства se šteje, da organizacijska povezava obstaja tudi, če obvladujoči davčni zavezanec predpiše strategijo upravljanja, ki se je mora posloводство drugega davčnega zavezanca držati pri svojih odločitvah.

Peti odstavek predlaganega 5.a člena ZDDV-1 določa prepoved včlanitve v skupino za DDV zavezancu, ki je v katerem od postopkov prenehanja ali v postopku, povezanem z nastopom insolventnosti, kot so določeni v zakonu, ki ureja finančno poslovanje podjetij ter postopke zaradi njihove insolventnosti in prisilnega prenehanja. Ti postopki so postopek sodnega prestrukturiranja zaradi odprave grozeče insolventnosti kot eden od postopkov zaradi grozeče insolventnosti; postopki zaradi insolventnosti, med katere spadata postopek prisilne poravnave in stečajni postopek ter postopki prisilnega prenehanja, med katere spadata postopek izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije in prisilna likvidacija.

Ker je ena od glavnih prednosti za davčne zavezanca, ki se odločijo skupaj ustanoviti skupino za DDV, izboljšanje likvidnostnega položaja članov skupine, ki se kaže predvsem v tem, da se predlaga en skupni obračun DDV in na podlagi obračuna DDV za celotno skupino za DDV določi obveznost plačila DDV ali (vračila) presežka DDV, vse pa poteka preko delovanja in komunikacije predstavnika skupine za DDV z davčnim organom preko eDavkov, bi bila možnost včlanitve v skupino za DDV za zavezanca, ki bi bil v likvidnostnih težavah ali celo v postopku prenehanja, v nasprotju s cilji in namenom identifikacije zavezanca za namene DDV v sklopu skupine za DDV.

K 3. členu:

Z dopolnitvijo 29. člena se v slovenski pravni red prenašata spremembi določbe člena 53 in 54(1) Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV. Določbi sta dodani z namenom, da se storitve iz prvega in drugega odstavka 29. člena, ki se lahko opravijo prejemniku prek elektronskih sredstev, obdavčijo v kraju, kjer ima prejemnik sedež dejavnosti, stalno prebivališče ali običajno prebivališče in so tako obdavčene v kraju dejanske potrošnje. To velja tako za storitve, povezane z vstopninami na prireditve z virtualno udeležbo, opravljene davčnemu zavezancu, kot tudi za storitve, vključno s pomožnimi, s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih ali podobnih prireditev, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami organizatorjev teh dejavnosti, ki se prek spleta prenašajo osebi, ki ni davčni zavezanec, ali so ji kako drugače virtualno dostopne.

K 4. členu:

V 30.f členu se v točki c) beseda 'ali' zamenja z besedo 'in' v skladu s Popravkom Direktive Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (Uradni list Evropske unije L 348 z dne 29. decembra 2017), ki je bila objavljena v UL L št. 30 z dne 2. 2. 2023, str. 37.

K 5. členu

Redakcijska sprememba zaradi prenosa vsebine petega odstavka 94. člena v sedmi odstavek 94. člena.

K 6. členu

S spremenjenim tretjim odstavkom 40. člena ZDDV-1 se določa splošno pravilo glede uporabe stopnje DDV ob uvozu oziroma pridobitvi iz druge države članice EU. Stopnja DDV, ki je predpisana za dobave blaga znotraj Slovenije, se uporablja tudi v primeru uvoza istovrstnega blaga oziroma v primeru pridobitve takšnega blaga iz druge države članice EU. S tem se zagotavlja uporaba enake DDV stopnje za blago, ne glede na to ali gre za uvoz, dobavo ali pridobitev blaga. Dosedanja določba je urejala to splošno pravilo le za pridobitve in dobave, sedaj pa se dopolnjuje tudi za primere uvoza blaga. S to določbo se v slovenski pravni red prenaša sprememba določbe člena 94(2) Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV.

Z novim četrtem odstavkom se omogoča izjema od predhodne splošne določbe. S to določbo se v slovenski pravni red prenaša nova določba člena 94(3) Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV, na podlagi katere se določi, da države članice lahko uporabijo nižjo stopnjo DDV za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin, čeprav se za dobavo enakega blaga na ozemlju države članice uporablja splošna stopnja DDV. S tem se je v Direktivo Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV prenesla vsebina določbe člena 103 Direktive Sveta 2006/112/ES (ki se z Direktivo Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV črta), ki je določala, da se za določene dobave, opravljene na ozemlju države članice pod določenimi pogoji, lahko uporabi nižja stopnja DDV, če je država članica uporabila možnost uporabe nižje stopnje DDV za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin. Za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin na ozemlje Slovenije, se DDV vedno obračunava po nižji stopnji, ne glede na to, kakšna stopnja DDV se uporablja za dobave teh predmetov. Vsebinsko se DDV obravnava uvozov teh predmetov ne spreminja, saj je bila do sedaj uporaba nižje stopnje DDV urejena v Prilogi I k ZDDV-1, v točki 9. Zaradi prenove Priloge I k ZDDV-1 in njene uskladitve s strukturo Priloge III Direktive Sveta 2006/112/ES, uvoz teh predmetov ni več opredeljen v okviru Priloge I k ZDDV-1, ampak v tem členu. S tem se sledi strukturi Direktive 2006/112/ES. Določba se začne uporabljati 1. januarja 2025. Do tega datuma pa se še naprej uporablja 9. točka Priloge I k ZDDV-1, kot velja v trenutku uveljavitve tega zakona.

K 7. členu

41. člen ZDDV-1 določa stopnje DDV. Načeloma se DDV plačuje po splošni stopnji 22 %. V drugem odstavku 41. člena zakona pa je določena izjema od tega splošnega pravila, saj je opredeljeno, da se uporablja nižja stopnja DDV za dobave blaga in storitev, ki so navedene v prilogah I oziroma IV k ZDDV-1. V veljavni prilogi I k ZDDV-1 je v 10. točki predpisana uporaba nižje stopnje DDV tudi za dobave umetniških izdelkov. Ohranitev te nižje stopnje DDV je predvidena tudi v prenovljeni prilogi I, ki je sestavni del tega predloga zakona. Pri obdavčitvi umetniških predmetov, zbirk in starin pa se v skladu z 102. do 117. členom ZDDV-1 uporablja posebna ureditev za obdavčljive preprodajalce. Obdavčljivi preprodajalci pod pogoji, določenimi v navedenih členih, obračunajo DDV od dosežene razlike med nabavno in prodajno ceno umetniških predmetov, zbirk ali starin. Dodani nov tretji odstavek 41. člena ZDDV-1, ki povzema spremenjeno Direktivo Sveta 2006/112/ES, pa določa, da se v primeru, da obdavčljivi preprodajalec uporabi maržno ureditev, pri obračunu DDV vedno uporabi splošna stopnja DDV, četudi je za dobave umetniških predmetov, zbirk in starin sicer predpisana nižja stopnja DDV v prilogi I. S to določbo se v slovenski pravni red prenaša nova določba člena 98a Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV, na podlagi katere se določi, da države članice ne smejo uporabiti nižje stopnje DDV za dobave umetniških predmetov, zbirk in starin, če se za te dobave uporabi posebna ureditev, po kateri se obdavčuje razlika v ceni, ki jo doseže obdavčljivi preprodajalec umetniških predmetov, zbirk ali starin.

K 8. členu

Z novim 41.a členom se ureja možnost, da je v primeru ko Evropska komisija s sklepom odobri Sloveniji uporabo oprostitve DDV za blago, uvoženo v korist žrtev elementarnih nesreč, pod enakimi pogoji oproščena tudi pridobitev tega blaga znotraj Unije oziroma dobava tega blaga na ozemlju Slovenije s pravico do odbitka vstopnega DDV. Oprostitev velja tudi za storitve, povezane s takim blagom. S tem se upravičenim organom olajša pridobivanje pomoči, ki je namenjena za razdelitev žrtvam takih nesreč.

S tem členom se sistemsko ureja oprostitev DDV za blago v korist žrtev elementarnih nesreč, ki je trenutno, kot prehodna ureditev do ustrezne ureditve v ZDDV-1, urejena v 39. členu Zakona o nujnih ukrepih za zaježitev širjenja in blaženja posledic nalezljive bolezni COVID-19 na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 141/22). Posledično se navedeni člen z uveljavitvijo novega 41.a člena ZDDV-1 razveljavlja.

S tretjim odstavkom tega člena se določi obveznost za davčnega zavezanca, da davčnemu organu predloži poročilo o dobavah iz prvega odstavka tega člena. Predpisana je tudi vsebina tega poročila. S četrtem odstavkom je določen rok za predložitev poročila davčnemu organu, in sicer do zadnjega delovnega dne za pretekli koledarski mesec.

S petim odstavkom tega člena se urejajo primeri, ko Evropska komisija izda sklep z retroaktivno uporabo ali pa davčni zavezanec navkljub že izdanemu sklepu obračuna DDV. Davčni zavezanec, ki je obračunal DDV za dobave blaga, za katerega na podlagi sklepa Evropske komisije velja oprostitev plačila DDV, lahko naredi popravek obračuna DDV. Znižanje obračunanega DDV vključi v obračun DDV za davčno obdobje, v katerem je popravil tak račun. Smiselno enako velja tudi v primeru pridobitev blaga iz drugih držav članic, ko je prejemnik blaga sam obračunal DDV. Tudi v teh primerih lahko davčni zavezanec naredi popravek obračuna DDV. Znižanje obračunanega DDV vključi v obračun DDV za davčno obdobje, v katerem bi popravil račun, če bi šlo za dobavo blaga in ne za pridobitev iz druge države članice. V skladu s šestim odstavkom davčni zavezanec tudi te podatke vključi v poročilo, ki ga je dolžan predložiti davčnemu organu za koledarski mesec.

K 9. členu

S tem členom se spremenita prvi in drugi odstavek 47. člena ZDDV-1, ki določa, za katere dobave blaga in storitev se ne uporablja oprostitev v skladu s 46. členom zakona. Prvi in drugi odstavek se uskladiša s spremenjenim 94. členom in prvim odstavkom novega 94.k členom ZDDV-1. Spremenjen prvi odstavek določa, da se oprostitev iz 1. točke 46. člena ZDDV-1 ne nanaša na dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, oproščeni obračunavanja DDV v skladu s spremenjenim 94. členom in prvim odstavkom novega 94.k člena ZDDV-1, ter na dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV. Spremenjen drugi odstavek določa, da se oprostitev iz 3. točke 46. člena ZDDV-1 ne nanaša na dobave trošarinskih izdelkov, ki jih opravijo davčni zavezanci, oproščeni obračunavanja DDV v skladu s spremenjenim 94. členom in prvim odstavkom novega 94.k člena ZDDV-1.

K 10. členu

Z dopolnitvijo drugega odstavka 50. člena zakona se omogoča učinkovitejše spremljanje uveljavljanja oprostitve plačila DDV ob uvozu blaga, kadar uvozu blaga sledi oproščena dobava blaga v drugo državo članico (carinski postopek 42 oziroma 63). Navedeni postopki in oprostitve plačila DDV so sicer predmet posebnih nadzorov davčnih organov. Na ravni EU so posebna prizadevanja namenjena odkrivanju in preprečevanju davčnih utaj v povezavi z oproščenimi dobavami med državami članicami, vključno s carinskima postopkoma 42/63. Z dopolnitvijo drugega odstavka 50. člena zakona bo moral uvoznik v carinsko deklaracijo pri uporabi navedenega carinskega postopka navesti tudi svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo je pridobil v svoji državi članici sedeža. Gre za podatek, s katerim uvoznik že razpolaga (in mora razpolagati) ter se ga mora navesti tudi na pooblastilu za davčno zastopanje ter na vloženi obračunih DDV oziroma rekapitulacijskih poročilih.

Na ravni celotne EU se pri teh poslih ugotavlja povečana pojavnost davčnih goljufij. Z dopolnitvijo se bo omogočilo učinkovitejše spremljanje in nadzor nad utemeljenostjo oprostitve DDV pri uvozu. Uvoznik se ne bo mogel zakriti za podatki o svojem davčnem zastopniku v Sloveniji ter podatki o prejemniku blaga v drugi državi članici. Davčni organi bodo hitreje in lažje spremljali poslovanje sumljivih davčnih zavezancev ter sodelujoče subjekte tudi prej opozorili, da sodelujejo pri transakcijah, povezanih z davčnimi utajami na področju DDV. Pogoji za uveljavljanje te oprostitve so opredeljeni že v 2. odstavku 143. člena Direktive Sveta 2006/112/ES, v skladu z 145. členom iste direktive pa lahko države članice prilagodijo nacionalne določbe z namenom preprečevanja neobdavčevanja ali dvojnega obdavčevanja.

K 11. členu

Dopolnjen 54. člen določa vsebino obrazca Osnovnega potrdila, ki se zahteva za oprostitve davkov iz prvega odstavka tega člena. Osnovno potrdilo izda ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve in ga predloži davčnemu organu v elektronski obliki po elektronski poti. Nadalje se določa podatke o oproščenih dobavah na podlagi neposredne oprostitve, ki jih je do 31. 1. tekočega leta dolžan poročati dobavitelj, ki opravil dobavitelj blaga oziroma izvajalec storitve.

K 12. členu

Nov, šesti odstavek v 63. členu določa novo pravilo glede pravice do odbitka DDV v primerih, ko davčni zavezanec kupuje blago ali storitve od davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji. V teh primerih davčni zavezanec, ki sicer obračunava DDV po fakturirani realizaciji, sme odbiti DDV šele takrat, ko plača ta DDV svojemu dobavitelju oziroma izvajalcu. Pri tem namreč velja osnovno pravilo iz 62. člena zakona, da pravica do odbitka DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV, torej takrat, ko je davčni zavezanec, ki obračunava DDV po plačani realizaciji, dolžan obračunati DDV. S tem se v predlogu zakona upošteva sodba Sodišča EU (C-9/20).

K 13. členu

V 65. členu se na koncu prvega odstavka tega člena doda nov stavek, iz katerega izhaja, da se pri določitvi odbitnega deleža za skupino za DDV ne upoštevajo transakcije med člani skupine za DDV, saj so te izvzete iz sistema DDV z določbo sedmega odstavka 137.h člena tega zakona. To so transakcije, ki jih med sabo opravljajo člani skupine za DDV, ki zaradi združitve prej samostojnih zavezancev za DDV več niso predmet obračuna ali odbitka DDV. Navedeno pomeni, da se te transakcije tudi ne morejo upoštevati pri določitvi odbitnega deleža za skupino za DDV.

K 14. členu

Davčni zavezanec odbitek DDV opravi tako, da od skupnega dolgovanega DDV za dano davčno obdobje odšteje skupni DDV, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka DDV, če so izpolnjeni predpisani pogoji. Pogojem, ki jih mora davčni zavezanec izpolnjevati za uveljavljanje pravice do odbitka DDV, se dodaja pogoj, ki ga mora izpolniti davčni zavezanec za uveljavljanje pravice do odbitka po šestem odstavku 63. člena ZDDV-1. Davčni zavezanec, ki prejme blago ali storitve od davčnega zavezanca, ki obračunava DDV na podlagi plačane realizacije, ima v skladu z 62. členom ZDDV-1 pravico do odbitka DDV šele ko plača račun takemu davčnemu zavezancu. Z novo g) točko 67. člena se prepisuje obveznost davčnemu zavezancu, da razpolaga z dokazilom o plačilu računa, ki ga je plačal davčnemu zavezancu, ki obračunava DDV po plačani realizaciji. Z novim sedmim odstavkom se določi trenutek uveljavljanja pravice do odbitka DDV, plačanega davčnemu zavezancu, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji. Davčni zavezanec, ki obračunava DDV po fakturirani realizaciji lahko odbije DDV ne prej kot v davčnem obdobju v katerem je plačal DDV obračunan po računu, ki ga je prejel od davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji. S tem se zasleduje osnovno pravilo, da pravica do odbitka DDV nastane v trenutku, ko nastane obveznost obračuna DDV, obveznost obračuna DDV pa davčnemu zavezancu, ki obračunava DDV po plačani realizaciji nastane v trenutku, ko prejme plačilo računa.

K 15. členu

Spremeni se 73. člen ZDDV-1, ki ureja pravico zavezanca do vračila DDV na podlagi obračuna DDV. Iz obračuna DDV izhaja presežek DDV, če za dano davčno obdobje znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV. Do sedaj je imel davčni zavezanec, ki je obračun DDV sestavil v skladu z določbo 87. člena ZDDV-1 ter ga predložil elektronsko preko sistema eDavki, v skladu z določbami 88. do 88.c člena ZDDV-1 na podlagi drugega odstavka 73. člena ZDDV-1 pravico zahtevati ta presežek DDV v obliki zahtevka za vračilo DDV. Če davčni zavezanec v obračunu DDV vračila DDV ni zahteval, se je ta presežek DDV v skladu s prvim odstavkom 73. člena ZDDV-1 prenesel v naslednje davčno obdobje, pri čemer prenosi DDV v naslednja davčna obdobja niso bili časovno omejeni. Prav tako je davčni zavezanec lahko tudi naknadno podal zahtevek davčnemu organu za vračilo presežka DDV. Tudi ta pravica do vračila DDV ni bila časovno omejena.

Ker torej ne ZDDV-1 ne drug predpis ne opredeljuje končnega roka za uveljavitev vračila presežka DDV, se s to določbo dopolnjujeta prvi in drugi odstavek 73. člena zakona.

S spremembo prvega odstavka 73. člena ZDDV-1 se določa omejitev za prenašanje presežka DDV iz preteklih davčnih obdobj v naslednja davčna obdobja. Če davčni zavezanec za presežek DDV ni uveljavljal vračila že v samem obračunu DDV v obdobju, ko je bil ta presežek v obračunu DDV ugotovljen, niti naknadno, je to privedlo do stanja, da so se lahko prenašali v naslednja davčna obdobja tudi presežki DDV, ugotovljeni po obračunih DDV, predloženih davčnemu organu že pred več kot petimi leti. V teh primerih davčni organ ne bi mogel več opraviti nadzora nad utemeljenostjo presežka DDV oziroma zahtevka za vračilo DDV ter davčnemu zavezancu zavrniti vračilo DDV oziroma naložiti v primeru odkritja nepravilnosti plačilo DDV, saj prvi odstavek 125. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H, 36/19, 66/19, 145/20 – odl. US, 203/20 – ZIUPOPdVE, 39/22 – ZFU-A, 52/22 – odl. US, 87/22 – odl. US, 163/22, 109/23 – odl. US in 131/23 – ZORZFS) določa, da pravica do odmere davka zastara v petih letih od dneva, ko bi bilo treba davek napovedati, obračunati, odtegniti in odmeriti. Z dopolnitvijo določbe se bo omejilo neomejeno prenašanje presežka DDV v naslednja davčna obdobja. Znesek presežka DDV, ki je prenesen v naslednje davčno obdobje, ne postane znesek oziroma predmet naslednjega DDV obračuna, zaradi česar je lahko neomejeno predmet prenosa, kar je v nasprotju z načeli dokončnosti davčnih postopkov, predvidljivosti ter učinkovitosti. Prav tako je tudi v interesu davčnih zavezancev, da pravočasno poskrbijo za uveljavljanje vračila presežka DDV in s tem možnostjo razpolaganja s temi sredstvi, ne pa da ta sredstva neobrestovana več let čakajo na računu davčnega organa. S presežkom DDV, prenesenim v naslednja davčna obdobja, se lahko poravnajo že zapadle davčne obveznosti v naslednjih davčnih obdobjih (bodisi DDV ali druge davčne obveznosti), davčni zavezanec pa lahko uveljavlja tudi vračilo DDV. Če se v obdobju petih let preneseni presežek DDV ne porabi ne za poplačilo zapadlih davčnih obveznosti niti davčni zavezanec ne poda zahtevka za vračilo DDV, se tak stari presežek DDV ne prenese več v naslednja davčna obdobja. Davčni zavezanec tako izgubi možnost uporabe presežka DDV za nadaljnje poplačilo bodočih zapadlih davčnih obveznosti.

S spremembo drugega odstavka pa se (kot je to urejeno že v 74.d, 74.h in 74.i členu zakona za zavezance iz drugih držav oziroma domače zavezance, ki uveljavljajo vračilo DDV v drugih državah članicah) omejuje možnost uveljavljanja vračila presežka DDV na podlagi obračuna DDV. S spremembo drugega odstavka 73. člena ZDDV-1 se določi, da ima davčni zavezanec pravico zahtevati vračilo DDV do izteka obdobja petih let od predložitve obračuna DDV, s katerim je bil ugotovljen presežek DDV. Cilj dopolnitve je v določitvi roka, v katerem lahko davčni zavezanec zahteva vračilo presežka DDV.

Prav tako kot pri prenosih presežka DDV v naslednja davčna obdobja lahko tudi v primeru neomejene možnosti zahtevkov za vračilo presežka DDV pride do primerov, ko davčni organ ne bo mogel več preverjati utemeljenosti podanih zahtevkov zaradi pravil zastaranja v skladu z zakonom, ki ureja

davčni postopek. Tudi omejitev možnosti uveljavljanja vračila presežka DDV zasleduje enaka načela kot omejitev prenosa presežka DDV v naslednja davčna obdobja, to je dokončnost davčnih postopkov, predvidljivost ter učinkovitost. Prav tako pa je tudi v interesu davčnih zavezancev, da pravočasno poskrbijo za uveljavljanje vračila presežka DDV in s tem možnostjo razpolaganja s temi sredstvi. Z določitvijo obdobja petih let se davčnemu zavezancu da na razpolago zadostno obdobje, v katerem lahko uveljavlja vračilo presežka DDV, hkrati pa se davčnemu organu v vseh primerih omogoči nadzor nad utemeljenostjo podanih zahtevkov za vračilo DDV.

Z določitvijo prehodne določbe pa se posebej ureja, da navedena omejitev petih let velja le za presežke DDV, ugotovljene z obračuni DDV za davčna obdobja od 1. januarja 2025. Z vidika zagotavljanja pravne varnosti in predvidljivosti davčnih zavezancev se navedena omejitev uveljavlja le za bodoče presežke DDV. Za vse obstoječe presežke DDV, nastale v davčnih obdobjih pred uveljavitvijo tega zakona, pa velja možnost prenosa presežka DDV v naslednja davčna obdobja ter možnost uveljavljanja vračila DDV vse do 31. decembra 2030, torej prav tako za nadaljnje obdobje petih let po uveljavitvi tega zakona. S tem se preprečuje retroaktivna uporaba spremenjene določbe.

K 16. členu

S tem členom se v petem odstavku 74.h člena ZDDV-1, ki ureja uveljavljanje vračila DDV v drugi državi članici, četrta alineja spremeni tako, da se uskladi z novimi in spremenjenimi določbami posebne ureditve za kmete v 7. podpoglavju XI. poglavja ZDDV-1. V spremenjeni četrti alineji se določi, da v primeru, ko davčni zavezanec uveljavlja le pravico do posebne ureditve za kmete iz prvega odstavka novega 94.k člena ter 95. in 96. člena ZDDV-1, pošlje davčnemu organu zahtevek za vračilo DDV v drugi državi članici, davčni organ tega zahtevka ne pošlje davčnemu organu države članice vračila.

K 17. členu

Davčnemu zavezancu, drugemu v verigi, ki v okviru tristranskega posla, na ozemlju Slovenije opravi oproščeno pridobitev blaga, se na ozemlju Slovenije ni treba identificirati za namene DDV, od nadaljnje dobave pa mora DDV obračunati prejemnik blaga. V skladu z drugim odstavkom 80.a člena ZDDV-1 velja, da če dobavitelj nima sedeža oziroma stalne poslovne enote v Sloveniji oziroma če njegova stalna poslovna enota, ki jo ima v Sloveniji ne sodeluje pri dobavi, opravi pa dobavo blaga in storitev, za katere se v skladu z določbami IV. poglavja tega zakona šteje, da so opravljene v Sloveniji, osebi, ki mora kot prejemnik v skladu s 76. členom tega zakona plačati DDV, se ne glede na prejšnji odstavek za izdajanje računov glede teh dobav uporabljajo pravila, ki veljajo v državi članici, v kateri ima dobavitelj sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere je dobava opravljena, oziroma če takšnega sedeža dejavnosti ali stalne poslovne enote ni, v državi članici, v kateri ima stalno ali običajno prebivališče. Če v primeru iz tega odstavka račun izda prejemnik (samofakturiranje), se uporabi prvi odstavek tega člena.

K 18. členu

S tem členom se uskladi 78. člen ZDDV-1, ki določa obveznost identifikacije za DDV davčnih zavezancev, s spremembami in dopolnitvami posebne ureditve za male davčne zezavance v 1. podpoglavju in posebne ureditve za kmete v 2. podpoglavju XI. poglavja ZDDV-1, in sicer se v drugem odstavku 78. člena spremenita točki a) in b) ter doda nova točka e). S spremenjeno točko a) se določi, da se obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ne nanaša na davčnega zavezanca iz spremenjenega prvega odstavka 94. člena ZDDV-1, ki utemeljeno pričakuje, da v tekočem koledarskem letu ne bo presegel zneska 60.000 eurov letnega prometa na ozemlju Slovenije iz prvega odstavka novega 94.a člena ZDDV-1. S spremenjeno točko b) se določi, da se obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ne nanaša na davčnega zavezanca iz prvega odstavka novega 94.k člena tega zakona. Z novo točko e) pa se določi, da se da se obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ne nanaša na davčnega zavezanca iz spremenjenega drugega odstavka 94. člena ZDDV-1, ki je identificiran za

uporabo posebne ureditve za male davčne zavezance v skladu z 2. oddelkom 1. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES v drugi državi članici.

K 19. členu

Z novim 78.b členom se ureja način identifikacije za skupino za DDV, ki se uvaja v slovenski pravni red. Obveznost in način pridobitve identifikacije za DDV ureja 78. člen tega zakona, z novim 78.b členom se predpiše obveznost prijave skupine za DDV davčnemu organu, ki bo sestavljena iz predložitve zahtevka za izdajo davčne številke skupini za DDV, saj bo za namene DDV to novo nastali in pred tem še neobstoječi davčni zavezanec, ter predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV skupini za DDV. Tej prijavi, iz katere bosta izhajala ta dva zahtevka, bo moral izbrani predstavnik skupine za DDV priložiti zraven vso dokumentacijo, ki bo potrebna za to, da bo lahko davčni organ odločil o upravičenosti te prijave. Dokazila se bodo morala nanašati na izpolnjevanje pogojev finančne, gospodarske in organizacijske povezanosti med člani skupine za DDV. Dokazila, ki pridejo v poštev, se bodo določila v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. Prav tako bo potrebno priložiti tudi soglasja vseh davčnih zavezancev, ki se bodo priključili skupini, saj lahko zgolj na podlagi izražene volje za vstop v skupino za DDV in hkrati za prenehanje prejšnjih individualnih identifikacij za DDV (če bodo ob oblikovanju skupine za DDV identificirani za namene DDV) davčni organ izda odločbe o prenehanju individualnih identifikacij za DDV tem zavezancem ter odločbo o izdaji identifikacijske številke za namene DDV skupini za DDV.

Z drugim odstavkom se določi prenehanje identifikacije za DDV davčnim zavezancem, ki so vstopili v skupino za DDV. Davčni zavezanci, ki jim je prenehala samostojna identifikacija za DDV z vstopom v skupino za DDV morajo izpolniti vse obveznosti, ki jih imajo po tem zakonu z zadnjim dnevom pred pridružitvijo skupini za DDV, kar pomeni, da morajo posamezni člani:

- na podlagi odločbe o prenehanju individualne identifikacijske številke za DDV v skladu z določbo 88. člena v roku iz tega člena predložiti za vsa zapadla obdobja obračune DDV z vsemi zahtevanimi podatki, kot izhajajo iz določbe 87. člena ZDDV-1, v primeru zamude s predložitvijo obračuna DDV se ta predloži v skladu z določbo 88.c člena tega zakona oziroma v primeru vključitve popravkov iz preteklih obdobj v skladu z določbo 88.b člena tega zakona;
- na dan pred prenehanjem identifikacije za namene DDV obračunati DDV od vsega prometa, ki ga je opravil posamezni član do dneva prenehanja identifikacije za namene DDV ter
- izkazano obveznost, ki bo izhajala iz obračuna DDV za zadnje obdobje identifikacije za DDV posameznega člana kot samostojnega zavezanca za namene DDV plačati v roku, kot izhaja iz 77. člena ZDDV-1 oziroma v primeru, da iz obračuna DDV izhaja presežek DDV in tudi v primeru, da ima zavezanec presežke DDV iz preteklih obdobj, ki jih je prenesel v naslednje davčno obdobje, za te presežke DDV v zadnjem predloženem obračunu DDV predložiti zahtevek za vračilo DDV v skladu z določbo 73. člena ZDDV-1.

Glede na to da zavezanci, ki so bili samostojni zavezanci za namene DDV, ko so sprejeli odločitev za pridružitve skupini za DDV, ne bodo prenehali z opravljanjem ekonomske dejavnosti, zanje ne pridejo v poštev pri predložitvi zadnjega obračuna DDV kot samostojnega zavezanca za DDV določbe 68. in 69. člena ZDDV-1, ter določbe od 109. do 111.a člena Pravilnika o izvajanju ZDDV-1, ki se nanašajo na obveznost popravka odbitka DDV za osnovna sredstva, za katere se popravek odbitka DDV razporedi na obdobje 5 let, in za nepremičnine, ki so bile pridobljene kot osnovna sredstva, za katere se popravek razporedi na obdobje 20 let, pri obojih pa začne to obdobje teči z začetkom njihove dejanske uporabe.

Zgolj v primeru, da bi po izstopu (ali izključitvi) iz skupine za DDV zavezanec, ki je bil pred pridružitvijo skupini za DDV samostojno identificirani za namene DDV, po prenehanju članstva v skupini za DDV pa to več ne bo, bo moral tak zavezanec predložiti popravek odbitka tega DDV preko eDavkov, kar se podrobneje določi v Pravilniku o izvajanju ZDDV-1. Ta obveznost popravka odbitka se bo nanašala le na osnovna sredstva, ki so bila v njegovi uporabi, ko je bil še samostojni zavezanec za DDV in jih je uporabljal za namene opravljanja dejavnosti ter jih tudi nabavil z odbitkom DDV kot tudi na osnovna

sredstva, ki so prešla v njegovo uporabo po prenehanju identifikacije skupine za DDV. Prav tako bo v takšnem primeru prišlo tudi do obveznosti obračuna DDV od zalog blaga, za katere je zavezanec, ko je bil samostojno identificirani za namene DDV, uveljavil odbitek DDV, kot določa pravilnik o izvajanju ZDDV-1, ter od zalog, ki so prešle nanj po prenehanju identifikacije skupine za DDV, katere član je bil. V primeru, da se zavezanec samostojno identificira za DDV z naslednjim dnevom po prenehanju njegove identifikacije v sklopu skupine za DDV, se zgoraj navedeni popravki oziroma obračun DDV z njegove strani ne izvedejo.

K 20. členu

79. člen določa izdajo identifikacijske številke za namene DDV. V prvem odstavku tega člena se z novo f) točko med osebe, ki jih davčni organ identificira s posamično identifikacijsko številko za DDV, doda tudi skupino za DDV, kot je opredeljena v 5.a členu tega zakona.

V tretjem odstavku se z novo točko d) določijo podatki o skupini za DDV, ki jih davčni organ poleg tistih iz točk a) do c) objavi za namene preverjanja identifikacije za DDV.

K 21. členu

80. člen določa prenehanje identifikacije za namene DDV. Z novim drugim odstavkom se določa podlaga za odločanje o prenehanju identifikacije in primeri, v katerih pride do prenehanja identifikacije za DDV za skupino za DDV. Do začetka postopka odločanja o prenehanju identifikacije skupine za DDV pride lahko na podlagi odločitve zavezanca, in sicer preko predstavnika skupine za DDV, ki predloži zahtevek v elektronski obliki davčnemu organu na način, kot je že določen v 80. členu, lahko pa se postopek prenehanja identifikacije za namene DDV skupine za DDV začne tudi s strani davčnega organa, torej po uradni dolžnosti. Davčni organ bo ta postopek prenehanja identifikacije za DDV za skupino za DDV začel v posebej v tem odstavku določenih primerih, ki se nanašajo na ugotovitev neizpolnjevanja pogojev za oblikovanje skupine za DDV, ki so navedeni v določbah predlaganih novih 5.a in 137.h člena ZDDV-1; v primeru, da se ne imenuje novega predstavnika skupine za DDV v primeru izstopa, izključitve ali prenehanja prejšnjega predstavnika; v primeru prenehanja vseh članov skupine za DDV in v primeru, da predstavnik skupine za DDV ne izpolnjuje obveznosti, ki jih po tem zakonu mora. Z novim tretjim odstavkom se določi obveznost obveščanja davčnega organa o prenehanju identifikacije vseh članov skupine za DDV.

K 22. členu

Spremembi drugega in petega odstavka 81. člena zakona sta posledici oblikovanja novega 81.a člena zakona, s katerim se urejajo izjeme od obveznosti izdajanja računov že z zakonom. Posledično se črtata zakonski pooblastili v 81. členu, na podlagi katerih so bile izjeme od obveznosti izdajanja računov urejene v podzakonskem predpisu (v 143. členu Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost). Dodatno se zaradi večje jasnosti predpisa preoblikuje tudi dosednji prvi stavek drugega odstavka. V praksi je prihajalo do dilem med davčnimi zavezanci, ali je v primerih iz drugega odstavka prav tako dopustno, da račun izda tretja oseba v imenu in za račun davčnega zavezanca. Z dopolnitvijo določbe se ta dilema odpravlja.

K 23. členu

Z novim 81.a členom se z zakonom urejajo izjeme od obveznosti izdajanja računov. Do predloga spremembe zakona so bile izjeme od obveznosti izdajanja računov urejene v 143. členu Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost. Upoštevanje hierarhijo pravnih aktov je potrebno izjeme od obveznosti, ki jih nalaga zakon, urediti z zakonom in ne s podzakonskim aktom, na kar je ob predhodnem noveliranju navedene določbe pravilnika že opozorila Služba Vlade RS za zakonodajo. Določba novega 81.a člena zakona povzema dosedanjo ureditev, pri tem pa je delno spremenjena na podlagi izkušenj v zvezi z izvajanjem navedene ureditve v praksi.

V prvem odstavku se doda obveznost objave obvestila za davčne zavezance, za katere velja izjema od obveznosti izdajanja računov na podlagi dobav v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Davčni zavezanec, ki na stojnici ali tržnici prodaja pridelke, mora na vidnem mestu objaviti

seznam pridelkov, ki jih prodaja in izvirajo iz njegove osnovne kmetijske oziroma osnovne gozdarske dejavnosti ter so posledično izvzeti iz obveznosti izdajanja računov. Takšno obvestilo bo prispevalo k pravni varnosti kupcev, saj bodo na ta način seznanjeni v katerih primerih prodajalec ne rabi izdati računa. Prav tako pa se bo s tem olajšal tudi nadzor davčnega organa.

Med izjemami od obveznosti izdajanja računov ni več vključena izjema za kolke, saj se na podlagi sprememb zakonodaje na področju sodnih in upravnih taks le te ne plačujejo več s kolki.

Izjema od obveznosti izdajanja računov se razširi na vse vrste avtomatov, tako da zajame prodaje blaga ter prodaje storitev preko avtomatov. Se pa podredno, za zagotovitev podatkov o prodaji preko avtomatov, opredeli v teh primerih obveznost posredovanja podatkov o prodaji iz avtomatov davčnemu organu. Obveznost poročanja se nanaša na vsako posamezno prodajo iz avtomata ter mora biti izpolnjena v trenutku prodaje, torej v realnem času (kot to velja tudi za davčno potrjevanje računov). Podrobneje je sistem poročanja davčnemu organu opredeljen v predlogu dopolnitev zakona, ki ureja davčno potrjevanje računov.

K 24. členu

Z novo 18. točko se v 82. členu ZDDV-1 predpisuje nov obvezni podatek na računu, ki ga izda davčni zavezanec, ki obračunava DDV po posebni ureditvi po plačani realizaciji - navedba »Posebna ureditev – Plačana realizacija«. Na podlagi tega podatka bo kupec - davčni zavezanec, ki bo obračunaval DDV po fakturirani realizaciji vedel, da ima pravico do odbitka DDV šele v trenutku, ko opravi plačilo računa, kot je določeno novo g) točko prvega odstavka 67. člena ZDDV-1.

K 25. členu

S tem členom se spreminja 83. člen ZDDV-1, ki določa pravila za izdajo poenostavljenega računa za dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije. V prvem odstavku 83. člena ZDDV-1 se spremeni 2. točka, v kateri se določi, da davčni zavezanec izda poenostavljen račun, kadar izda račun v skladu s spremenjenim drugim odstavkom 81. člena ZDDV-1, in doda nova 4. točka, v kateri se določi, da davčni zavezanec izda poenostavljen račun tudi, kadar izda račun za dobavo blaga ali storitev, za katero je predpisana oprostitev plačila DDV v skladu s posebno ureditvijo za male davčne zavezance. Z novim devetim odstavkom 83. člena ZDDV-1 se tako, kot z novo 18. točko 82. člena za račun, predpisuje nov obvezni podatek na poenostavljenem računu, ki ga izda zavezanec, ki obračunava DDV po posebni ureditvi po plačani realizaciji in sicer navedbo »Posebna ureditev – Plačana realizacija«. Po tej navedbi kupec – davčni zavezanec, ki obračunava DDV po fakturirani realizaciji ve, da lahko DDV uveljavlja pravico do odbitka šele, ko opravi plačilo računa, ki ga je izdal davčni zavezanec, ki obračunava DDV po plačani realizaciji. Če kupec - davčni zavezanec izvrši le delno plačilo, lahko uveljavlja odbitek DDV le od delnega plačila, pri čemer uporabi preračunano stopnjo DDV.

K 26. členu

V novem šestem odstavku 85. člena se določi za skupine za DDV obveznost hrambe evidenc, ki so podlaga za obračun DDV, še najmanj deset let po koncu leta, ko je identifikacija skupini za DDV prenehala. Namen obveznosti hrambe evidenc je omogočanje davčnega nadzora davčnega organa nad pravilnostjo obračunavanja DDV. Ker gre pri skupini za DDV za večje število subjektov, ki so člani skupine za DDV, je potrebno za hrambo evidenc po koncu obstoja in identifikacije za namene DDV skupine za DDV posebej določiti osebo, ki bo to obveznost morala izpolniti. Glede na to, da je s poslovanjem skupine za DDV najbolj seznanjen kot tudi za izpolnjevanje obveznosti iz naslova DDV do davčnega organa odgovoren za obdobje, ko izpolnjuje to funkcijo, v tistem obdobju imenovani oz. določeni predstavnik skupine za DDV oziroma ob prenehanju identifikacije skupine za DDV njen zadnji predstavnik, se obveznost hrambe s predlaganim šestim odstavkom 85. člena tega zakona nalaga predstavniku skupine za DDV, ki ob nastopu prenehanja identifikacije skupine za DDV opravlja to funkcijo in s tem povezane naloge ter je odgovoren tudi za predlaganje evidenc davčnemu organu za namene priprave informativnih podatkov za obračun DDV kot tudi za namene nadzora pravilnosti

obračuna DDV. Predhodno obstoječi predstavniki morajo zagotoviti vsakemu naslednjemu, ki izvršuje to funkcijo, celoviti prenos vseh evidenc, ki jih je skupina za DDV kot davčni zavezanec v skladu s tem zakonom dolžna voditi za namene obračunavanja in nadzora obračunavanja DDV.

Obveznost hrambe se nanaša na dve evidenci, in sicer evidenco obračunanega DDV, ki se nanaša na podatke o obračunanem DDV, ki izhajajo iz ustreznih listin kot so izdani računi, knjigovodske listine o plačilih in izplačilih in podobne listine, ki so pomembne za obračun in plačilo DDV ter evidenco odbitka DDV, ki se nanaša na podatke o odbitnem DDV, ki izhajajo povečini iz prejetih računov za nabave zavezanca. Z dopolnitvijo 85. člena se določa tudi obveznost vodenja dveh novih evidenc za davčne zavezance, identificirane za namene DDV – evidence obračunanega DDV ter evidence odbitka DDV. Po vsebini gre za evidenci, ki sta primerljivi izpisom odbitka DDV ter izpisom obračunanega DDV, kot sta predpisana s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek (Uradni list RS, št. 59/07 in spremembe). V skladu z navedenim pravilnikom morajo davčni zavezanci, ki vodijo poslovne knjige v elektronski obliki, davčnemu organu na zahtevo predložiti navedena izpisa v urejeni strukturirani računalniški obliki. Z določbo sedmega odstavka se ureditev prenaša v okvir zakonodaje s področja davka na dodano vrednost in prenavlja. Podrobnejšo vsebino navedenih evidenc bo v skladu s pooblastilom iz osmega odstavka tega člena določil minister, pristojen za finance s podzakonskim predpisom. Podrobnejša vsebina evidenc, bo določena v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost, pri čemer bo sledila že uveljavljeni ureditvi zgoraj navedenega Pravilnika o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek.

Že sedaj določeni davčni zavezanci prostovoljno vodijo evidence v elektronski obliki. To pa bo zanje omogočalo enostavno poročanje o podatkih iz novo predpisanih evidenc v skladu z novim 85.b členom zakona.

K 27. členu:

Vsak davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora že na podlagi 85. člena ZDDV-1 v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogoči pravilno in pravočasno obračunavanje DDV in nadzor davčnega organa nad obračunavanjem in plačevanjem DDV. Z dopolnitvijo navedenega člena sta se opredelili tudi dodatni evidenci obračunanega DDV in odbitka DDV ter njuna vsebina. S tem členom se predpisuje obveznost predložitve navedenih evidenc in rok za predložitev teh evidenc davčnemu organu.

Podatke iz navedenih dveh evidenc davčni zavezanec vodi že na podlagi obstoječe zakonodaje, le struktura evidenc z DDV zakonodajo ni podrobneje predpisana. Nekateri davčni zavezanci vodijo evidence elektronsko. Za te davčne zavezance je skladno s Pravilnikom o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek predpisana strukturirana vsebina in oblika datoteke izpisa obračunanega DDV in vsebina in oblika datoteke izpisa odbitka DDV. Vendar pa je davčni zavezanec te izpise dolžan zagotoviti le na zahtevo davčnega organa. S predlaganim členom se predpisuje posredovanje evidenc v strukturirani vsebini in obliki za vse davčne zavezance, identificirane za namene DDV, s tem pa se zagotovi enaka obravnava vseh davčnih zavezancev in ustrezen nadzor davčnega organa nad pravilnostjo obračunavanja in plačevanja DDV. Podrobnosti glede strukturirane oblike obeh evidenc, ki jih davčni zavezanec predloži davčnemu organu, bodo opredeljene v podzakonskem predpisu. Gre za strukturirano obliko, ki omogoča strojno branje in avtomatično obdelavo podatkov (npr. xml datoteke).

S sprejetjem sistemske rešitve v ZDDV-1 Pravilnik o vsebini, obliki, načinu in rokih za predložitev izpisa podatkov iz elektronsko vodenih poslovnih knjig in evidenc zavezanca za davek v delu, ki se nanaša na izpis odbitka DDV in izpis obračunanega DDV iz evidence o obračunanem DDV in evidence o prejetih računih ne bo več potreben.

S prvim odstavkom 85.b člena se predpisuje obveznost predložitve evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV za davčne zavezanca, identificirane za namene DDV, za katere je s šestim odstavkom 85. člena zakona določena obveznost vodenja navedenih dveh evidenc. Obveznost bo veljala ne glede na to, ali davčni zavezanec vodi poslovne knjige in evidence elektronsko ali ne. Rok za predložitev evidenc je najpozneje do roka za predložitev obračuna DDV za davčno obdobje. Navedeno pomeni, da bo moral davčni zavezanec davčnemu organu najprej predložiti evidenci, nato pa še oddati obračun DDV. Podatki iz teh evidenc so podlaga za pripravo obračuna DDV s strani davčnega zavezanca ter osnova za nadzor obračuna DDV s strani davčnega organa.

Z drugim odstavkom se opredeljuje, da mora davčni zavezanec evidence voditi za vsako davčno obdobje. Davčni zavezanci, katerih davčno obdobje je koledarski mesec, vodijo evidence za vsak koledarski mesec. Davčni zavezanci, katerih davčno obdobje je koledarsko trimesečje, pa vodijo evidence za vsako koledarsko trimesečje.

S tretjim odstavkom je predpisana izjema od obveznosti vodenja evidenc za davčno obdobje in roka za predložitev evidenc v primeru, ko davčni zavezanec predloži obračun DDV na podlagi odločitve davčnega organa v skladu z 88.a členom ZDDV-1. V teh primerih mora hkrati s predložitvijo obračuna DDV predložiti tudi evidenci, ki sta podlaga za sestavo tega obračuna DDV in za obdobje, na katerega se nanaša obračun DDV in je v primeru 88.a člena krajše od davčnega obdobja.

Ker sta evidenci podlaga za pripravo obračuna DDV, mora davčni zavezanec, če predloži obračun DDV, ki ni skladen s podatki v že posredovanih evidencah iz prvega odstavka tega člena, v skladu s četrtrim odstavkom davčnemu organu nemudoma oziroma najkasneje v roku 3 delovnih dni od predložitve obračuna DDV predložiti popravek evidenc. Davčni zavezanec mora paziti, da so podatki v obračunu in evidencah usklajeni.

S petim odstavkom se določa, da davčni organ, če davčni zavezanec predloži evidenci najpozneje 5 delovnih dni pred iztekom roka za predložitev obračuna DDV, na podlagi podatkov iz evidenc davčnega zavezanca v elektronski obliki informativno predizpolni podatke za predložitev obračuna DDV za posamezno davčno obdobje. Davčnemu zavezancu bodo ti podatki dani na razpolago z možnostjo popravkov na obrazcu DDV-O v elektronski obliki (npr. v eDavkih). Davčni zavezanec bo po pregledu in morebitnem popravku podatkov obračun DDV za davčno obdobje prek eDavkov oddal davčnemu organu. Davčni zavezanec bo tako moral obračun še vedno prek eDavkov tudi oddati, in sicer na način in v rokih, določenih v 88. členu tega zakona. Navedeno izhaja tudi iz šestega odstavka, ki določa, da se informativno predizpolnjeni podatki iz petega odstavka tega člena ne štejejo za predložen obračun DDV.

Ne glede na možnost informativne predizpolnitve podatkov za predložitev obračuna DDV iz petega odstavka 85.b člena tega zakona, pa bo lahko davčni zavezanec še vedno sam sestavil in predložil obračun DDV v elektronski obliki po elektronski poti.

S sedmim odstavkom se določa predložitev evidenc v elektronski obliki.

Z osmim odstavkom je dano pooblastilo ministru za finance, da predpiše natančnejše pogoje in način predložitve elektronskih evidenc ter način informativne predizpolnitve podatkov za predložitev obračuna DDV.

Uvedba elektronskega posredovanja podatkov iz evidence obračunanega DDV in evidence odbitka DDV bo posledično od davčnih zavezancev v praksi zahtevala elektronsko vodenje navedenih evidenc. Posredovanje podatkov iz teh evidenc davčnemu organu bo pri davčnih zavezancih pa tudi pri davčnem organu pomenila velik korak naprej v smislu digitalizacije, poenostavitve in pa tudi v sami skladnosti poslovanja davčnih zavezancev z veljavno zakonodajo.

K 28. členu

Redakcijska sprememba sedmega odstavka 86. člena popravlja sklicevanje zaradi prenosa vsebine drugega odstavka 94. člena v prvi odstavek 94.k člena zakona.

K 29. členu

89. člen ZDDV-1 ureja davčno obdobje za predložitev obračuna DDV za davčne zavezanec in pravila o tem, kdaj se šteje, da ima davčni zavezanec za predlaganje obračunov DDV določeno kot davčno obdobje koledarski mesec in kdaj koledarsko trimesečje. Z novim desetim odstavkom tega člena se za skupino za DDV izrecno določi kot davčno obdobje za predlaganje njenih obračunov DDV koledarski mesec. Določitev koledarskega meseca za predlaganje obračunov DDV je tudi utemeljena s tega vidika, ker se bosta v skupino za DDV združila vsaj dva, prej samostojna davčna zavezanca, lahko pa tudi večje število zavezancev, kar privede že po naravi do večjih po obsegu poslovanja in prometa zavezancev, kar upravičuje potrebo po predlaganju mesečnih obračunov DDV davčnemu organu.

K 30. členu

S tem členom se spremeni 94. člen 1. podpoglavja XI. poglavja ZDDV-1, v katerem so določena pravila Posebne ureditve za male davčne zavezance. Spremenjeni 94. člen ZDDV-1 določa davčne zavezance, ki so upravičeni do oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije, in prag prometa, do katerega lahko upravičen davčni zavezanec uveljavlja oprostitvev obračunavanja DDV.

V skladu s prvim odstavkom 94. člena ZDDV-1 ima pravico do oprostitve obračunavanja DDV vsak davčni zavezanec, ki ima sedež, ali če nima sedeža, stalno ali običajno prebivališče v Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji), če v preteklem koledarskem letu ni presegel zneska 60.000 evrov prometa, brez DDV, na ozemlju Slovenije in tega zneska ne presega v tekočem koledarskem letu, ne glede na vrednost prometa, ki ga davčni zavezanec ustvari na ozemlju drugih držav članic v Uniji ali na ozemlju izven Unije. V skladu s petim odstavkom spadajo med te davčne zavezance tudi osebe, ki opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, za katero se dohodek ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, pri katerih za davčnega zavezanca šteje nosilec, kot je določen po predpisih o dohodnini.

V skladu z drugim odstavkom ima pravico do oprostitve obračunavanja DDV tudi vsak davčni zavezanec, ki ima sedež v drugi državi članici, če v preteklem koledarskem letu ni presegel zneska 60.000 evrov prometa, brez DDV, na ozemlju Slovenije in tega zneska ne presega v tekočem koledarskem letu in je v državi članici sedeža identificiran za uporabo posebne ureditve za male davčne zavezance v skladu z 2. oddelkom 1. poglavja XII. naslova Direktive Sveta 2006/112/ES (za identifikacijo za uporabo posebne ureditve za male davčne zavezance v državi sedeža za uporabo oprostitve v Sloveniji mora davčni zavezanec v skladu z direktivo izpolnjevati dodaten pogoj, in sicer da davčni zavezanec v preteklem koledarskem letu ni presegel zneska 100.000 evrov prometa, brez DDV, na ozemlju Unije in tega zneska ne presega v tekočem koledarskem letu).

Za namene prvega in drugega odstavka se v šestem odstavku določi, da se kot kraj sedeža davčnega zavezanca šteje kraj, kjer se opravljajo dejavnosti glavne uprave podjetja. Za določitev tega kraja se upoštevajo kraj, na katerem se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja, kraj registriranega sedeža podjetja in kraj srečevanja vodstva podjetja. Kot glavno merilo se upošteva kraj, kjer se sprejemajo bistvene odločitve v zvezi s splošnim upravljanjem podjetja. V skladu s to določbo se promet poslovne enote davčnega zavezanca za namene te posebne ureditve ne obravnava samostojno, ampak se všteva v promet davčnega zavezanca.

V sedmem odstavku se zaradi zagotavljanja pravilnega pobiranja DDV in preprečevanja utaj določi, da se v primeru, ko povezane osebe opravljajo istovrstne dobave blaga in storitev, skupni znesek prometa, ki ga te osebe opravijo v koledarskem letu, šteje kot znesek prometa, ki ga je opravila vsaka od teh oseb sama. S tem se prepreči drobljenje prometa na več davčnih zavezancev z namenom, da vrednost letnega prometa posameznega zavezanca ne preseže praga za obvezno obračunavanje

DDV in se na celoten promet ne obračuna DDV. V skladu s to določbo se kot povezane osebe štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

V tretjem odstavku je določeno, da lahko davčni zavezanec, ki v tekočem koledarskem letu uporablja oprostitev obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije, oprostitev uporabljajo tudi, če preseže prag 60.000 evrov prometa, vendar le dokler ne preseže 66.000 evrov vrednosti prometa in le v tekočem koledarskem letu. S to določbo se malemu davčnemu zavezancu omogoči prehodno obdobje za lažji prehod na obračunavanje DDV. Ko davčni zavezanec preseže prag 66.000 evrov prometa ali, če v tekočem koledarskem letu ne preseže tega praga, ko se začne novo koledarsko leto, mora od tega trenutka dalje obračunati DDV od vseh dobav blaga in storitev v skladu z ZDDV-1.

V skladu s četrtem odstavkom se ta posebna ureditev ne uporablja za dobave novih prevoznih sredstev, ki se opravijo pod pogoji iz 2. točke 46. člena tega zakona.

V osmem odstavku je določeno, da davčni zavezanec, ki uporablja oprostitev v skladu s to posebno ureditvijo nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom ZDDV-1, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga in storitev in DDV tudi ne sme izkazovati na računih, ki jih izda za svoje dobave blaga in storitev. Lahko pa se davčni zavezanec, ki ima pravico do oprostitve obračunavanja DDV v skladu s prvim in drugim odstavkom, prostovoljno odloči za obračunavanje DDV in s tem pridobi tudi pravico do odbitka DDV. V tem primeru mora v skladu z devetim odstavkom to izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki in obračunavati DDV najmanj v tekočem in naslednjem koledarskem letu.

K 31. členu

S tem členom se dopolnijo pravila Posebne ureditve za male davčne zezavance, in sicer se v ZDDV-1 dodajo novi 94.a do 94.j člen. Nov 94.a člen ZDDV-1 vsebuje opredelitve prometa za namene oprostitve obračunavanja DDV za dobave blaga in storitev na ozemlju Slovenije in za namene čezmejne oprostitve obračunavanja DDV. V novih 94.b do 94.h in 94.j členu ZDDV-1 pa so določena pravila za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev, ki jih davčni zezavanci s sedežem v Sloveniji opravijo v drugih državah članicah. V novem 94.i členu ZDDV-1 se določi obveznost davčnega zezavanca s sedežem v drugi državi članici, ki uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v Sloveniji in v državi članici sedeža ne izpolnjuje obveznosti iz naslova ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV.

V novem 94.a členu ZDDV-1 se opredeli letni promet davčnega zezavanca na ozemlju Slovenije, druge države članice in Unije za namene te posebne ureditve in določijo transakcije, ki se všttevajo v promet davčnega zezavanca na ozemlju Slovenije. V prvem odstavku je določeno, da je letni promet davčnega zezavanca iz prvega in drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 na ozemlju Slovenije skupna vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zezanec opravi v koledarskem letu v Sloveniji v skladu s četrtem in petim odstavkom tega člena. V drugem odstavku je določeno, da je letni promet davčnega zezavanca iz prvega odstavka 94. člena ZDDV-1 na ozemlju druge države članice skupna vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zezanec opravi v koledarskem letu v posamezni državi članici. Promet davčnega zezavanca v drugi državi članici obsega zneske transakcij, ki jih določi ta država članica v skladu z 288. členom Direktive Sveta 2006/112/ES (vsaka država članica objavi transakcije na podlagi 288. člena direktive na svoji spletni strani). V tretjem odstavku je določeno, da je letni promet davčnega zezavanca iz prvega odstavka 94. člena ZDDV-1 v Uniji skupna vrednost dobav blaga in storitev, brez DDV, ki jih davčni zezanec opravi v koledarskem letu na ozemlju Slovenije v skladu s četrtem in petim odstavkom tega člena in v vseh drugih državah članicah v skladu z 288. členom Direktive Sveta 2006/112/ES.

V četrtem odstavku so opredeljen transakcije, ki se všttevajo v promet davčnega zezavanca na ozemlju Slovenije za namene uporabe posebne ureditve iz tega podpoglavja, in sicer: dobave blaga in storitev, ki bi bile obdavčene, če bi jih opravil davčni zezanec, ki ne uporablja posebne ureditve iz tega podpoglavja, transakcije, ki so oproščene v skladu z 52. do 55. členom ZDDV-1, transakcije, ki so oproščene v skladu 46. členom ZDDV-1 ter transakcije z nepremičninami, finančne transakcije iz 4. točke 44. člena ZDDV-1 ter zavarovalne in pozavarovalne storitve, razen če so te transakcije postranske transakcije. V promet davčnega zezavanca se všttevajo vrednosti opravljenih transakcij

brez DDV. V ta promet se v skladu s petim odstavkom ne všteva odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev davčnega zavezanca. V skladu s šestim odstavkom se v promet fizične osebe na ozemlju Slovenije všteva promet, ki ga fizična oseba dosega iz naslova opravljanja neodvisne ekonomske dejavnosti (kot samostojni podjetnik, zasebnik oziroma fizična oseba).

V novem 94.b členu ZDDV-1 se določijo pogoji, ki jih mora izpolnjevati davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji za pridobitev pravice do uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV, t. j. oprostitve obračunavanja DDV od dobav blaga in storitev, kijih opravi na ozemlju ene ali več drugih držav članic v Uniji. Ti pogoji so naslednji:

- davčni zavezanec v predhodnem koledarskem letu ni presegel zneska 100.000 eurov letnega prometa v Uniji in tega praga prav tako ni presegel v tekočem koledarskem letu,
- v predhodnem koledarskem letu na ozemlju druge države članice, v kateri namerava uporabiti oprostitve, ni presegel praga letnega prometa, ki ga določi ta država članica in tega praga prav tako ne presega v tekočem koledarskem letu,
- praga letnega prometa na ozemlju druge države članice ni presegel niti v predpreteklem koledarskem letu, če druga država članica tako določa in
- je identificiran za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v skladu s 94.c členom tega zakona.

Podatke iz druge in tretje alineje objavi Evropska komisija na svoji spletni strani (*SME Web Portal*).

V novem 94.c členu ZDDV-1 se določijo pravila za prijavo in identifikacijo za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV. V prvem odstavku se določi obveznost davčnega zavezanca, ki namerava uporabiti oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici, da o tem predhodno obvesti davčni organ (FURS), in sicer tako, da davčnemu organu pošlje predhodno obvestilo v elektronski obliki (drugi odstavek novega 94.j člena ZDDV-1). V skladu z drugim odstavkom mora v predhodnem obvestilu navesti naslednje podatke za namene identifikacije davčnega zavezanca za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV:

- ime, dejavnost, pravno obliko, naslov, identifikacijsko številko za DDV ali davčno številko in kontaktne podatke,
- državo članico ali države članice, v katerih namerava uporabiti čezmejno oprostitve obračunavanja DDV za male davčne zavezance, vključno s Slovenijo, če bo v Sloveniji uporabljal oprostitve,
- znesek letnega prometa na ozemlju Slovenije in znesek letnega prometa v vsaki drugi državi članici v preteklem koledarskem letu (promet za 26 drugih držav članic, ne glede na to, ali davčni zavezanec namerava uporabiti oprostitve v posamezni državi članici ali ne),
- če v posamezni državi članici ali državah članicah, v katerih namerava uporabiti čezmejno oprostitve, velja prepoved uporabe oprostitve obračunavanja DDV za male davčne zavezance zaradi preseganja nacionalnega praga letnega prometa dve koledarski leti, znesek letnega prometa v tej državi članici ali teh državah članicah v predpreteklem koledarskem letu,
- skupno vrednost dobav blaga in storitev iz četrtega odstavka 94.a člena ZDDV-1, opravljenih na ozemlju Slovenije, in skupno vrednost dobav blaga in storitev iz drugega odstavka 94.a člena ZDDV-1, opravljenih v vsaki drugi državi članici v tekočem koledarskem letu pred obvestilom, in
- podatek o uporabi posebne ureditve iz 6.b podpoglavja XI. poglavja ZDDV-1 (unijska ureditev VEM) ter individualno identifikacijsko številko za DDV za uporabo te posebne ureditve.

Če posamezna država članica, v kateri namerava davčni zavezanec uporabiti čezmejno oprostitve, uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora davčni zavezanec v skladu s tretjim odstavkom za to državo članico navesti podatke o letnem prometu iz tretje četrte in pete alineje prejšnjega odstavka ločeno po sektorjih dejavnosti.

V četrtem odstavku je določeno, da davčni organ davčnemu zavezancu, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 94.b člena ZDDV-1, dodeli posamično identifikacijsko številko za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV, in sicer najpozneje 35 delovnih dni po prejemu predhodnega obvestila. V tem času davčni organ v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 904/2010 obvesti drugo državo članico o nameri davčnega zavezanca, da uporabi čezmejno oprostitve obračunavanja DDV za male davčne zavezance v tej državi članici, in tej državi članici posreduje tudi vse podatke o davčnem zavezancu in njegovem prometu. Druga država članica odloči o tem, ali davčni zavezanec izpolnjuje nacionalne predpise o DDV za uporabo oprostitve v tej državi članici in o tem obvesti davčni organ

(FURS). Ta nato v predpisanem roku odloči o izdaji posamične identifikacijske številke za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV davčnemu zavezancu. Navedeni rok 35 delovnih dni se lahko podaljša na podlagi zahteve druge države članice, v kateri namerava davčni zavezanec uporabljati oprostitev obračunavanja DDV, če ta država članica potrebuje dodaten čas, da izvede potrebne preglede zaradi preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. V tem primeru davčni organ obvesti davčnega zavezanca o podaljšanju roka za izdajo posamične identifikacijske številke. Davčni organ obvesti davčnega zavezanca tudi državi članici ali državah članicah iz predhodnega obvestila, ki so davčnemu zavezancu odobrile ali zavrnile uporabo oprostitve na njihovem ozemlju. Posamična identifikacijska številka za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja je sestavljena iz predpone »SI«, davčne številke in pripone »-EX« (peti odstavek). Na podlagi šestega odstavka lahko davčni zavezanec začne uporabljati čezmejno oprostitev v drugi državi članici ali drugih državah članicah šele z dnem, ko davčni organ davčnemu zavezancu sporoči posamično identifikacijsko številko ali potrdi posamično številko, ki mu je že bila dodeljena, za uporabo oprostitve v eni ali več dodatnih državah članicah (v primeru, ko namerava davčni zavezanec, ki že uporablja čezmejno oprostitev, uporabo oprostitve razširiti na nove države članice).

V sedmem odstavku se določi, da pritožba davčnega zavezanca zoper odločitev davčnega organa o zavrnitvi dodelitve ali potrditve posamične identifikacijske številke ne zadrži njene izvršitve. Davčni zavezanec ne glede na vložitev pritožbe v Sloveniji (pri FURS) ali v drugi državi članici, ki je davčnemu zavezancu zavrnila uporabo oprostitve na njenem ozemlju, v času do dokončne odločitve o pravici do uporabe posamične identifikacijske številke ali uporabi te številke v posamezni državi članici, ne sme uporabljati posamične identifikacijske številke in čezmejne oprostitve v drugih državah članicah ali v posamezni državi članici.

V skladu z novim 94.d členom ZDDV-1 lahko davčni zavezanec spreminja uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v posameznih državah članicah in obvešča davčni organ o vseh spremembah podatkov, ki jih dolžan sporočiti davčnemu organu za namene posebne ureditve iz tega podpoglavja. V prvem odstavku je določeno, da mora davčni zavezanec, ki je identificiran za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV dolžan davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporočiti vse spremembe podatkov, ki jih je davčnemu organu sporočil s predhodnim obvestilom (podatki iz drugega in tretjega odstavka 94.c člena ZDDV-1), vključno z namero, da bo uporabil oprostitev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, ki niso navedene v predhodnem obvestilu ali prejšnjih posodobitvah predhodnega obvestila, in odločitvijo o prenehanju uporabe oprostitve v državi članici ali državah članicah, ki so navedene v predhodnem obvestilu ali prejšnjih posodobitvah predhodnega obvestila. V vsaki posodobitvi predhodnega obvestila mora davčni zavezanec navesti tudi svojo posamično identifikacijska številko za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV.

Davčni zavezanec, ki davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporoči namero, da bo uporabil oprostitev obračunavanja DDV v državi članici ali državah članicah, ki niso navedene v predhodnem obvestilu ali posodobitvah predhodnega obvestila in v katerih še ne uporablja oprostitve, mora v skladu z drugim odstavkom v posodobitvi obvestila sporočiti to državo članico ali te države članice in za vsako od teh držav članic podatke o prometu iz točke c), d) in e) drugega odstavka ter tretjega odstavka novega 94.c člena ZDDV-1. V tem primeru davčni organ na podlagi tretjega odstavka davčnemu zavezancu sporoči odločitev vsake druge države članice glede uporabe oprostitve na njenem ozemlju in davčnemu zavezancu potrdi ali zavrne potrditev posamične identifikacijske številke za uporabo oprostitve v posamezni državi članici najpozneje 35 delovnih dni po prejemu posodobitve predhodnega obvestila. Navedeni rok se lahko podaljša na podlagi zahteve druge države članice, v kateri namerava davčni zavezanec uporabljati oprostitev, če ta država članica potrebuje dodaten čas, da izvede potrebne preglede zaradi preprečitve davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. Davčni organ o tem obvesti davčnega zavezanca. V skladu s četrtem odstavkom lahko davčni zavezanec uporablja oprostitev v posamezni državi članici ali državah članicah šele od dneva, ko davčni organ davčnemu zavezancu potrdi posamično številko za uporabo čezmejne oprostitve v posamezni državi članici ali državah članicah iz posodobitve predhodnega obvestila.

Davčni zavezanec, ki davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporoči namero, da bo prenehal uporabljati oprostitev obračunavanja DDV v določeni državi članici ali državah članicah, mora v skladu s petim odstavkom o tem obvestiti davčni organ s posodobitvijo predhodnega obvestila in v njej navesti državo članico ali države članice, v katerih bo prenehal uporabljati oprostitev. Na podlagi šestega odstavka začne prenehanje uporabe oprostitve učinkovati prvi dan naslednjega koledarskega četrtertletja od dneva predložitve posodobitve predhodnega obvestila davčnemu organu. Če je posodobitev predhodnega obvestila predložena davčnemu organu v zadnjem mesecu koledarskega četrtertletja, pa preneha možnost uporabe oprostitve prvi dan drugega meseca naslednjega koledarskega četrtertletja.

V novem 94.e členu ZDDV-1 se določi obveznost rednega poročanja o ustvarjenem prometu davčnega zavezanca, ki uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV. V skladu s prvim odstavkom mora davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki uporablja čezmejno oprostitev davčnemu organu predložiti četrletno poročilo za vsako koledarsko četrtertletje. V tem poročilu mora navesti svojo posamično identifikacijsko številko ter podatke o skupni vrednosti dobav blaga in storitev, ki jih je opravil v koledarskem trimesečju v Sloveniji (v skladu s četrtrim odstavkom 94.a člena ZDDV-1) ali »0«, če ni opravil nobene dobave, in skupno vrednost dobav blaga in storitev, ki jih je opravil v koledarskem trimesečju v vsaki od drugih držav članic (v skladu z drugim odstavkom 94.a člena ZDDV-1), ali »0«, če ni opravil nobene dobave. Če davčni zavezanec uporabi oprostitev v državi članici, ki uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora na podlagi drugega odstavka za vsako tako državo članico davčnemu organu sporočiti podatke o skupni vrednosti dobav blaga in storitev ločeno po sektorjih dejavnosti. Če davčni zavezanec v koledarskem trimesečju opravi dobave blaga oziroma storitev le v eni dejavnosti, vpiše podatke o prometu samo za to dejavnost, za druge dejavnosti, v katerih ni opravil nobene dobave, pa navede vrednost »0«.

V primeru, ko davčni zavezanec med trimesečjem preneha ali šele začne uporabljati čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v posamezni državi članici ali posameznih državah članicah, mora v skladu s tretjim odstavkom v četrletnem poročilu za vsako od teh držav članic navesti datum prenehanja oziroma začetka uporabe čezmejne oprostitve. V četrtem odstavku je določeno, da mora davčni zavezanec davčnemu organu predložiti četrletno poročilo najpozneje zadnji dan meseca, ki sledi koledarskemu trimesečju, na katerega se podatki nanašajo. Četrletno poročilo pošlje davčnemu organu v elektronski obliki v skladu z drugim odstavkom novega 94.j člena ZDDV-1.

V novem 94.f členu ZDDV-1 se določa obveznost davčnega zavezanca, ki uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v eni ali več drugih državah članicah, da obvesti davčni organ, ko preseže prag letnega prometa v Uniji, ki je bistveni pogoj za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV po posebni ureditvi iz tega podpoglavja. V skladu s prvim odstavkom novega 94.f člena ZDDV-1 mora davčni zavezanec, ki preseže 100.000 eurov letnega prometa v Uniji, o tem obvestiti davčni organ v roku 15 delovnih dni. Na podlagi drugega odstavka davčni zavezanec predloži davčnemu organu poročilo o preseganju praga letnega prometa v Uniji za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV, v katerem navede svojo posamično identifikacijsko številko, datum, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji, ter podatke o skupni vrednosti dobav blaga in storitev, ki jih je opravil v Sloveniji od začetka tekočega koledarskega četrtertletja do datuma, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji (v skladu s četrtrim odstavkom 94.a člena ZDDV-1) ali »0«, če ni opravil nobene dobave, in skupno vrednost dobav blaga in storitev, ki jih je opravil v vsaki od drugih držav članic od začetka tekočega koledarskega četrtertletja do datuma, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji (v skladu z drugim odstavkom 94.a člena ZDDV-1), ali »0«, če ni opravil nobene dobave. Če davčni zavezanec uporabi oprostitev v državi članici, ki uporablja različne prage letnega prometa za posamezne sektorje dejavnosti, mora na podlagi tretjega odstavka za vsako tako državo članico davčnemu organu sporočiti podatke o skupni vrednosti dobav blaga in storitev, ki jih je opravil v vsaki od teh držav članic od začetka koledarskega četrtertletja do datuma, na katerega je presegel prag letnega prometa v Uniji, ločeno po sektorjih dejavnosti. Če davčni zavezanec v koledarskem trimesečju opravi dobave blaga oziroma storitev le v eni dejavnosti, vpiše

podatke o prometu samo za to dejavnost, za druge dejavnosti, v katerih ni opravil nobene dobave, pa navede vrednost »0«.

Na podlagi četrtega odstavka davčni organ izključi davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV ali deaktivira posamično identifikacijsko številko davčnega zavezanca za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV. Izključitev iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV velja z dnem, ko davčni zavezanec preseže prag letnega prometa v Uniji.

V novem 94.g členu ZDDV-1 se določi obveznost predložitve popravkov sporočenih podatkov. V primeru, ko davčni zavezanec naknadno ugotovi napake v podatkih, ki jih je sporočil davčnemu organu v predhodnem obvestilu (v skladu z novim 94.c členom ZDDV-1), posodobitvi obvestila (v skladu z novim 94.d členom ZDDV-1), četrtnem poročilu (v skladu z novim 94.e členom ZDDV-1) in poročilu o preseganju praga letnega prometa v Uniji za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV (v skladu z novim 94.f členom ZDDV-1), mora davčnemu organu poslati popravke sporočenih podatkov. V skladu s tem členom, mora davčni zavezanec sporočiti le popravke podatkov, ki so v prvotnem obvestilu oziroma poročilu napačni (pravilnih podatkov ne sporoči ponovno). V primeru popravkov zneskov prometa se sporoči le razlika med prvotno sporočenim napačnim zneskom in pravilnim zneskom oziroma vrednostjo prometa (zmanjšanje ali povečanje vrednosti). Popravki se v skladu z drugim odstavkom novega 94.j člena ZDDV-1 pošljejo davčnemu organu v elektronski obliki. Podrobnejša pravila za predložitev popravkov davčnemu organu se določijo v pravilniku na podlagi tretjega odstavka novega 94.j člena ZDDV-1.

V novem 94.h členu ZDDV-1 se določijo pravila za izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV. V prvem odstavku je določeno, da davčni organ izključi davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, ko davčni zavezanec ne izpolnjuje več pogojev za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV (preseže prag 100.000 evrov letnega prometa v Uniji (točka a) novega 94.b člena ZDDV-1), sporoči svojo odločitev o prenehanju uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV, sporoči, da so njegove dejavnosti prenehale ali davčni organ drugače domneva, da so dejavnosti davčnega zavezanca prenehale ali davčni zavezanec sporoči, da bo sedež dejavnosti prenesel iz Slovenije v drugo državo članico.

V skladu z drugim odstavkom davčni zavezanec v zahtevi za izključitev iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v primeru odločitev o prenehanju uporabe čezmejne oprostitve navede razlog in datum prenehanja, v primeru prenehanja dejavnosti navede datum prenehanja dejavnosti, v primeru prenosa sedeža dejavnosti pa datum prenosa sedeža ter državo, v katero bo davčni zavezanec prenesel sedež dejavnosti (primeri iz točk b), c) in d) prvega odstavka novega 94.h člena ZDDV-1). V skladu s tretjim odstavkom začne izključitev davčnega zavezanca iz ureditve za čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v teh primerih učinkovati prvi dan naslednjega koledarskega četrtnetja. Če davčni zavezanec predloži zahtevo za izključitev davčnemu organu v zadnjem mesecu koledarskega četrtnetja, začne izključitev davčnega zavezanca učinkovati prvi dan drugega meseca naslednjega koledarskega četrtnetja.

V četrtem odstavku je določeno, da pritožba davčnega zavezanca zoper odločitev davčnega organa o izključitvi iz te posebne ureditve ne zadrži njene izvršitve in davčni zavezanec od prvega dne naslednjega koledarskega četrtnetja oziroma prvega dne drugega meseca naslednjega koledarskega četrtnetja do zaključka pritožbenega postopka in dokončnosti odločitve ne sme uporabljati posebne identifikacijske številke in čezmejne oprostitve obračunavanja DDV.

V novem 94.i členu ZDDV-1 se določi obveznost obračunavanja DDV od dobav, ki jih davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici opravi na ozemlju Slovenije, če ne izpolnjuje obveznosti predložitve četrtnetnega poročila o dobavah, ki jih opravi na ozemlju Slovenije, v državi članici sedeža, ki je tudi država članica identifikacije davčnega zavezanca za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV. Davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici, ki uporablja oprostitev obračunavanja DDV na ozemlju Slovenije v skladu z drugim odstavkom spremenjenega 94. člena ZDDV-1 in v državi članici, ki mu je dodelila posamično identifikacijsko številko za uporabo čezmejne

oprostitve obračunavanja DDV v Sloveniji, ne predloži četrletnega poročila o prometu za dve zaporedni koledarski četrletji, se mora v Sloveniji identificirati za DDV in od opravljenih dobav blaga in storitev na ozemlju Slovenije obračunati DDV v skladu z ZDDV-1.

V novem 94.j členu ZDDV-1 so skupne določbe, ki se uporabljajo za posebno ureditev iz tega podpoglavja. V prvem odstavku je določeno, da so vse denarne vrednosti oziroma zneski za namene te posebne ureditve (vrednosti iz 94.a člena, točke c), d) in e) drugega odstavka ter tretjega odstavka 94.c člena, točke b) in c) prvega odstavka ter drugega odstavka 94.e člena in točke c) in d) drugega odstavka ter tretjega odstavka 94.f člena ZDDV-1) izražene v eurih. Če so bile dobave opravljene v drugih valutah, davčni zavezanec za preračun vrednosti v evre uporabi referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga Banka Slovenije objavi za prvi dan koledarskega leta ali, če za ta dan ni objave, za naslednji dan objave.

V drugem odstavku je določeno, da davčni zavezanec pošlje predhodno obvestilo iz prvega odstavka 94.c člena ZDDV-1, posodobitev predhodnega obvestila iz prvega in petega odstavka 94.d člena ZDDV-1, četrletno poročilo o prometu iz prvega odstavka 94.e člena ZDDV-1, poročilo o preseganju praga letnega prometa v Uniji za uporabo čezmejne oprostitve obračunavanja DDV iz drugega odstavka 94.f člena ZDDV-1, popravke podatkov iz 94.g člena ZDDV-1 ter zahtevke za izključitev iz drugega odstavka 94.h člena ZDDV-1 davčnemu organu v elektronski obliki po elektronski poti.

V tretjem odstavku pa je dano pooblastilo ministru, pristojnemu za finance za sprejem podzakonskega predpisa (pravilnika), v katerem lahko podrobneje predpiše vsebino in način pošiljanja predhodnega obvestila, posodobitve predhodnega obvestila, četrletnega poročila o prometu, poročila o preseganju praga letnega prometa v Uniji za uporabo oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici, popravkov podatkov ter zahtevka za izključitev davčnemu organu.

K 32. členu

S tem členom se v 2. podpoglavju XI. poglavja ZDDV-1 doda nov 94.k člen, s katerim se določba, ki ureja pravico do oprostitve obračunavanja DDV za dobave blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, prenese iz posebne ureditve za male davčne zavezance v posebno ureditev za kmete, vsebina določbe pa se pri tem ne spremeni. V prvem odstavku člena se določi, da je obračunavanja DDV oproščena dobava blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov (kmet nima obveznosti vodenja knjig). V teh primerih se za davčnega zavezanca za namene ZDDV-1 šteje eden od članov kmečkega gospodinjstva, zavezancev za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti, določijo za predstavnika. V drugem odstavku je določeno, da kmet v zvezi z oproščenimi dobavami nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom ZDDV-1 (ima pravico do pavšalnega nadomestila) in DDV ne sme izkazovati na računih.

V skladu s tretjim odstavkom pa se lahko kmet, ki opravlja dejavnost iz prvega odstavka, odloči za obračunavanje DDV v skladu z ZDDV-1. V tem primeru mora izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki in jo uporabljati najmanj v tekočem in naslednjem koledarskem letu. V skladu s tem odstavkom se skrajša obdobje za uporabo prostovoljne identifikacije zavezancu, ki opravlja dobave v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ter se določi za obračunavanje DDV, iz 60 mesecev (5 let) na obdobje tekočega in naslednjega koledarskega leta.

K 33. členu

S tem členom se prvi odstavek 95. člena ZDDV-1 uskladi z novim 94.k členom ZDDV-1. V skladu s spremenjenim prvim odstavkom ima kmet iz prvega odstavka novega 94.k člena ZDDV-1 v zvezi z dobavami kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so rezultat

osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, pravico do pavšalnega nadomestila DDV pod pogoji in na način, ki je določen v 95. členu ZDDV-1.

K 34. členu

Redakcijska prvega odstavka 96. člena popravlja sklicevanje zaradi prenosa vsebine drugega odstavka 94. člena v prvi odstavek 94.k člena zakona.

K 35. členu

S spremenjenim 105. členom ZDDV-1 se prenovi možnost izbire uporabe posebne ureditve (maržne ureditve), ki jo ima obdavčljivi preprodajalec. Pri obdavčitvi umetniških predmetov, zbirk in starin, se v skladu z 102. do 117. členom ZDDV-1 uporablja posebna ureditev za obdavčljive preprodajalce. Obdavčljivi preprodajalci pod pogoji, določenimi v navedenih členih, obračunajo DDV od dosežene razlike med nabavno in prodajno ceno umetniških predmetov, zbirk ali starin. 103. člen ZDDV-1 določa primere, ko obdavčljivi preprodajalec uporabi maržno ureditev. Dodatno pa 105. člen ZDDV-1 ureja opsijske primere, torej dodatne primere, ko obdavčljivi preprodajalec prav tako lahko uporabi maržno ureditev.

S spremembo prvega odstavka 316. člena Direktive Sveta 2022/542/EU glede stopenj DDV je za primere iz 105. člena zakona po novem vedno predpisan pogoj, da lahko obdavčljivi preprodajalec pri prodaji umetniških predmetov kupcem obračuna DDV v skladu z maržno ureditvijo, vendar le, če predhodna dobava (njegov nakup) ni bila obdavčena po nižji stopnji DDV. Ker predlog zakona predvideva, tako kot velja že do uveljavitve te spremembe, uporabo nižje stopnje DDV za uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin na ozemlje Slovenije (predlog četrtega odstavka 40. člena ZDDV-1), uporaba maržne ureditve po tem členu za dobavo umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih je uvozil obdavčljivi preprodajalec sam, po tem členu ni več mogoča. Enako velja tudi v primeru dobav umetniških predmetov obdavčljivemu preprodajalcu, ki jo opravijo avtorji ali njihovi pravni nasledniki, saj se tudi v teh primerih uporabi nižja stopnja DDV (v skladu s predlogom Priloge I). Tudi ob nadaljnji prodaji tako pridobljenih umetniških predmetov obdavčljivi preprodajalec ne more uporabiti maržne ureditve po tem členu. Če pa se pri preprodajalčevem nakupu umetniških predmetov DDV ne obračuna, se maržna ureditev uporabi že na podlagi a) oziroma c) točke 103. člena ZDDV-1.

Zato se s prenovljenim 105. členom ZDDV-1 ohranja možnost uporabe maržne ureditve le za primere dobav umetniških predmetov, ki so jih obdavčljivemu preprodajalcu dobavili drugi davčni zavezanci, ki niso obdavčljivi preprodajalci, pri čemer dobava ni bila obdavčena po nižji stopnji DDV, saj za to niso bili izpolnjeni pogoji iz Priloge I. Določba se začne uporabljati 1. januarja 2025. Do navedenega datuma pa se še naprej uporablja določba 105. člena ZDDV-1, kot je veljala do trenutka uveljavitve spremenjene določbe.

K 36. členu

S tem členom se spremeni drugi odstavek 131. člena ZDDV-1, ki določa obdavčljivi promet za namene posebne ureditve obračunavanja DDV iz 7. podpoglavja XI. poglavja ZDDV-1. Spremenjen drugi odstavek določa, da obdavčljivi promet obsega zneske iz četrtega in petega odstavka novega 94.a člena ZDDV-1 (promet davčnega zavezanca za namene posebne ureditve po plačani realizaciji in posebne ureditve za male davčne zavezance je sestavljen iz istovrstnih transakcij).

K 37. členu

Posebna ureditev v novem 9. podpoglavju IX. poglavja ZDDV-1 ureja obveznosti in pravice skupine za DDV definirane v novem 5.a členu tega zakona.

V 137.h členu se določi splošna pravila za delovanje skupine za DDV. Skupina enega izmed članov določi za predstavnika skupine za DDV, ki izpolnjuje obveznosti in uveljavlja pravice iz tega zakona v imenu vseh članov skupine. Skupina za DDV ima dodeljeno eno identifikacijsko številko za DDV, ki

jo člani skupine za DDV uporabljajo pri transakcijah z osebami, ki niso člani te skupine za DDV. Določi se, da je davčni zavezanec lahko hkrati član samo ene skupine za DDV, če se želi pridružiti drugi skupini za DDV, mora v primeru, da je že član ene skupine za DDV iz te skupine za DDV obvezno izstopiti. Davčni zavezanci, člani skupine za DDV, se z vidika obveznosti in pravic po tem zakonu štejejo za enega davčnega zavezanca, zato se določi, da transakcije med člani skupine niso predmet DDV. Transakcije med davčnim zavezancem, ki se pridruži skupini za DDV in njegovo enoto (sedežem ali poslovno enoto) v drugi državi so predmet DDV. Tako se ne posega v pristojnosti drugih držav, kar je skladno tudi s sodbo Sodišča EU C-7/13. Drugi odstavek 11. člena Direktive Sveta 2006/112/ES določa, da država članica, ki uporabi možnost uvedbe skupine za DDV, lahko sprejme vse potrebne ukrepe s katerimi prepreči možnost davčne utaje ali izogibanja plačilu davka. Skladno z navedenim se z osmim odstavkom določijo dodatni pogoji za vključitev davčnega zavezanca v skupino za DDV in z devetim odstavkom določi uporabo te ureditve najmanj za tekoče in dve naslednji koledarski leti.

S 137.i členom se davčnemu organu določi vodenje evidence davčnih zavezancev, ki uporabljajo ureditev skupine za DDV.

Skupina za DDV lahko sprejema nove člane, obstoječi pa jo lahko zapustijo. Obveznosti in pravice, ki se nanašajo na vključitev in izključitev članov določa 137.j člen.

S 137.k členom se določi posebne obveznosti in pravice, ki se nanašajo na plačilo DDV za skupino za DDV, ki še niso določene s splošnimi določbami zakona. Za skupino za DDV je, ne glede na druge določbe tega zakona, davčno obdobje vedno koledarski mesec. Predstavniki skupine za DDV je odgovoren za vlaganje vseh dokumentov in izpolnjevanje vseh obveznosti, npr. obračunov DDV, rekapitulacijskih poročil ipd. Predstavniki skupine za DDV vloga tudi zahtevke za vračilo preveč plačanega davka, ki mu je tudi vrnjen. Predstavniki skupine za DDV predloži tudi ostale vrste zahtevkov za vračilo DDV kot so navedeni v 2. podpoglavju (vračilo DDV) IX. Poglavja, ki se nanaša na odbitek DDV. Člani skupine za DDV so solidarno odgovorni za plačilo dolgovanega DDV, ki nastane v obdobju njihovega članstva v skupini za DDV. Ta obveznost ne preneha z izstopom iz skupine za DDV.

K 38. členu

7. točka 140. člena se ustrezno dopolni zaradi spremembe 83. člena, ki se dopolnjuje z devetim odstavkom, ki ureja obveznost davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev obračunavanja DDV po plačani realizaciji, da na izdanem poenostavljenem računu navede »Posebna ureditev – Plačana realizacija«. Za kršitev te nove določbe se ustrezno dopolnjuje tudi kazenska določba.

Z novo 15. točko v prvem odstavku 140. člena zakona se predpisujejo globe za kršitev obveznosti iz novega 81.a člena zakona, ki ureja izjeme od obveznosti izdajanja računov. Prekršek, da davčni zavezanec »ne zagotovi podatkov o dobavah blaga in storitev v svojem knjigovodstvu« se nanaša na kršitev določbe desetega odstavka novega 81.a člena. Obveznosti se nanašajo na spremljanje prodaje iz avtomatov, kadar velja izjema od obveznosti izdaje računov in opravljanje popisov, obveznost objave obvestila na prodajnem mestu ter obvestitvi davčnega organa o uporabi avtomatov, za katere velja izjema od obveznosti izdajanja računov. Zavezancem se omogoča obveznost dobav blaga in storitev, pri katerih ni potrebno izdajanje računov, vendar pa so davčni zavezanci vseeno zavezani k določenim ravnanjem, s katerimi se omogoča nadzor davčnega organa nad pravilnostjo izpolnjevanja davčnih obveznosti. V primeru kršitev teh obveznosti pa je predpisana globa.

Z novo 16. točko se predpisujejo globe za kršitev obveznosti poročanja iz novega 41.a člena zakona. Navedeni člen ureja oprostitev plačila DDV za primere pridobitev in dobav blaga, namenjenega za brezplačno razdelitev žrtvam elementarnih nesreč. Določba predpisuje tudi obveznost poročanja davčnih zavezancev, ki uveljavljajo navedeno oprostitev, davčnemu organu, in sicer na mesečni ravni.

Z novo 17. točko se predpisuje globa za kršitev obveznosti obveščanja davčnega organa o neizpolnjevanju pogojev članstva v skupini za DDV. V skladu s tretjim odstavkom 137. j člena mora predstavnik skupine za DDV v roku osmih dni po nastanku vsake spremembe pogojev iz 5.a in 137.h člena, ki vpliva na pravico do obstoja člana v skupini za DDV, to sporočiti davčnemu organu, ki člana izključi iz skupine za DDV.

K 39. členu

7. točka prvega odstavka 141. člena se dopolni s sankcijo kršitve šestega odstavka 85. člena. Zadnji predstavnik skupine za DDV mora davčnemu organu omogočiti izvajanje nadzora glede pravilnosti davčnega obračuna tudi po prenehanju skupine za DDV. Za namene davčnega nadzora mora zadnji predstavnik skupine za DDV hraniti evidence, ki so podlaga za obračun DDV še deset let po koncu leta, ko je prenehala identifikacija za DDV skupine za DDV.

11. točka prvega odstavka 141. člena se dopolni z navedbo 94.b in 94.k člena. Zaradi razširitve oprostitev obračunavanja DDV tudi za davčne zavezanec, ki imajo sedež v drugi državi članici se sankcije dopolnijo tudi za kršitev novo dodanih členov. 94.b člen uvaja nove pogoje po katerih davčni zavezanec lahko uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, v novi 94.k člen pa se prenašajo pogoji za oprostitev obračunavanja DDV za dobave, opravljene v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki so bili določeni v 94. členu. Zavezanci, ki uporabljajo oprostitev obračunavanja DDV, ne smejo izkazovati DDV na izdanih računih in odbijati DDV, ki ga plačajo pri nabavah blaga in storitev.

Nova 15. točka določa sankcijo v primeru kršitev prvega do četrtega in sedmega odstavka 85.b člena, ki določajo obveznost davčnega zavezanca, da mora voditi za vsako posamezno davčno obdobje evidenco obračunanega DDV ter evidenco odbitka DDV. Ti evidenci mora zavezanec predložiti po elektronski poti davčnemu organu za vsako posamezno davčno obdobje, kar pomeni, da se morajo predlagati za vsak koledarski mesec ter za vsako koledarsko trimesečje, odvisno od tega, kakšno obdobje ima zavezanec v skladu z določbo 89. člena ZDDV-1 določeno. V tretjem odstavku 85.b člena je določeno, da mora zavezanec ti evidenci v primeru predložitve obračuna DDV na podlagi odločitve davčnega organa v skladu z 88.a členom tega zakona predložiti hkrati s predložitvijo obračuna DDV za obdobje, na katero se nanaša obračun DDV. Na podlagi prvega odstavka tega člena mora namreč zavezanec v ostalih primerih ti evidenci davčnemu organu predložiti najpozneje do roka, v katerem mora predložiti tudi obračun DDV iz 88. člena tega zakona.

Iz četrtega odstavka 85.b člena tega zakona izhaja, da mora v primeru ugotovljenih neskladij med posredovanimi evidencami in obračunom DDV, ki ga predloži naknadno, zavezanec davčnemu organu nemudoma, najpozneje pa v roku treh delovnih dni od predložitve obračuna DDV, predložiti popravek teh evidenc. Sedmi odstavek 85.b člena se nanaša na obvezno predložitev evidenc obračunanega DDV in odbitka DDV po elektronski poti, torej preko informacijskega sistema FURS eDavki.

Nova 16. točka določa sankcije v primeru, da davčni zavezanec uporablja čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v drugi državi članici, takšne oprostitev pa ni prijavil davčnemu organu v skladu s prvim odstavkom 94.c člena. Davčni zavezanec, ki pogoje za tako oprostitev izpolnjuje, mora pred začetkom uporabe te oprostitve obvestiti davčni organ in lahko uporablja to ureditev, ko mu je dodeljena ali potrjena posamična identifikacijska številka.

Z novo 17. točko se predpisuje sankcija, če davčni zavezanec davčnemu organu ne sporoči spremembe ali prenehanja uporabe čezmejne oprostitve obračunavanja DDV v drugi državi članici. Prvi in peti odstavek 94.d člena določata, da je davčni zavezanec iz prvega odstavka 94.b člena dolžan davčnemu organu s posodobitvijo predhodnega obvestila sporočiti vse spremembe podatkov

predhodnega obvestila in davčnemu organu tudi sporočiti v kateri državi bo prenehal uporabljati oprostitev.

Z 18. točko se predpisuje sankcija, če davčni zavezanec začne uporabljati čezmejno oprostitev obračunavanja DDV v posamični državi članici preden mu davčni organ sporoči posamično identifikacijsko številko ali potrdi posamično številko, ki mu je že bila dodeljena, za uporabo oprostitve v drugi državi članici ali drugih državah članicah kot je določeno v šestem odstavku 94.c člena ali oprostitev začne uporabljati preden mu davčni organ potrdi posamično številko za uporabo čezmejne oprostitve v posamezni državi članici ali državah članicah iz posodobitve predhodnega obvestila kot določa v četrti odstavku 94.d člena.

Z 19. točko se predpisuje sankcija, če davčni zavezanec davčnemu organu ne predloži četrletnega poročila v skladu s 94.e členom. Ta v prvem odstavku določa, da mora davčni zavezanec, ki uporabi čezmejno oprostitev obračunavanja DDV, davčnemu organu za vsako koledarsko trimesečje predložiti četrletno poročilo, četrti odstavek tega člena pa določa, da mora poročilo predložiti najpozneje zadnji dan meseca, ki sledi koledarskemu trimesečju, na katerega se podatki nanašajo. Člen predpisuje tudi katere podatke mora vsebovati poročilo. Tako se sankcije predpiše tudi za primere, če davčni zavezanec četrletnega poročila ne preloži v predpisanem roku ali navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke.

Z 20. točko se predpisuje sankcija, če davčni zavezanec ne obvesti davčnega organa o preseganju 100.000 eurov letnega prometa v Uniji. Prvi odstavek 94.f predpisuje obveščanje davčnega organa o preseganju letnega prometa v Uniji v roku 15 dni, drugi odstavek pa določa, da mora biti obvestilu priloženo poročilo o preseganju praga letnega prometa v Uniji. 94.f člen predpisuje tudi katere podatke mora davčni zavezanec v poročilu navesti. Sankcije se tako predpiše tudi za primere, ko davčni zavezanec obvestila ne preloži v predpisanem roku ali ne priloži poročila o preseganju letnega prometa ali v poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke.

K 40. členu

Z novim drugim odstavkom 146. člena ZDDV-1 se podrobneje opredeljuje vsebina, ki jo v podzakonskih predpisih uredi minister, pristojen za finance, za namene izvajanja tega zakona. Iz pooblastila izhaja, da natančnejše kriterije in načine uporabe nižjih stopenj DDV določi minister, pristojen za finance, s podzakonskim predpisom. Okvir nižjih stopenj – kategorije blaga in storitev, za katere se uporablja nižja stopnja DDV, določa ZDDV-1 v prilogah I in IV. Za lažje izvajanje se podrobnejša opredelitev blaga in storitev, za katere se uporablja nižja stopnja DDV, z uporabo kombinirane nomenklature carinske tarife in statistične klasifikacije proizvodov po dejavnosti v skladu s četrtim odstavkom 98. člena Direktive Sveta 2006/112/ES, uredi v Pravilniku o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost.

K 41. členu

S tem členom se določa, da se Prilogi I in IV nadomestita z novima prilogama.

S spremenjeno Prilogo I se v prvi točki opredeli uporaba splošne stopnje DDV tudi za pijače z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami ter pripravke za pripravo takšnih pijač. Minister, pristojen za finance, s pravilnikom natančneje opredeli pijače z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami, za katere se uporablja splošna stopnja DDV (npr. energijske pijače, gazirane pijače, vode z dodatki sladkorja, sladil, arom, sadni napitki, drugi napitki, čokoladno, vaniljevo, lešnikovo mleko, kavni napitki...). S to spremembo se zasledujejo cilji zdravstvene politike – zmanjšanje uživanja navedenih pijač. Pogosto uživanje teh živil z zdravstvenega vidika ni priporočljivo. Z zvišanjem stopnje obdavčitve se pričakuje posledično zvišanje drobnoprodajnih cen in s tem zmanjšanje pogostosti uživanja teh živil.

Natančneje so vrste hrane, za katere se uporablja nižja stopnja DDV, opredeljene v podzakonskem aktu. Posledično se bo na podlagi sprememb zakona prilagodil tudi pravilnik, ki ureja izvajanje ZDDV-

1. Iz obsega nižje stopnje DDV se želi izločiti pijače z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami (npr. energetske pijače in druge pijače z dodanim sladkorjem sladili ali aromami).

S predvideno spremembo pravilnika bodo podrobneje opredeljene vrste pijač, za katere se uporablja nižja stopnja DDV. Nižja stopnja DDV se bo še naprej uporabljala za:

- razna živila (tarifne oznake: 2101 do vključno 2106), razen sladkornih sirupov in pripravkov za pripravo pijač (tarifne oznake 2106 90 30 do vključno 2106 90 98);
- vode (tarifna oznaka: 2201), sadni sokovi, sokovi iz oreščkov in zelenjavni sokovi (tarifna oznaka: 2009), pijače na osnovi oreščkov, žit ali semen (tarifne oznake: 2202 99 11 do 2202 99 19), tekoča hrana za bolnike (tarifna oznaka 2202 99) ter kis in nadomestki kisa (tarifna oznaka: 2209 00).

Po veljavni zakonodaji se nižja stopnja DDV uporablja za vse pijače, ki se uvrščajo v tarifno oznako 2201 (vode brez dodanega sladkorja, sladil ali arom), tarifno oznako 2202 (vode z dodatki sladkorja, sladil ali arom in druge brezalkoholne pijače) ter tarifno oznako 2009 (sokovi). Predvidena je torej izločitev uporabe nižje stopnje DDV za pijače iz tarifne oznake 2202 (razen določenih izjem) ter sladkornih sirupov in pripravkov za pripravo pijač.

Dodatno se poenostavlja uporaba nižje stopnje DDV za medicinsko opremo in pripomočke (uporablja se za vse izdelke, ki se običajno uporabljajo v zdravstvu ali za uporabo invalidnih oseb) ter se omejuje uporaba nižje stopnje DDV za kemična fitofarmaceutvska sredstva in umetna gnojila (kemična in mineralna gnojila) do 1. 1. 2032. Na novo se ureja tudi ureditev na področju obdavčitve umetniških predmetov (omejuje se uporaba maržne ureditve) z namenom uskladitve s spremembami DDV direktive.

Z novo Prilogo IV pa se dodaja nov drugi odstavek, s katerim se prenaša ureditev iz 121. člena Zakona o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 (Uradni list RS, št. 95/23), ki začasno, do ureditve v zakonu, ki ureja davek na dodano vrednost, ureja uporabo posebne nižje stopnje DDV za dobave tipizirane gasilske opreme.

Preoblikovana dikcija oprostitev za gasilce upošteva ureditev v 3., 5., 6. in 9. členu Zakona o gasilstvu. V 3. členu Zakona o gasilstvu je opredeljeno, da gasilske organizacije izvajajo operativne naloge gasilstva. Operativne naloge gasilstva so podrobneje opredeljene v 4. točki 5. člena Zakona o gasilstvu in obsegajo »gašenje in reševanje ob požarih, prometnih, okoljskih oziroma ekoloških ter industrijskih nesrečah, opravljanje nalog zaščite in reševanja oseb ter premoženja ob naravnih in drugih nesrečah ter druge splošne reševalne naloge. Operativne naloge gasilstva so lahko tudi preventivne, in sicer izvajanje ukrepov varstva pred požarom, ki jih gasilskim enotam določajo predpisi s področja varstva pred požarom, usposabljanja in vaje za izvajanje operativnih nalog gasilstva«. Nadalje so v 17. točki navedenega člena opredeljene tudi gasilske organizacije, in sicer so to prostovoljna gasilska društva, gasilske zveze in poklicne gasilske enote, organizirane kot javni zavodi ali druge organizacijske oblike, ki poklicno opravljajo gasilsko službo.

Predlog zakona, ki ureja uporabo posebne nižje stopnje DDV za dobave tipizirane gasilske opreme, upošteva navedeno ureditev v Zakonu o gasilstvu ter omejitve iz Direktive Sveta 2022/542/EU, v skladu s katero se nižja stopnja DDV lahko uporablja le za dobavo orodja in druge opreme, ki se dobavlja javnim organom ali neprofitnim organizacijam na področju civilne zaščite ali zaščite skupnosti.

Posebna nižja stopnja DDV se tako lahko uporabi za dobave tipizirane gasilske opreme, torej opreme ki je s strani gasilskih zvez opredeljena kot primerna za opravljanje operativnih nalog gasilstva. Operativne naloge gasilstva so natančno opredeljene v 5. členu Zakona o gasilstvu ter obsegajo tudi preventivne naloge gasilstva. Uporaba posebne nižje stopnje DDV je mogoče le, kadar se navedena gasilska oprema dobavi gasilskim organizacijam, ki izpolnjujejo pogoje po DDV direktivi – torej

prostovoljnim gasilskim društvom, gasilskim zvezam in poklicnim gasilskim enotam, organiziranim kot javni zavodi, ne pa tudi ostalim poklicnim gasilskim enotam ali industrijskim gasilskim enotam.

V skladu s 6. členom Zakona o gasilstvu občine zagotavljajo opravljanje operativnih nalog gasilstva preko gasilskih organizacij ter zagotavljajo sredstva za opremo in delovanje gasilstva. Kadar občina za izpolnjevanje svoje zakonske obveznosti organiziranja, opremljanja in delovanja gasilstva sama nabavlja tipizirano gasilsko opremo, se lahko uporabi posebna nižja stopnja DDV le, če to opremo nabavlja v imenu in za račun gasilskih enot, ki so upravičene do nižje stopnje DDV pri nabavi gasilske opreme.

K 42. členu

S tem členom se določa prenehanje veljavnosti 39. člen Zakona o nujnih ukrepih za zajezitev širjenja in blaženja posledic nalezljive bolezni COVID-19 na področju zdravstva (Uradni list RS, št. 141/22) ter 121. člen Zakona o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 (Uradni list RS, št. 95/23, 117/23 in 131/23 – ZORFS).

K 43. členu

S tem členom se določa uporaba spremenjene določbe 73. člena zakona.

K 44. členu

S tem členom se ureja prehodna ureditev v primeru delnih dobav pijač z dodanim sladkorjem, sladili ali aromami, za katero se spremeni stopnja DDV, pri čemer se del dobav opravi pred 1. januarjem 2025 in del dobav od tega datuma dalje.

K 45. členu

Za skupino za DDV se po začetku uporabe določb, ki se nanašajo na skupino za DDV, ne bodo uporabljale določbe 102. člena zakona, ki ureja davčni postopek. Kriteriji za odobritev obročnega plačila davka, to je trajnejša nelikvidnost oziroma izguba sposobnosti pridobivanja prihodkov iz razlogov, na katere davčni zavezanec ni imel vpliva, se lahko preverjajo le za posameznega davčnega zavezanca in ne za skupino davčnih zavezancev. Ker izvrševanje prvega odstavka 102. člena zakona, ki ureja davčni postopek, za skupino za DDV ni mogoče, hkrati pa je namen skupine za DDV izboljšanje likvidnostnega položaja članov skupine, se 102. člen zakona, ki ureja davčni postopek, za skupino za DDV ne uporablja.

K 46. členu

S tem členom se določa začetek veljavnosti zakona, in sicer petnajsti dan po objavi v uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne s 1. januarjem 2025. To je tudi rok, s katerim začnejo veljati spremenjene določbe Direktive Sveta 2006/112/ES, ki se nanašajo na spremembe na področju stopenj DDV ter posebne ureditve za male davčne zavezance. Spremembe se prenašajo v pravni red Republike Slovenije s tem zakonom.

Določba drugega odstavka 81.a člena zakona se v delu, ki se nanaša na izjemo od obveznosti izdajanja računov za prodajo storitev preko avtomatov, uporablja od 1. januarja 2026.

Določbe, ki se nanašajo na uvedbo evidence obračunanega DDV ter evidence odbitka DDV se zaradi prilagajanja na novo ureditev začnejo uporabljati s 1. julijem 2025.

Določbi, ki se nanašata na obveznost poročanja davčnemu organu o opravljenih oproščenih dobavah na podlagi neposredne oprostitev upravičencev ter predložitve osnovnega potrdila davčnemu organu se uporabljata od 1. januarja 2026, zaradi zagotovitve informacijske podpore za elektronsko izmenjavo.

Določbe, ki se nanašajo na uvedbo skupine za DDV v slovenski pravni red se zaradi prilagajanja na novo ureditev začnejo uporabljati s 1. januarjem 2026.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

(prepis določb veljavnega zakona, ki se s predlogom spreminjajo)

4. člen

(transakcije, ki niso predmet obdavčitve)

(1) Ne glede na 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona, predmet DDV niso naslednje transakcije:

- a) pridobitev blaga, ki jo opravi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, če bi bila dobava takšnega blaga na ozemlju Slovenije oproščena v skladu s 53. členom ali točkami a) do d) prvega odstavka 54. člena tega zakona;
- b) pridobitev rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Unije, če prodajalec deluje kot obdavčljivi preprodajalec in je bilo to blago v državi članici, iz katere je bilo odposlano ali odpeljano, predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine;
- c) pridobitev rabljenega blaga, umetniških predmetov, zbirk ali starin znotraj Unije, če je prodajalec tega blaga organizator prodaje na javni dražbi, in je bilo to blago v državi članici, iz katere je bilo odposlano ali odpeljano, predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za prodajo na javni dražbi;
- d) pridobitev blaga, razen blaga iz točk a) do c) in razen novih prevoznih sredstev ali trošarinskih izdelkov, ki jo opravi davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona za namene opravljanja dejavnosti kmetijstva in gozdarstva, ki se obdavčuje v skladu s posebno ureditvijo za kmete, ali davčni zavezanec, ki opravlja le dobave blaga ali storitev, za katere nima pravice do odbitka DDV, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec.

(2) Točka d) prvega odstavka tega člena se uporabi le, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

- a) da skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Unije v tekočem koledarskem letu ne preseže zneska 10.000 eurov in
- b) da skupna vrednost pridobitev blaga znotraj Unije v preteklem koledarskem letu ni presegla zneska iz prejšnje točke.

(3) Znesek iz drugega odstavka tega člena pomeni skupno vrednost pridobitev blaga znotraj Unije, brez DDV, ki ga je treba plačati ali je bil plačan za blago v državi članici, iz katere je bilo blago odposlano ali odpeljano.

(4) Ne glede na točko d) prvega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, odloči za obračunavanje DDV v skladu z 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona. Davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, mora

izbiro vnaprej prijaviti Finančni upravi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: davčni organ) in jo uporabljati najmanj dve koledarski leti, in sicer od prvega dneva v mesecu, ki sledi mesecu prijave.

29. člen

(storitve s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih in podobnih prireditev, pomožne prevozne storitve ter cenitve in dela na premočninah)

(1) Kraj opravljanja storitev v zvezi z vstopninami za kulturne, umetnostne, športne, znanstvene, izobraževalne, zabavne ali podobne prireditve, kot so sejmi in razstave, vključno s pomožnimi storitvami, povezanimi z vstopninami, ki se opravijo davčnemu zavezancu, je kraj, kjer te prireditve dejansko potekajo.

(2) Kraj opravljanja storitev, vključno s pomožnimi, s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih ali podobnih prireditev, kot so sejmi in razstave, vključno s storitvami organizatorjev teh dejavnosti, ki se opravijo osebam, ki niso davčni zavezanec, je kraj, kjer se te dejavnosti dejansko izvajajo.

(3) Kraj opravljanja pomožnih prevoznih storitev, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti, ter cenitve in delo na premočninah, ki se opravijo osebam, ki niso davčni zavezanci, je kraj, kjer so te storitve dejansko opravljene.

30.f člen

(prag za določitev kraja dobave blaga in opravljanja storitev)

(1) Ne glede na točko a) tretjega odstavka 20. člena in prvi odstavek 30.c člena tega zakona je kraj dobave blaga pri prodaji blaga na daljavo znotraj Unije in kraj opravljanja storitev, ki so opravljene osebam, ki niso davčni zavezanci, kraj, v katerem ima dobavitelj ali izvajalec sedež ali, če sedeža nima, stalno ali običajno prebivališče, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) dobavitelj ali izvajalec ima sedež, ali če sedeža nima, stalno ali običajno prebivališče samo v eni državi članici,
- b) storitev je opravljena osebi, ki ni davčni zavezanec in ima sedež, stalno ali običajno prebivališče v kateri koli državi članici, ki ni država članica iz prejšnje točke, ali je blago odposlano ali prepeljano v državo članico, ki ni država članica iz prejšnje točke, in
- c) skupna vrednost opravljenih storitev ali dobavljenega blaga iz prejšnje točke brez DDV v tekočem koledarskem letu ne presega zneska 10.000 eurov in tega zneska ni preseгла niti v predhodnem koledarskem letu.

(2) Dobavitelj in izvajalec, ki uporabljata prejšnji odstavek, pošljeta davčnemu organu poročilo o skupni vrednosti dobav blaga in opravljenih storitev iz točke b) prejšnjega odstavka brez DDV v predhodnem koledarskem letu po posamezni državi članici in izjavo o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega odstavka v elektronski obliki do konca januarja tekočega leta.

(3) Kadar je v koledarskem letu presežen prag iz točke c) prvega odstavka tega člena, se od takrat naprej za določitev kraja dobave blaga ali opravljene storitve po tem členu uporabljata točka a) tretjega odstavka 20. člena in prvi odstavek 30.c člena tega zakona.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko dobavitelj blaga ali izvajalec storitve, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka tega člena, odloči za določitev kraja dobave blaga v skladu s točko a) tretjega odstavka 20. člena tega zakona ali kraja opravljene storitve v skladu prvim

odstavkom 30.c člena tega zakona. V tem primeru mora davčni zavezanec izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki ter ta pravila uporabljati najmanj v tekočem koledarskem letu in dveh naslednjih koledarskih letih.

36.a člen

(tržna vrednost)

(1) Ne glede na določbe prejšnjega člena je pri dobavah blaga ali storitev, ki se opravijo med povezanimi osebami, davčna osnova enaka tržni vrednosti, če je plačilo za dobavo:

- nižje od tržne vrednosti in naročnik nima pravice do celotnega odbitka DDV v skladu z 62., 63., 65., 66., 74. in 74.i členom tega zakona;
- nižje od tržne vrednosti in dobavitelj te dobave nima pravice do celotnega odbitka DDV v skladu z 62., 63., 65., 66., 74. in 74.i členom tega zakona ter za dobavo velja oprostitev po prvem odstavku 42. člena, 44. členu in drugem odstavku 49. člena tega zakona;
- višje od tržne vrednosti in dobavitelj nima pravice do celotnega odbitka DDV v skladu z 62., 63., 65., 66., 74. in 74.i členom tega zakona.

(2) Za namene tega člena so povezane osebe, osebe iz petega odstavka 94. člena tega zakona.

(3) Tržna vrednost iz prvega odstavka tega člena pomeni celoten znesek, ki bi ga kupec ali naročnik v trenutku pridobitve blaga ali storitve pod pogoji lojalne konkurence moral plačati neodvisnemu dobavitelju ali izvajalcu za primerljivo dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije.

(4) Če primerljive dobave blaga ali storitev iz prejšnjega odstavka ni mogoče ugotoviti, pomeni tržna vrednost:

- v zvezi z blagom znesek, ki ni manjši od nabavne cene blaga ali podobnega blaga, ali če ni nabavne cene, od lastne cene, ki se določi v trenutku dobave;
- v zvezi s storitvami znesek, ki ni manjši od celotnih stroškov, ki jih mora davčni zavezanec plačati za opravljene storitve.

40. člen

(uporaba stopnje)

(1) DDV se obračunava po stopnji, ki velja v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se DDV obračunava po stopnji, ki velja ob nastanku obveznosti obračuna DDV, v naslednjih primerih:

- a) v primerih iz petega odstavka 33. člena tega zakona;
- b) v primeru pridobitve blaga znotraj Unije;
- c) v primerih uvoza blaga iz tretjega in četrtega odstavka 35. člena tega zakona.

(3) Stopnja, ki se uporablja za pridobitev blaga znotraj Unije, je stopnja, ki se uporablja za dobavo enakega blaga na ozemlju Slovenije.

41. člen

(stopnja DDV)

(1) DDV se obračunava in plačuje po splošni stopnji 22% od davčne osnove in je enaka za dobavo blaga in storitev.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se DDV obračunava in plačuje po nižji stopnji 9,5 % od davčne osnove za dobave blaga in storitev iz Priloge I in po posebni nižji stopnji 5 % od davčne osnove za dobave blaga in storitev iz Priloge IV. Priloga I in Priloga IV sta prilogi tega zakona in njegov sestavni del.

47. člen

(dobave blaga, za katere ne velja oprostitev)

(1) Oprostitev iz 1. točke 46. člena tega zakona se ne nanaša na dobave blaga, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 94. členom tega zakona, ter na dobave blaga, ki se opravijo za davčne zavezance ali pravne osebe, ki niso davčni zavezanci, katerih pridobitve blaga znotraj Unije niso predmet DDV.

(2) Oprostitev iz 3. točke 46. člena tega zakona se ne nanaša na dobave trošarinskih izdelkov, ki jih opravijo davčni zavezanci, ki so oproščeni obračunavanja DDV v skladu s 94. členom tega zakona.

(3) Oprostitev iz 1. in 3. točke 46. člena tega zakona se ne nanaša na dobave blaga, ki so predmet DDV v skladu s posebno ureditvijo za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine ali posebno ureditvijo za prodaje na javni dražbi.

50. člen

(oproščene transakcije)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

1. sprostitev blaga v prost promet, če bi dobava takega blaga, ki bi jo na ozemlju Slovenije opravil davčni zavezanec, bila v vsakem primeru oproščena plačila DDV;
2. uvoz blaga iz 51. člena tega zakona;
3. uvoz blaga s tretjega ozemlja, ki je del carinskega območja Unije, za katerega bi se lahko uporabila oprostitev iz 2. točke tega člena;
4. uvoz blaga, odposlanega ali odpeljanega s tretjega ozemlja ali iz tretje države in uvoženega v državo članico, ki ni namembna država članica, če je dobava takega blaga, ki jo opravi uvoznik, kot je opredeljen v 6. točki prvega odstavka 76. člena tega zakona, oproščena v skladu s 46. členom tega zakona;

5. uvoz blaga, ki ga v stanju, kakor je bilo izvoženo, ponovno uvaža oseba, ki ga je izvozila, če je blago v skladu s carinskimi predpisi oproščeno plačila carine;
6. uvoz blaga v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov, ki je oproščeno plačila carine;
- 6.a uvoz blaga s strani Evropske unije, Evropske skupnosti za atomsko energijo, Evropske centralne banke, Evropske investicijske banke ali organov, ki jih je ustanovila Unija, za katere se uporablja Protokol z dne 8. aprila 1965 o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti, in sicer v okvirih in pod pogoji iz navedenega protokola in sporazumov o njegovem izvajanju ali sporazumov o sedežu ter predvsem le do obsega, ki ne povzroča izkrivljanja konkurence;
- 6.b uvoz blaga, ki ga opravi Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: komisija) ali agencija ali organ, ustanovljen v skladu s pravom Unije, kadar komisija ali agencija ali organ uvozi to blago pri opravljanju nalog, dodeljenih s pravom Unije, pri odzivanju na pandemijo COVID-19, razen kadar komisija ali agencija ali organ uvoženo blago takoj ali pozneje uporabi za nadaljnje dobave za plačilo;
7. uvoz blaga s strani mednarodnih organizacij, ki niso navedene v 6.a točki tega odstavka, in članov takih organizacij, z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne pogodbe o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij, ki veljajo za Slovenijo;
8. blago, ki ga na ozemlje držav članic pogodbenic Severnoatlantske zveze uvozijo oborožene sile drugih držav pogodbenic te zveze za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;
- 8.a blago, ki ga na ozemlje držav članic uvozijo oborožene sile drugih držav članic za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri obrambnih prizadevanjih za izvajanje dejavnosti Unije v okviru skupne varnostne in obrambne politike;
9. uvoz ulova, nepredelanega ali obdelanega po postopkih za ohranitev kakovosti, vendar še nedobavljenega, ki ga davčni zavezanci, ki opravljajo dejavnost ribištva, pripeljejo v pristanišče;
10. zlato in druge plemenite kovine, bankovci in kovanci, ki jih uvaža Banka Slovenije;
11. uvoz plina po sistemu za zemeljski plin ali po kateremkoli omrežju, povezanim s takim sistemom, ali dovajanje plina v sistem za zemeljski plin s plovila, namenjenega za prevoz plina, ali po pridobivalnem plinovodnem omrežju, električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje po omrežjih daljinskega ogrevanja ali hlajenja;
12. storitve v zvezi z uvozom blaga, če je vrednost teh storitev vključena v davčno osnovo v skladu s točko b) drugega odstavka 38. člena tega zakona;
13. uvoz blaga, za katerega se DDV prijavi v skladu s posebno ureditvijo za prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga in za katero je bila davčnemu organu v državi članici uvoza najpozneje ob vložitvi carinske deklaracije predložena individualna identifikacijska številka za DDV za uporabo posebne ureditve dobavitelja ali posrednika, ki deluje za njegov račun, dodeljena v skladu s 130.I členom tega zakona.

(2) Uvoz blaga iz 4. točke prejšnjega odstavka je oproščen plačila DDV, če uvozu blaga sledi oproščena dobava blaga v skladu s 1. in 4. točko 46. člena tega zakona, le če uvoznik v trenutku uvoza pristojnemu davčnemu organu zagotovi vsaj naslednje informacije:

- a) svojo identifikacijsko številko za DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji ali identifikacijsko številko za DDV svojega davčnega zastopnika, ki je dolžan plačati DDV, ki jo izda davčni organ v Sloveniji;
- b) identifikacijsko številko za DDV prejemnika blaga, ki mu je blago dobavljeno v skladu s 1. točko 46. člena tega zakona, izdano v drugi državi članici, ali svojo identifikacijsko številko za DDV,

izdano v državi članici, v kateri se odpošiljanje ali prevoz blaga konča, če je blago predmet prenosa v skladu s 4. točko 46. člena tega zakona;

- c) dokaz, da je uvoženo blago namenjeno, da se odpelje ali odpošlje iz Slovenije v drugo državo članico.

(3) Komisija, agencija ali organ, ustanovljen v skladu s pravom Unije, ki uporablja oprostitev iz 6.b točke prvega odstavka tega člena, obvesti davčni organ, kadar pogoji za oprostitev prenehajo veljati. Po prenehanju veljavnosti oprostitve se za to blago obračuna DDV na dan, ko se blago tako uporabi, in na podlagi podatkov o davčni osnovi, ki jo na ta dan ugotovi pristojni davčni organ.

(4) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja oprostitev po tem členu ter določi količinske ali vrednostne omejitve za posamezne vrste blaga, za katere upravičenci iz 6., 6.a, 7., 8. in 8.a točke prvega odstavka tega člena lahko uveljavijo oprostitev.

54. člen

(oprostitve v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov, COVID-19 ukrepov, NATO, SVOP, dobava zlata centralnim bankam)

(1) Plačila DDV so oproščene naslednje transakcije:

- a) dobave blaga ali storitev v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov;
- aa) dobave blaga ali storitev Evropski uniji, Evropski skupnosti za atomsko energijo, Evropski centralni banki, Evropski investicijski banki ali organom, ki jih je ustanovila Unija, za katere se uporablja Protokol z dne 8. aprila 1965 o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti, in sicer v okvirih in pod pogoji iz navedenega protokola in sporazumov o njegovem izvajanju ali sporazumov o sedežu ter predvsem le do obsega, ki ne povzroča izkrivljanja konkurence;
- ab) dobave blaga in storitev komisiji ali agenciji ali organu, ustanovljenemu v skladu s pravom Unije, kadar komisija ali agencija ali organ kupi to blago ali storitve pri opravljanju nalog, ki so jim dodeljene s pravom Unije, pri odzivanju na pandemijo COVID-19, razen kadar komisija ali agencija ali organ kupljeno blago ali storitve takoj ali pozneje uporabi za nadaljnje dobave za plačilo;
- b) dobave blaga ali storitev mednarodnim organizacijam, ki niso navedene v točki aa) tega odstavka, in članom teh organizacij z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne pogodbe o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij, ki veljajo za Slovenijo;
- c) dobave blaga ali storitev, opravljene na ozemlju Slovenije, za potrebe oboroženih sil drugih držav, pogodbenic Severnoatlantske zveze, ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;
- d) dobave blaga ali storitev, opravljene na ozemlju Slovenije, za potrebe oboroženih sil drugih držav članic ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri obrambnih prizadevanjih za izvajanje dejavnosti Unije v okviru skupne varnostne in obrambne politike;
- e) dobave blaga ali storitev v drugo državo članico, namenjene za oborožene sile katerekoli države, ki je pogodbenica Severnoatlantske zveze, razen same namembne države članice, za potrebe teh oboroženih sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;
- f) dobave blaga ali storitev v drugo državo članico, namenjene za oborožene sile katere koli države članice, razen same namembne države članice, za potrebe teh oboroženih sil ali spremnega

civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri obrambnih prizadevanjih za izvajanje dejavnosti Unije v okviru skupne varnostne in obrambne politike;

g) dobave zlata centralnim bankam.

(2) Komisija, agencija ali organ, ustanovljen v skladu s pravom Unije, ki je sprejel oproščeno dobavo iz točke ab) prejšnjega odstavka, obvesti davčni organ, kadar pogoji za oprostitev prenehajo veljati. Po prenehanju veljavnosti oprostitve se za blago ali storitve obračuna DDV na dan, ko se blago oziroma storitve tako uporabi. Komisija, agencija ali organ, ustanovljen v skladu s pravom Unije, ki ni identificiran za namene DDV v Sloveniji, plača DDV na podlagi odločbe davčnega organa.

(3) Minister, pristojen za finance, predpiše natančnejše pogoje in način uveljavljanja oprostitve po tem členu, ter določi količinske ali vrednostne omejitve za posamezne vrste blaga, za katero upravičenci iz a), aa) ter b) do f) točke prvega odstavka tega člena lahko uveljavijo oprostitev.

63. člen

(obseg pravice)

(1) Davčni zavezanec ima pravico, da od DDV, ki ga je dolžan plačati, odbije DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri nabavah blaga oziroma storitev, če je to blago oziroma storitve uporabil oziroma jih bo uporabil za namene svojih obdavčenih transakcij, in sicer:

- a) DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal v Sloveniji za blago ali storitve, ki mu jih je ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec;
- b) DDV, ki ga je dolžan plačati za transakcije, ki se obravnavajo kot dobave blaga ali storitev v skladu s točko a) 8. člena tega zakona;
- c) DDV, ki ga je dolžan plačati za pridobitve blaga znotraj Unije v skladu z 2. a) točko prvega odstavka 3. člena tega zakona;
- d) DDV, ki ga je dolžan plačati za transakcije, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Unije v skladu z 12. in 13. členom tega zakona;
- e) DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal v Sloveniji v zvezi z uvozom blaga.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, ima davčni zavezanec tudi pravico do odbitka DDV, če se blago in storitve uporabijo za namene:

- a) transakcij, ki jih je v zvezi z dejavnostjo iz drugega odstavka 5. člena tega zakona opravil zunaj Slovenije, če bi bil upravičen do odbitka DDV, če bi bile opravljene v Sloveniji;
- b) transakcije, ki so oproščene DDV v skladu z 10. točko 44. člena, 46. ali 49. členom, 12. točko prvega odstavka 50. člena ter 52. do 58. členom tega zakona;
- c) transakcij, ki so oproščene v skladu s točkami 1 in 4 (a) do (e) 44. člena tega zakona, če ima naročnik sedež zunaj Unije ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim za izvoz iz Unije.

(3) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in ni identificiran za namene DDV v Sloveniji, ima pravico do vračila DDV od blaga in storitev, nabavljenih v Sloveniji, ali od uvoza blaga v Slovenijo, pod pogojem, da blago in storitve uporabi za:

- a) transakcije iz drugega odstavka tega člena;

b) transakcije, za katere je plačnik DDV v skladu s 76. členom tega zakona izključno prejemnik.

(4) Vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki ima sedež v drugi državi članici, se opravi v skladu s 74. do 74.g členom tega zakona.

(5) Vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki ima sedež zunaj Unije, se opravi v skladu s 74.i členom tega zakona.

65. člen

(odbitni delež)

(1) Za blago in storitve, ki jih davčni zavezanec potrebuje tako za transakcije, pri katerih DDV lahko odbije v skladu s 63. členom tega zakona, kot za transakcije, pri katerih DDV ne sme odbiti, se lahko odbije samo tak delež DDV, ki se pripiše prvim transakcijam. Ta delež se določi v skladu s tem členom za vse transakcije, ki jih opravi davčni zavezanec.

(2) Odbitni delež se določi tako, da se navede:

- a) v števcu: skupni znesek letnega prometa, brez DDV, ki se nanaša na transakcije, pri katerih je DDV odbiten po 63. členu tega zakona;
- b) v imenovalcu: skupni znesek letnega prometa, brez DDV, ki se nanaša na transakcije, vključene v števcu, in na transakcije, pri katerih DDV ni odbiten, vključno s subvencijami, razen tistih, ki so neposredno povezane s ceno blaga ali storitev iz prvega odstavka 36. člena tega zakona.

(3) Pri izračunu odbitnega deleža iz drugega odstavka tega člena se ne upoštevajo naslednji zneski:

- a) znesek prometa, ki se nanaša na dobave osnovnih sredstev, ki jih je davčni zavezanec uporabljal za namene svoje dejavnosti;
- b) znesek prometa, ki se nanaša na priložnostne transakcije z nepremičninami;
- c) znesek prometa, ki se nanaša na priložnostne finančne transakcije.

(4) Odbitni delež se določi na letni podlagi kot odstotek in se zaokroži navzgor na celo število.

(5) Odbitni delež za tekoče leto določi davčni zavezanec sam na podlagi podatkov o transakcijah v preteklem letu. Če v preteklem letu ni bilo transakcij ali če so te transakcije v znesku neznatne, se odbitni delež začasno določi na podlagi podatkov o predvidenih transakcijah.

(6) Odbitki, opravljeni na podlagi takega začasnega deleža, se morajo popraviti, ko se v naslednjem letu ugotovi oziroma določi končni odbitni delež za preteklo leto.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko davčni zavezanec določi odbitni delež ločeno za vsako področje svoje dejavnosti, če vodi ločeno knjigovodstvo za vsako področje svoje dejavnosti. Davčni zavezanec mora izračunavati odbitni delež v skladu z načinom, ki ga je izbral v skladu s tem odstavkom, najmanj 12 mesecev.

(8) Davčni organ lahko prepove davčnemu zavezancu uporabo izbranega načina določanja odbitnega deleža, če davčni zavezanec z izbranim načinom ne omogoči izvajanja nadzora nad obračunavanjem in plačevanjem DDV v skladu s tem zakonom.

67. člen

(uveljavljanje pravice do odbitka)

(1) Za uveljavljanje pravice do odbitka DDV mora davčni zavezanec izpolnjevati naslednje pogoje:

- a) za odbitke v skladu s točko a) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi z dobavo blaga ali storitev, mora imeti račun, izdan v skladu z 80.a do 84.a členom tega zakona;
- b) za odbitke v skladu s točko b) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot dobava blaga ali storitev, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;
- c) za odbitke v skladu s točko c) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s pridobitvami blaga znotraj Unije, v obračunu DDV iz 87. člena tega zakona mora navesti vse podatke, ki so potrebni za izračun zneska DDV, ki ga je dolžan plačati za svoje pridobitve, in imeti račun;
- d) za odbitke v skladu s točko d) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi s transakcijami, ki se obravnavajo kot pridobitve blaga znotraj Unije, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance;
- e) za odbitke v skladu s točko e) prvega odstavka 63. člena tega zakona, v zvezi z uvozom blaga, mora imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in na katerem je naveden znesek DDV, ki ga je dolžan plačati oziroma omogoča izračun tega zneska;
- f) če je dolžan plačati DDV kot naročnik ali kupec v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka 76. člena ali 76.a členom tega zakona, mora izpolnjevati formalnosti, ki jih predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Davčni zavezanec opravi odbitek tako, da od skupnega zneska DDV, ki ga dolguje za dano davčno obdobje, odšteje skupni znesek DDV, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka, ki se lahko uveljavlja v skladu s prvim odstavkom tega člena. Če davčni zavezanec ne opravi odbitka DDV v tem davčnem obdobju, lahko odbije ta znesek DDV kadarkoli po tem davčnem obdobju, vendar ne pozneje kot v zadnjem davčnem obdobju koledarskega leta, ki sledi letu, v katerem je pridobil pravico do odbitka DDV.

(3) Davčni zavezanec iz četrtega odstavka 95. člena tega zakona lahko odbije znesek pavšalnega nadomestila v davčnem obdobju, v katerem je pavšalno nadomestilo plačal.

(4) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan DDV od osebe, ki ga po tem zakonu ne sme izkazati, ne sme odbiti izkazanega DDV, ne glede na to, ali nepooblaščen oseba ta DDV plača.

(5) Če davčni zavezanec prejme račun, na katerem je izkazan višji znesek DDV, kot bi moral biti po zakonu, ne sme odbiti tega višjega zneska, ne glede na to, da je bil DDV plačan.

(6) Davčni zavezanec lahko uveljavlja pravico do odbitka DDV ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem je nastala obveznost za obračun DDV, če do poteka roka za predložitev obračuna DDV za to davčno obdobje razpolaga z dokumenti oziroma izpolnjuje formalnosti iz prvega odstavka tega člena.

73. člen

(vračilo DDV na podlagi obračuna DDV)

(1) Če za dano davčno obdobje znesek odbitkov presega znesek dolgovanega DDV, se presežek prenese v naslednje davčno obdobje.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se davčnemu zavezancu na njegovo zahtevo presežek DDV vrne v 21 dneh po predložitvi obračuna DDV.

(3) Davčnemu zavezancu, ki presežka DDV ne prejme v roku iz drugega odstavka tega člena, pripadajo zamudne obresti po obrestni meri, določeni z zakonom, ki ureja davčni postopek, od prvega dne po poteku 21 dni od predložitve obračuna DDV.

(4) Če je davčnemu zavezancu potekel rok za plačilo drugih davkov, se presežek vrne po poplačilu davčnega dolga.

74.h člen

(uveljavljanje vračila DDV v drugi državi članici)

(1) Davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji, ki ima pravico do vračila DDV v drugi državi članici, vloži zahtevek za vračilo pri davčnem organu v elektronski obliki.

(2) Zahtevek iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec vložiti najpozneje do 30. septembra po poteku koledarskega leta, v katerem je bil DDV zaračunan. Šteje se, da je zahtevek vložen, če je davčni zavezanec v zahtevku navedel vse podatke, ki jih zahteva država članica vračila.

(3) Država članica vračila iz prejšnjega odstavka je država članica, v kateri je bil davčnemu zavezancu s sedežem v Sloveniji zaračunan DDV za blago, ki so mu ga dobavili ali za storitve, ki so jih zanj opravili drugi davčni zavezanci v tej državi članici, ali za uvoz blaga v to državo članico.

(4) Davčni organ po prejemu zahtevka za vračilo, vložniku nemudoma pošlje elektronsko potrdilo o prejemu zahtevka za vračilo.

(5) Davčni organ prejeti zahtevek za vračilo v elektronski obliki pošlje pristojnemu organu države članice vračila, razen če vložnik zahtevka v obdobju vračila:

- ni davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji;
- dobavlja le blago ali opravlja le storitve, za katere v skladu s prvim odstavkom 42. člena, 44. členom in drugim odstavkom 49. člena tega zakona velja oprostitev plačila DDV brez pravice do odbitka;
- uveljavlja oprostitev plačila DDV za male davčne zavezance v skladu s prvim odstavkom 94. člena tega zakona;
- uveljavlja le pravico do posebne ureditve za kmete iz drugega odstavka 94. člena, 95. in 96. člena tega zakona.

(6) O tem, da zahtevek za vračilo ne bo poslan državi članici vračila v skladu s prejšnjim odstavkom, davčni organ v elektronski obliki obvesti vložnika zahtevka.

76. člen

(osebe, ki morajo plačati DDV)

(1) DDV mora plačati:

1. vsak davčni zavezanec, ki opravi obdavčljivo dobavo blaga ali storitev, razen v primerih, v katerih je v skladu s tem členom DDV dolžna plačati druga oseba;
2. vsaka oseba, identificirana za DDV v Sloveniji, kateri je dobavljeno blago pod pogoji iz 22. člena tega zakona, če to dobavo opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;
3. vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, je pa identificirana za namene DDV, katerima se opravijo storitve iz prvega odstavka 25. člena tega zakona, če te storitve opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji;
4. oseba, kateri se opravi dobava blaga, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
  - obdavčljiva transakcija je dobava blaga, opravljena pod pogoji iz drugega odstavka 48. člena tega zakona,
  - oseba, kateri se opravi dobava, je drug davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki sta identificirana za DDV v Sloveniji in
  - račun, ki ga izda davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, je izdan v skladu s tem zakonom;
5. vsaka oseba, ki opravi obdavčljivo pridobitev blaga znotraj Unije;
6. pri uvozu blaga carinski dolžnik, določen v skladu s carinskimi predpisi oziroma prejemnik blaga;
7. oseba, ki povzroči, da se za blago zaključijo postopki ali možnosti iz 57. in 58. člena tega zakona;
8. davčni zavezanec iz 76.b člena tega zakona;
9. vsaka oseba, ki na računu izkaže DDV.

(2) Če je v skladu s 1. do 5. točko prejšnjega odstavka plačnik DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v drugi državi članici, lahko ta davčni zavezanec imenuje davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV. Če je v skladu s 1. do 5. točko prejšnjega odstavka plačnik DDV davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža, ima pa sedež v tretji državi ali na tretjem ozemlju, mora tak davčni zavezanec imenovati davčnega zastopnika kot osebo, ki mora plačati DDV, razen kadar tak davčni zavezanec uporablja posebno ureditev za storitve, ki jih opravljajo davčni zavezanec, ki nimajo sedeža v Uniji, ali posebno ureditev za opravljanje storitev mednarodnega občasnega cestnega prevoza potnikov ali ko ima tak davčni zavezanec sedež v tretji državi, s katero je Unija sklenila sporazum o medsebojni pomoči, katerega področje uporabe je podobno področju uporabe Direktive Sveta 2010/24/EU z dne 16. marca 2010 o vzajemni pomoči pri izterjavi terjatev v zvezi z davki, carinami in drugimi ukrepi (UL L št. 84 z dne 31. 3. 2010, str. 1) in Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L št. 268 z dne 12. 10. 2010, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Sveta (EU) 2020/1108 z dne 20. julija 2020 o spremembi Uredbe (EU) 2017/2454 glede datumov začetka uporabe v odziv na pandemijo COVID-19 (UL L št. 244 z dne 29. 7. 2020, str. 1).

(3) Če obdavčljivo dobavo blaga ali storitev opravi davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji in ni identificiran za namene DDV v skladu z 78. členom tega zakona, mora DDV plačati davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, ki mu je opravljena dobava blaga ali storitev. Za plačnika DDV po prejšnjem stavku pa se ne šteje davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV na podlagi tretjega in četrtega odstavka 78. člena, drugega odstavka 130.c člena in šestega odstavka 137.b člena tega zakona.

(4) Za namene uporabe tega člena se davčni zavezanec, ki ima stalno poslovno enoto v Sloveniji, šteje za davčnega zavezanca, ki v Sloveniji nima sedeža, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) davčni zavezanec opravlja obdavčljivo dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije;
- b) poslovna enota, ki jo ima davčni zavezanec na ozemlju Slovenije, ne sodeluje pri dobavi tega blaga ali opravljanju teh storitev.

78. člen

(obveznost prijavljanja)

(1) Vsaka oseba mora davčnemu organu prijaviti kdaj začne opravljati dejavnost kot davčni zavezanec, in predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV. Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z dejavnostjo in prenehanje opravljanja dejavnosti.

(2) Obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV iz prejšnjega odstavka se ne nanaša na:

- a) davčnega zavezanca iz prvega odstavka 94. člena tega zakona, ki utemeljeno pričakuje, da v obdobju 12 mesecev ne bo presegel prometa v znesku 50.000 eurov;
- b) davčnega zavezanca iz drugega odstavka 94. člena tega zakona;
- c) davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravlja le oproščene dobave blaga in storitev, od katerih se DDV ne sme odbiti;
- d) davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji in na ozemlju Slovenije opravlja le obdavčljive dobave blaga in storitev prejemniku, ki je v skladu s tretjim odstavkom 76. člena tega zakona dolžan plačati DDV.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, mora vsak davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec in opravlja pridobitve blaga znotraj Unije, ki v skladu z a) in d) točko prvega odstavka 4. člena tega zakona niso predmet DDV, davčnemu organu prijaviti, da take pridobitve opravlja, če pogoji iz navedenega člena, ki določajo, da te transakcije niso predmet DDV, niso več izpolnjeni, in predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena mora vsak davčni zavezanec, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES izključno prejemnik storitev in vsak davčni zavezanec, za katerega se na ozemlju Republike Slovenije opravijo storitve, za katere je v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena dolžan plačati DDV, predložiti davčnemu organu zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(5) Davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, mora predložiti prijavo oziroma zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV v elektronski obliki.

(6) Vsebino in natančnejše pogoje za predložitev zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV predpiše minister, pristojen za finance.

79. člen

(identifikacijska številka za DDV)

(1) Davčni organ mora s posamično identifikacijsko številko za DDV identificirati naslednje osebe:

- a) vsakega davčnega zavezanca, razen davčnih zavezancev iz tretjega odstavka 5. člena tega zakona, ki na ozemlju Slovenije opravlja dobave blaga ali storitev, od katerih se DDV lahko odbije, razen davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve, za katere je, v skladu z 2. do 4. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona, plačnik DDV izključno kupec oziroma naročnik ali oseba, kateri je blago ali so storitve namenjene;
- b) vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki opravi pridobitev blaga, ki je predmet DDV v skladu z 2. točko prvega odstavka 3. člena tega zakona, in vsakega davčnega zavezanca ali pravno osebo, ki ni davčni zavezanec, ki se v skladu s tretjim odstavkom 4. člena tega zakona odloči, da so njegove pridobitve znotraj Unije predmet DDV;
- c) vsakega davčnega zavezanca, ki na ozemlju Slovenije opravi pridobitev blaga znotraj Unije za namene transakcij v zvezi z dejavnostmi iz drugega odstavka 5. člena tega zakona, ki jih je opravil zunaj ozemlja Slovenije;
- d) vsakega davčnega zavezanca, ki v Sloveniji prejme storitve, za katere je dolžan plačati DDV v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena tega zakona;
- e) vsakega davčnega zavezanca, ki ima sedež v Sloveniji in opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES izključno prejemnik storitev.

(2) Identifikacijska številka za DDV je davčna številka s predpono SI.

(3) Davčni organ v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, na svoji spletni strani objavlja naslednje podatke o davčnih zavezancih, ki so potrebni za preverjanje identifikacije za namene DDV:

- a) osebno ime, prebivališče ter davčno številko;
- b) ime oziroma naziv osebe, ki ni fizična oseba, njen sedež in naslov ter davčno številko;
- c) identifikacijsko številko za DDV, datum vpisa oziroma izbrisa zavezanosti za DDV.

80. člen

(prenehanje identifikacije za namene DDV)

(1) O prenehanju identifikacije za namene DDV davčni organ odloči po prejemu zahtevka davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, za prenehanje identifikacije za namene DDV oziroma po uradni dolžnosti, če ugotovi, da ne obstajajo več razlogi za identifikacijo za namene DDV. Davčni zavezanec predloži zahtevek za prenehanje identifikacije za namene DDV davčnemu organu v elektronski obliki.

(2) Če davčni organ ugotovi, da obstaja sum zlorabe identifikacije za namene DDV oziroma če ugotovi, da je davčni zavezanec identifikacijo za namene DDV uporabljal tako, da je drugim davčnim zavezancem neupravičeno omogočal odbitek DDV, lahko odloči o prenehanju identifikacije za namene DDV.

(3) Pritožba zoper odločbo o prenehanju identifikacije za namene DDV ne zadrži njene izvršitve.

81. člen

(obveznost izdajanja računov)

(1) Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti, da sam, prejemnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun izda račun za:

1. dobave blaga ali storitev, ki jih je opravil drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec;
2. dobave blaga iz točke a) tretjega odstavka 20. člena tega zakona, razen kadar davčni zavezanec uporablja posebno ureditev iz 6.b podpoglavja XI. poglavja tega zakona;
3. dobave blaga, opravljene pod pogoji iz 46. člena tega zakona;
4. vsako predplačilo, ki ga prejme, preden je opravljena katera od dobav blaga iz 1. in 2. točke tega odstavka;
5. vsako predplačilo za storitve, ki ga prejme od drugega davčnega zavezanca ali pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, preden so storitve dokončane.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora davčni zavezanec izdati račun tudi za druge dobave blaga in storitev, ki jih je opravil na ozemlju Slovenije. Minister, pristojen za finance, lahko določi izjeme od obveznosti izdajanja računov za te dobave, če se podatki o prodaji blaga oziroma opravljenih storitvah lahko zagotovijo na drug način in če ni ogrožen nadzor nad izvajanjem tega zakona.

(3) Račun iz prvega odstavka tega člena lahko izda kupec blaga ali naročnik storitev za njemu opravljeno dobavo blaga ali storitev (samofakturiranje), ki mu jo je davčni zavezanec dobavil le, če se obe stranki o tem predhodno dogovorita in če se še posebej dogovorita o načinu sprejema vsakega računa s strani davčnega zavezanca, ki dobavlja blago ali opravlja storitve. Kupec blaga ali naročnik storitev mora na računu navesti, da ga izdaja v imenu in za račun davčnega zavezanca, ki mu je dobavil blago ali opravil storitev.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena davčnemu zavezancu ni treba izdati računa za storitve iz 1. in 4. točke 44. člena tega zakona, če so storitve, ki jih opravi davčnemu zavezancu v drugi državi članici, oproščene v tej državi članici.

(5) Minister, pristojen za finance, lahko določi izjeme od obveznosti izdajanja računov za posamezne storitve iz 1. in 4. točke 44. člena tega zakona, če so opravljene na ozemlju Slovenije ali če se opravijo zunaj Unije.

(6) Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije opravi več posameznih dobav blaga ali storitev, lahko izda skupni račun, če obveznost obračuna DDV za dobavljeno blago ali opravljene storitve, navedena v skupnem računu, nastane v istem davčnem obdobju.

(7) Za dobave blaga, opravljene v drugo državo članico pod pogoji iz 46. člena tega zakona, in za opravljene storitve, za katere je DDV dolžan plačati prejemnik storitev v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES, nastane obveznost izdaje računa najkasneje 15. dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem nastane obdavčljivi dogodek.

(8) Za namene tega zakona so računi vsi dokumenti na papirju ali v elektronski obliki, ki izpolnjujejo pogoje iz 80.a do 84.a člena tega zakona.

(9) Kot račun se šteje tudi vsak dokument oziroma sporočilo, ki spreminja prvoten račun in se nanj nedvoumno nanaša.

(10) (prenehal veljati)

82. člen

(obvezni podatki na računu)

(1) Davčni zavezanec, ki izda račun v skladu z 81. členom tega zakona, mora na računu navesti naslednje podatke:

1. datum izdaje računa;
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
3. identifikacijsko številko za DDV, pod katero je davčni zavezanec dobavil blago ali storitev;
4. identifikacijsko številko za DDV kupca oziroma naročnika, pod katero je kupec ali naročnik prejel dobavo blaga ali storitev, za katero je dolžan plačati DDV, ali je prejel dobavo blaga v skladu s 46. členom tega zakona;
5. ime in naslov davčnega zavezanca in njegovega kupca ali naročnika;
6. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
7. datum, ko je bila opravljena dobava blaga, ali datum, ko je bila storitev opravljena oziroma končana, ali datum, ko je bilo opravljeno predplačilo iz 4. in 5. točke prvega odstavka 81. člena tega zakona, če se ta datum lahko določi in je različen od datuma izdaje računa;
8. davčno osnovo, od katere se obračuna DDV po posamezni stopnji oziroma na katero se nanaša oprostitvev, ceno na enoto brez DDV ter kakršna koli znižanja cen in popuste, ki niso vključeni v ceno na enoto;
9. stopnjo DDV;
10. znesek DDV, razen v primerih, kjer se uporablja posebna ureditev, za katero ta zakon ta podatek izključuje;
11. v primeru izdaje računa s strani kupca blaga ali naročnika storitev v imenu in za račun davčnega zavezanca navedbo »Samofakturiranje«;
12. v primeru oprostitve DDV veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezni člen tega zakona ali drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV;
13. v primeru, če je plačnik DDV kupec blaga ali naročnik storitve, navedbo »Obrnjena davčna obveznost«;
14. v primeru dobave novega prevoznega sredstva, opravljene v skladu s pogoji iz 1. in 2. točke 46. člena tega zakona, značilnosti, kot so opredeljene v tretjem odstavku 3. člena tega zakona;
15. v primeru uporabe posebne ureditve za potovalne agencije navedbo »Posebna ureditev – Potovalne agencije«;
16. v primeru uporabe ene od posebnih ureditev za rabljeno blago, umetniške predmete, zbirke in starine navedbo »Posebna ureditev – rabljeno blago«, »Posebna ureditev – umetniški predmeti« ali »Posebna ureditev – zbirke in starine«;
17. če je oseba, ki je dolžna plačati DDV, davčni zastopnik za namene drugega odstavka 76. člena tega zakona, identifikacijsko številko za DDV davčnega zastopnika, skupaj z njegovim imenom in naslovom.

(2) Davčni zavezanec, ki v drugi državi članici, v kateri je treba plačati DDV, nima sedeža ali njegova poslovna enota v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi v smislu 192.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES, opravi pa dobavo blaga ali storitev prejemniku, ki je dolžan plačati DDV, na

računu namesto vseh podatkov iz 8., 9. in 10. točke prvega odstavka tega člena navede le davčno osnovo.

83. člen **(poenostavljeni računi)**

(1) Davčni zavezanec izda poenostavljeni račun za opravljeno dobavo blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, če:

1. izda račun v skladu s 1., 4. ali 5. točko prvega odstavka 81. člena tega zakona in znesek na računu, brez DDV, ni višji od 100 eurov ali
2. izda račun v skladu s prvim stavkom drugega odstavka 81. člena tega zakona ali
3. izda dokument oziroma sporočilo iz devetega odstavka 81. člena tega zakona.

(2) Na poenostavljenem računu davčni zavezanec navede najmanj naslednje podatke:

1. datum izdaje računa;
2. zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
3. ime in naslov davčnega zavezanca in identifikacijsko številko za DDV, pod katero je opravil dobavo blaga ali storitev;
4. količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
5. znesek DDV, ki se plača, ali informacije, ki so potrebne za njegov izračun;
6. jasno in nedvoumno navedbo o prvotnem računu in konkretnih podrobnosti, ki so spremenjene, če je račun dokument iz devetega odstavka 81. člena tega zakona.

(3) Davčni zavezanec, ki izda poenostavljeni račun iz prvega odstavka tega člena drugemu davčnemu zavezancu, ki takšen račun potrebuje za uveljavljanje odbitka DDV, mora na računu navesti še ime in naslov svojega kupca ali naročnika.

(4) Davčni zavezanec ne sme izdati poenostavljenega računa za dobave blaga ali storitev, ki jih opravi v drugo državo članico, v kateri je treba plačati DDV, ali njegova poslovna enota v tej državi članici ne sodeluje pri dobavi v smislu 192.a člena Direktive Sveta 2006/112/ES, in je oseba, ki je dolžna plačati DDV, oseba, kateri je bilo blago dobavljeno oziroma storitev opravljena.

(5) Davčni zavezanec, ki opravi dobavo blaga in storitev v skladu s 76.a členom tega zakona, mora na poenostavljenem računu navesti, da gre za obrnjeno davčno obveznost.

(6) Če davčni zavezanec opravlja dobavo blaga ali storitev po različnih davčnih stopnjah, mora znesek DDV na poenostavljenem računu izkazati ločeno po davčnih stopnjah.

(7) Če davčni zavezanec opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisana oprostitvev plačila DDV, mora na računu navesti veljavno določbo Direktive Sveta 2006/112/ES ali ustrezní člen tega zakona oziroma drugo sklicevanje, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev oproščena DDV.

(8) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko prejemnik blaga oziroma storitev, ki ni zavezanec za DDV, zahteva, da mu davčni zavezanec izda račun v skladu z 82. členom tega zakona,

če prejemnik potrebuje tak račun zaradi uveljavljanja ugodnosti v skladu s tem zakonom (na primer po 54. členu tega zakona).

85. člen

(splošne obveznosti)

(1) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo pravilno in pravočasno obračunavanje DDV in nadzor davčnega organa nad obračunavanjem in plačevanjem DDV.

(2) Vsak davčni zavezanec mora voditi evidenco o blagu, ki ga je odposlal ali odpeljal, sam ali druga oseba za njegov račun, z ozemlja Slovenije v drugo državo članico, za namene transakcij iz točk f), g) in h) drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Vsak davčni zavezanec mora v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke, da omogočijo identifikacijo blaga, ki mu ga odpošlje iz druge države članice davčni zavezanec, identificiran za DDV v tej drugi državi članici, ali druga oseba za njegov račun, v zvezi s katerim je bila opravljena cenitev ali delo na tem blagu.

(4) Vsak davčni zavezanec – dobavitelj blaga, ki prenese blago v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic v skladu z 9.a členom tega zakona, mora voditi evidenco, na podlagi katere lahko davčni organi preverijo skladnost prenosa in dobav z ureditvijo skladiščenja na odpoklic iz 9.a člena tega zakona.

(5) Vsak davčni zavezanec – prejemnik blaga mora v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic v skladu z 9.a členom tega zakona voditi evidenco o tem blagu.

86. člen

(posebne obveznosti v zvezi s hrambo računov)

(1) Vsak davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo kopij računov, ki jih izda sam, ali njegov kupec ali naročnik ali tretja oseba v njegovem imenu in za njegov račun, ter vseh računov, ki jih je prejel.

(2) Če se davčni zavezanec, ki ima sedež na ozemlju Slovenije odloči, da kopije računov, ki jih je izdal, in račune, ki jih je prejel, hrani zunaj ozemlja Slovenije, mora predhodno o tem obvestiti davčni organ.

(3) Za zagotovitev pogojev iz četrtega odstavka 84. člena tega zakona mora davčni zavezanec račune hraniti v svoji izvorni, papirnati ali elektronski obliki, v kateri so bili poslani ali dani na razpolago. Davčni zavezanec lahko račune, ne glede na njihovo izvorno obliko hrani tudi na mikrofilmu, drugem mediju ali v elektronski obliki, če ti načini hrambe onemogočajo spremembo ali izbris podatkov oziroma omogočajo reproduciranje računov v izvorni obliki. Če se računi hranijo z elektronskimi sredstvi, se morajo z elektronskimi sredstvi hraniti tudi podatki, ki jamčijo pristnost izvora in celovitost vsebine, v skladu s 84. členom tega zakona.

(4) Če davčni zavezanec račune, ki jih izda ali prejme, shrani z elektronskimi sredstvi, ki zagotavljajo on-line dostop do zadevnih podatkov, ima davčni organ zaradi nadzora pravico do dostopa, prenosa in uporabe navedenih računov oziroma mora biti pravica do dostopa, prenosa in uporabe navedenih računov omogočena tudi pristojnemu organu druge države članice, če je treba DDV plačati v tej drugi državi članici.

(5) Davčni zavezanec mora zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na dobave blaga ali storitev na ozemlju Slovenije, ter računov, ki jih prejme davčni zavezanec s sedežem na ozemlju Slovenije, deset let po poteku leta, na katero se računi nanašajo.

(6) Ne glede na peti odstavek tega člena, mora davčni zavezanec zagotoviti hrambo računov, ki se nanašajo na nepremičnine, 20 let po poteku leta, na katero se nanašajo.

(7) Določbe tega člena se nanašajo tudi na račune, ki jih davčni zavezanec prejme od oseb iz prvega in drugega odstavka 94. člena tega zakona.

89. člen

(davčno obdobje)

(1) Če ni s tem zakonom drugače določeno, je davčno obdobje koledarski mesec.

(2) Za davčnega zavezanca, ki je v preteklem koledarskem letu dosegel obdavčljiv promet blaga oziroma storitev v vrednosti do vključno 210.000 eurov, je davčno obdobje koledarsko trimesečje, razen če opravlja transakcije znotraj Unije in je dolžan predložiti rekapitulacijsko poročilo iz 90. člena tega zakona.

(3) Za davčnega zavezanca, ki pridobi identifikacijsko številko za DDV je, ne glede na vrednost pričakovanega prometa, prvih 12 mesecev davčno obdobje koledarski mesec.

(4) Za davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, in za osebe iz četrtega odstavka 88. člena tega zakona je davčno obdobje koledarski mesec.

(5) Za davčnega zavezanca nad katerim se začne postopek prisilne poravnave, postopek likvidacije ali stečajni postopek, se davčno obdobje konča na dan pred začetkom postopka prisilne poravnave, postopka likvidacije ali stečajnega postopka.

(6) Ob končanju postopka likvidacije se davčno obdobje konča na dan pred sprejetjem sklepa o razdelitvi premoženja oziroma na dan pred sprejetjem sklepa o končanju postopka prisilne likvidacije.

(7) Ob končanju stečajnega postopka se davčno obdobje konča na dan pred sprejetjem sklepa o končanju stečajnega postopka.

(8) V primeru smrti davčnega zavezanca se davčno obdobje konča z dnem smrti davčnega zavezanca. Če se opravljanje dejavnosti po smrti davčnega zavezanca nadaljuje, se davčno obdobje konča z dnem prenehanja opravljanja dejavnosti tega davčnega zavezanca.

(9) Promet blaga oziroma storitev iz drugega odstavka tega člena je promet, ki je izkazan v obračunih DDV za preteklo koledarsko leto.

94. člen

(oprostitev obračunavanja DDV)

(1) Davčni zavezanec je oproščen obračunavanja DDV, če v obdobju zadnjih 12 mesecev ni presegel oziroma ni verjetno, da bo presegel znesek 50.000 eurov obdavčljivega prometa.

(2) Obračunavanja DDV je oproščena tudi dobava blaga in storitev v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, kot jo določajo predpisi o dohodnini, če se zanjo dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost se za davčnega zavezanca za

namene tega zakona šteje eden od članov kmečkega gospodinjstva, zavezancev za dohodnino od dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki ga člani kmečkega gospodinjstva, zavezanci za dohodnino iz te dejavnosti, določijo za predstavnika.

(3) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena, se lahko davčni zavezanec odloči za obračunavanje DDV v skladu s tem zakonom. Davčni zavezanec mora izbiro vnaprej priglasiti davčnemu organu v elektronski obliki in jo uporabljati najmanj 60 mesecev.

(4) Davčni zavezanec, ki uveljavlja oprostitev obračunavanja DDV v skladu s tem členom, nima pravice do odbitka DDV v skladu s 63. členom tega zakona, niti ga ne sme izkazovati na izdanih računih.

(5) Če povezane osebe opravljajo dobave blaga iste vrste oziroma storitve iste narave, se za namene tega člena skupni znesek obdavčljivega prometa povezanih oseb v obdobju 12 mesecev šteje kot znesek, ki ga vsaka povezana oseba doseže sama. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih in fizičnih oseb.

(6) Iz posebne ureditve po tem členu so izvzete naslednje transakcije:

- a) dobave novih prevoznih sredstev, ki so opravljene pod pogoji iz 2. točke 46. člena tega zakona;
- b) dobave blaga in storitev, ki jih v Sloveniji opravi davčni zavezanec, ki v Sloveniji nima sedeža.

(7) Obdavčljivi promet iz prvega odstavka tega člena obsega naslednje zneske, brez DDV:

- znesek obdavčenih dobav blaga in storitev;
- znesek transakcij, ki so oproščene v skladu z 52., 53., 54. in 55. členom tega zakona;
- znesek transakcij z nepremičninami, finančnih transakcij iz 4. točke 44. člena tega zakona ter zavarovalnih storitev, razen če so te transakcije postranske transakcije.

(8) V obdavčljivi promet iz prejšnjega odstavka se ne všteta odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev.

(9) V obdavčljiv promet iz prvega odstavka tega člena se pri fizični osebi všteta obdavčljiv promet, ki ga fizična oseba dosega iz naslova opravljanja neodvisne gospodarske dejavnosti (kot samostojni podjetnik, zasebnik oziroma fizična oseba).

(10) Za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, za katero se dohodek ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, velja določba prvega odstavka tega člena, za davčnega zavezanca pa se za tako dejavnost šteje nosilec, kot je določen po predpisih o dohodnini.

95. člen

(pavšalno nadomestilo)

(1) Davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona ima ob dobavi kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so rezultat osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, pravico do pavšalnega nadomestila DDV (v nadaljnjem besedilu: pavšalno nadomestilo), pod pogoji in na način, določen s tem členom.

(2) Pravico do pavšalnega nadomestila imajo le tisti davčni zavezanci, ki opravijo dobave blaga in storitev iz prvega odstavka tega člena davčnim zavezancem, ki morajo obračunavati in plačevati DDV v skladu s tem zakonom.

(3) Davčni zavezanci – kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena, so dolžni plačilu za opravljeno dobavo prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 8% od odkupne vrednosti.

(4) Davčni zavezanci iz tretjega odstavka tega člena imajo pravico, da pavšalno nadomestilo odbijejo kot DDV pod pogoji, določenimi s tem zakonom.

(5) Davčni zavezanci imajo pravico do pavšalnega nadomestila, če so predhodno pridobili dovoljenje davčnega organa. Imetnik dovoljenja mora za obdobje veljavnosti dovoljenja sestaviti obračun pavšalnega nadomestila in ga v elektronski obliki predložiti davčnemu organu do 31. januarja tekočega leta za preteklo koledarsko leto.

(6) Podrobnejše določbe o pogojih in načinu izvajanja tega člena izda minister, pristojen za finance.

96. člen

(priznavanje pavšalnega nadomestila v prometu z drugimi državami članicami)

(1) Ne glede na prvi odstavek 95. člena tega zakona, ima davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena tega zakona, ki izpolnjuje pogoje iz petega odstavka 95. člena tega zakona, pravico do pavšalnega nadomestila tudi za dobavo blaga in storitev iz prvega odstavka 95. člena, ki jo opravi davčnim zavezancem, identificiranim za namene DDV v drugi državi članici.

(2) Davčni zavezanci-kupci blaga oziroma naročniki storitev iz prvega odstavka tega člena so dolžni plačilu za opravljeno dobavo prišteti znesek pavšalnega nadomestila v višini 8% od odkupne vrednosti.

(3) Davčni zavezanci iz prejšnjega odstavka imajo pravico do vračila pavšalnega nadomestila, ki so ga plačali imetniku dovoljenja za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila, pri čemer se za priznavanje pravice do vračila pavšalnega nadomestila smiselno upošteva 74. do 74.g člen tega zakona.

(4) Minister, pristojen za finance, podrobneje določi izvajanje tega člena.

105. člen

(izbira posebne ureditve)

(1) Ne glede na 103. člen tega zakona, se lahko obdavčljivi preprodajalec odloči, da bo obračunaval DDV od dosežene razlike v ceni tudi od naslednjih transakcij:

- a) dobav umetniških predmetov, zbirk ali starin, ki jih uvozi sam;
- b) dobav umetniških predmetov, ki mu jih dobavijo njihovi avtorji ali njihovi pravni nasledniki;
- c) dobav umetniških predmetov, ki mu jih dobavijo drugi davčni zavezanci, ki niso obdavčljivi preprodajalci, če je bila dobava obdavčena po nižji stopnji DDV v skladu z drugim odstavkom 41. člena tega zakona.

(2) Obdavčljivi preprodajalec mora obračunavati DDV v skladu s tem členom najmanj dve koledarski leti.

(3) Obdavčljivi preprodajalec obračunava DDV po tem členu od davčne osnove, ki jo določi v skladu s 104. členom tega zakona. Od dobav umetniških predmetov, zbirk oziroma starin, ki jih je obdavčljivi preprodajalec uvozil sam, je nabavna cena, ki se mora upoštevati pri izračunu razlike v ceni, enaka davčni osnovi pri uvozu, določeni v skladu z 38. členom tega zakona, povečani za DDV, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal pri uvozu.

131. člen

(splošno)

(1) Davčni zavezanec, ki v zadnjih 12 mesecih ni presegel 400.000 eurov obdavčljivega prometa, brez DDV, in ni verjetno, da bo ta znesek presegel v naslednjih 12 mesecih, sme obračunavati in plačevati DDV na podlagi prejetih plačil za opravljene dobave blaga in storitev (v nadaljnjem besedilu: posebna ureditev po plačani realizaciji) v skladu s tem podpoglavjem na način, ki ga predpiše minister, pristojen za finance.

(2) Obdavčljivi promet iz prejšnjega odstavka je obdavčljivi promet iz sedmega in osmega odstavka 94. člena tega zakona.

(3) Pri povezanih osebah se, za namene tega podpoglavja, kot znesek iz prvega odstavka tega člena šteje znesek, ki ga vse povezane osebe dosežejo skupaj. Za povezane osebe se štejejo osebe, ki so kot take določene v predpisih o obdavčitvi dohodkov pravnih ali fizičnih oseb.

(4) Ne glede na 33. člen tega zakona, nastane obveznost obračuna DDV za davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, na dan, ko prejme plačilo.

(5) Ne glede na 62. člen tega zakona, nastane pravica do odbitka DDV za davčnega zavezanca, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, na dan, ko izvrši plačilo.

140. člen

(davčni prekrški)

(1) Z globo od 1.200 do 15.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 3.200 do 30.000 eurov, če:

1. ne poroča davčnemu organu o dobavah blaga ali ne poroča o dobavah blaga v predpisanem roku ali ne poroča o dobavah blaga na predpisan način oziroma o dobavah blaga na daljavo poroča nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (sedmi odstavek 20. člena);
2. ne predloži davčnemu organu poročila in izjave s podatki iz drugega odstavka 30.f člena tega zakona ali ne predloži poročila in izjave v predpisanem roku ali ne predloži poročila in izjave na predpisan način oziroma v predloženem poročilu oziroma izjavi izkaže nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (30.f člen);
3. DDV ne obračuna oziroma ne obračuna DDV, ko nastane obveznost obračuna DDV (33., 33.a, 34., 35., 39., prvi odstavek 61. in četrti odstavek 131. člena);
4. DDV obračuna po nepravilni stopnji (40., 41. člen);

5. uveljavlja oprostitev DDV v nasprotju z 42. do 44. členom ter 46. do 58. členom tega zakona;
6. uveljavlja vračilo DDV v potniškem prometu, čeprav niso izpolnjeni zakonski pogoji (75. člen);
7. na računu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju z 82. členom, drugim in tretjim ter petim do sedmim odstavkom 83. člena, 84.a, 110. ali 116. členom tega zakona;
8. ne obračuna ali nepravilno obračuna DDV za predpisano davčno obdobje (89., 134. in 135. člen);
9. ne prijavi davčnemu organu pridobitve prevoznega sredstva ali ne prijavi pridobitve prevoznega sredstva v predpisanem roku ali ne prijavi pridobitve prevoznega sredstva na predpisan način (93.a člen);
10. registrira prevozno sredstvo v nasprotju s 93.a členom tega zakona;
11. davčnemu organu ne prijavi, kdaj se njegova dejavnost iz 6.a oziroma 6.b oziroma 6.c podpoglavja XI. poglavja tega zakona, ki jo opravlja kot davčni zavezanec, začne, spremeni ali preneha, ali ne predloži izjave s podatki iz drugega odstavka 125. člena tega zakona, ali te prijave oziroma podatkov ne prijavi na predpisan način ali pa navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke oziroma ne sporoči sprememb posredovanih podatkov (prvi, drugi in četrti odstavek 125. člena, prvi in tretji odstavek 130.c člena in prvi do peti odstavek 130.l člena);
12. davčnemu organu ne poroča o izdanih in neplačanih računih oziroma popisa neplačanih računov ne predloži v zahtevanem roku (drugi odstavek 136. člena);
13. ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ali ne predloži zahtevka na predpisan način ali v predloženem zahtevku navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke oziroma ne obvesti davčnega organa o spremembah podatkov iz zahtevka (prvi, drugi, tretji in četrti odstavek 137.b člena);
14. ne obvesti davčnega organa o predvidenem opravljanju prevoza ali ga ne obvesti na predpisan način (137.d člen).

(2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 600 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe kaznuje z globo od 800 do 4.000 eurov.

(4) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 200 do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje posameznik – imetnik dovoljenja za pavšalno nadomestilo, če ne predloži davčnemu organu obračuna pavšalnega nadomestila ali obračuna ne predloži v predpisanem roku ali obračuna ne predloži na predpisan način ali v predloženem obračunu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (peti odstavek 95. člena).

(6) Z globo od 250 do 400 eurov se kaznuje za prekršek posameznik, ki:

1. stori prekršek iz prvega odstavka tega člena;
2. pri izvozu blaga v potniškem prometu uveljavlja oprostitev plačila DDV na podlagi nepopolnih, nepravilnih ali neresničnih podatkov ali uveljavlja oprostitev plačila DDV za blago, ki ga ne iznese iz Unije (prvi odstavek 75. člena).

141. člen
(hujši davčni prekrški)

(1) Z globo od 4.000 do 75.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 10.000 do 125.000 eurov, če:

1. določi davčno osnovo v nasprotju s 36., 36.a, 37., 38. ali 39. členom tega zakona;
2. ne predloži davčnemu organu obračuna DDV ali posebnega obračuna DDV ali teh obračunov DDV ne predloži v predpisanem roku ali na predpisan način ali v teh predloženih obračunih DDV navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (63. do 70. člen, 87. člen, 88. člen, 88.a člen, drugi odstavek 122.d člena, 137.e člen ter 63.b člen Izvedbene Uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 77 z dne 23. 3. 2011), zadnjič spremenjene z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2019/2026 z dne 21. novembra 2019 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 v zvezi z dobavo blaga ali opravljanjem storitev, ki jih omogočajo elektronski vmesniki, in s posebnimi ureditvami za davčne zavezance, ki opravljajo storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, ter prodajajo blago na daljavo in opravljajo nekatere domače dobave blaga (UL L št. 313 z dne 4. 12. 2019, str. 14), (v nadaljnjem besedilu: Izvedbena uredba (EU) št. 282/2011);
- 2.a ne predloži davčnemu organu mesečnega poročila ali ga ne predloži v predpisanem roku ali na predpisan način ali v njem navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke oziroma davčnemu organu ne posreduje spremembe prijavljenih podatkov za posamezno pošiljko (130.t člen);
3. ne plača DDV ali ne plača DDV v predpisanem roku ali ne plača DDV na predpisan način (77. člen, 63.b člen Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011);
4. ne izpolni obveznosti v zvezi s prijavo, spremembo ali prenehanjem opravljanja dejavnosti oziroma davčnemu organu ne predloži zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ali zahtevka ne predloži v predpisanem roku ali na predpisan način (78. člen);
5. ne zagotovi, da je račun izdan ali izda račun v nasprotju z 81., prvim in četrtem odstavkom 83. člena, prvim do tretjim odstavkom 84. člena ali 116. členom tega zakona;
6. ne zagotovi v svojem knjigovodstvu predpisanih podatkov ali podatkov v knjigovodstvu ne zagotovi za predpisano obdobje ali podatki knjigovodstva niso dovolj podrobni za pravilno obračunavanje DDV oziroma za nadzor davčnega organa (prvi in tretji odstavek 85. člena in 115. člen);
7. ne vodi predpisane evidence ali je vodena evidenca nepopolna ali ne zagotovi hrambe dokumentacije v predpisanem roku (drugi odstavek 85., 85.a, 122., 130, 130.h, 130.r, 130.u in 137.g člen);
8. ne zagotovi hrambe računov ali kopij računov ali dokazil o opravljenih plačilih v skladu z zakonom ali davčnemu organu v postopku nadzora ne omogoči dostopa do računov, njihovega prenosa ali uporabe (86. člen, četrti odstavek 84. člena, prvi odstavek 136. člena);
9. ne predloži davčnemu organu rekapitulacijskega poročila o dobavah blaga in storitev znotraj Unije oziroma o prenosu blaga znotraj Unije v okviru ureditve skladiščenja na odpoklic ali ne predloži rekapitulacijskega poročila v predpisanem roku ali ne predloži rekapitulacijskega poročila na predpisan način ali v predloženem poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke ali podatke, ki so v nasprotju s prvim in drugim odstavkom 90. člena, prvim odstavkom 91. člena ali 92. členom tega zakona;

10. ne predloži davčnemu organu poročila o dobavah blaga ali storitev po 76.a členu tega zakona ali ne predloži poročila v predpisanem roku ali ne predloži poročila na predpisan način ali v predloženem poročilu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (92.a člen);
11. obračunava DDV, na računih izkazuje DDV oziroma odbija DDV v nasprotju s 94. členom tega zakona;
12. ne izda naročniku prodaje obračuna ali v izdanem obračunu navede nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke (117. člen);
13. davčnemu organu predloži napačne ali nepopolne podatke o izpolnjevanju pogojev iz 133. člena tega zakona;
14. uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, ne da bi izpolnjeval predpisane pogoje, oziroma začne uporabljati posebno ureditev pred začetkom davčnega obdobja, ki ga je navedel v obvestilu davčnemu organu, oziroma uporablja posebno ureditev tudi potem, ko ne izpolnjuje več pogojev za njeno uporabo (133. in 134. člen),
15. evidence o čezmejnih plačilih in prejemnikih čezmejnih plačil ne vodi tri leta po zaključku koledarskega leta, v katerem je bilo izvršeno plačilo (peti odstavek 86.b člena);
16. davčnemu organu ne pošlje podatkov v skladu s tretjim, četrtim, petim ali šestim odstavkom 86.c člena tega zakona ali pošlje nepopolne, nepravilne ali neresnične podatke;
17. ne vodi evidence o čezmejnih plačilih in prejemnikih čezmejnih plačil ali evidenca ne vsebuje vseh podatkov (prvi ali drugi odstavek 86.e člena).

(2) Z globo od 3.000 do 50.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 1.200 do 10.000 eurov.

(4) Z globo v višini od 800 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

146. člen

(natančnejši predpisi)

(1) Za razvrstitev izdelkov po tem zakonu se uporablja kombinirana nomenklatura carinske tarife, za razvrstitev dejavnosti pa standardna klasifikacija dejavnosti.

(2) Podrobnejše predpise o izvajanju tega zakona, vključno z natančnejšimi kriteriji in načini uveljavljanja oprostitev DDV ter način vlaganja vlog v elektronski obliki, izda minister, pristojen za finance.

PRILOGA I

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE UPORABLJA NIŽJA STOPNJA DDV

- (1) Hrana (vključno s pijačo, razen alkoholnih pijač) za ljudi in živali; žive živali, semena, rastline in primesi, ki so (običajno) namenjene za pripravo hrane; izdelki, ki se (običajno) uporabljajo kot dodatki k hrani ali kot njen nadomestek; priprava jedi;
- (2) dobava vode;
- (3) zdravila, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, vključno z izdelki za nadzorovanje rojstev in z izdelki za higiensko zaščito;
- (4) medicinske oprema, pripomočki in druga sredstva, ki so namenjena za lajšanje ali zdravljenje okvare ali invalidnosti in so namenjena izključno za osebno uporabo, vključno z njihovim vzdrževanjem;
- (5) prevoz oseb in njihove osebne prtljage;
- (6) **(črtan)**
- (7) vstopnine za razstave, gledališča, muzeje, za ogled naravnih znamenitosti, kinematografske in glasbene prireditve, cirkuse, sejme, zabaviščne parke, živalske vrtove in podobne kulturne prireditve ter športne prireditve;
- (8) avtorske pravice književnikov in skladateljev ter storitve izvajalskih umetnikov;
- (9) uvoz umetniških predmetov, zbirk in starin iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona;
- (10) umetniški predmeti iz 2. točke prvega odstavka 101. člena tega zakona, če jih prodaja:
  - avtor ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki ali
  - davčni zavezanec, ki ni preprodajalec, če prodajo opravi priložnostno, in če je te predmete uvozil sam ali so mu jih prodali avtorji ali njegovi zakoniti oziroma pravni nasledniki, ali če je imel pri nabavi pravico do popolnega odbitka vstopnega DDV;
- (11) stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje, ter deli teh objektov, če so del socialne politike, vključno z gradnjo, obnovo in popravili le-teh;
  - (11 a) obnova in popravila zasebnih stanovanj, razen materialov, ki so bistveni del vrednosti dobave;
  - (11 b) čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjstev;
- (12) živali za pitanje, semena, sadike, gnojila, fitofarmaceutvska sredstva, biotična sredstva za varstvo rastlin ter storitve, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu;

(13) dajanje nastanitvenih zmogljivosti v najem v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih, vključno z nastanitvenimi zmogljivostmi v domovih in drugih nastanitvenih obratih ter oddajanje prostorov za šotore, prikolice in podobne premične objekte;

(14) uporaba športnih objektov;

(15) storitve pokopa in upepelitve, skupaj s prometom blaga, ki je neposredno povezan s pokopom ali upepelitvijo in ga opravi izvajalec pogrebnih storitev;

(16) storitve javne higiene;

(17) manjša popravila koles, čevljev in usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjkega perila, (vključno s krpanjem in predelavo);

(18) storitve domačega varstva (kot pomoč na domu in varstvo otrok, skrb za ostarele, obolele ali invalide);

(19) frizerske storitve;

(20) dobava lončnic, sadik, rezanega cvetja.

Priloga IV

SEZNAM DOBAV BLAGA IN STORITEV, ZA KATERE SE UPORABLJA POSEBNA NIŽJA STOPNJA DDV

(1) Dobava, vključno s knjižnično izposajo, knjig, časopisov in periodičnih publikacij na fizičnih nosilcih ali dobavljenih elektronsko ali oboje (vključno z brošurami, letaki in podobnim gradivom, otroškimi slikanicami, knjigami za risanje ali pobarvankami, glasbenimi deli, tiskanimi ali v rokopisu, zemljevidi in hidrografskimi ali podobnimi kartami), razen gradiv, ki so v celoti ali v pretežnem delu namenjena oglaševanju oziroma ki jih v celoti ali v pretežnem delu tvorijo video vsebine ali avdio glasbene vsebine.